

NA KRIZE SI NEZVYKNEME NIKDY (tedy neměli bychom)

Okolí obce Měděnec, Ústecký kraj

Fotografie: Josef Chrástka

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

3/2020

Čtvrtletník
Okresní
hospodářské
komory Most

ROČNÍK 15 / 79. VYDÁNÍ / ZÁŘÍ

Členové Hospodářské komory dnes vytváří 60 % HDP ČR

Hlavní rozhovor s prezidentem HK ČR Vladimírem Dlouhým
Str. 6–9

Krise zdravého rozumu a „trojčlenky“...

Od poradce v oblasti klimaticko-energetické politiky
Ing. Jaroslava Čížka
Str. 18–19

Cui bono?

Opět maturity – anketa k návrhu změn hodnocení
Str. 32–35

prezident Hospodářské komory ČR Ing. Vladimír Dlouhý, CSC.

**DOPRAVA
ÚSTECKÉHO
KRAJE**

**5^{let}
DÚK**
2015–2020

DÚKmobil – pojízdná informační kancelář Dopravy Ústeckého kraje na cestách po regionu

Doprava Ústeckého kraje si pro letošní rok připravila další novinku, která bude sloužit k informování o integrovaném dopravním systému DÚK občanů tam, kde není možné získat informace v kamenných informačních kancelářích dopravců DÚK. Pojízdná informační kancelář, tzv. DÚKmobil, bude jezdit po celém Ústeckém kraji.

„Vzorem nám byl infomobil, který už více než patnáct let využívají naši přeshraniční sousedé ze saského dopravního svazu VVO. Saský infomobil nám dokonce před třemi lety osobně němečtí kolegové představili. Myšlenka se nám moc líbila a jsem rád, že jsme toto mohli zrealizovat i v našem kraji,“ řekl náměstek hejtmána pro oblast dopravy Jaroslav Komínek. „Stále chceme cestujícím nabízet více. Stejně jako se rozšiřuje integrovaný systém Dopravy Ústeckého kraje, tak je potřeba rozšířit informování cestujících o novinkách a aktualitách z prostředí veřejné regionální dopravy. Letošní rok je v rámci DÚK plný novinek. Kromě jiného jsme na začátku roku představili nový Centrální dispečink Dopravy Ústeckého kraje, na jaře maskota DÚKáčka, nyní se můžeme těšit na DÚKmobil a na podzim na mobilní aplikaci,“ dodal Komínek.

Nový DÚKmobil bude na svých cestách poskytovat informace o tarifu, jízdních řádech a novinkách v dopravě, zároveň zde bude možné zakoupit i jízdní doklady a elektronické karty. Zaměstnanec infomobilu bude také přijímat podněty k úpravám jízdních řádů a zlepšení kvality cestování veřejnou dopravou v Ústeckém kraji. Dále se s DÚKmobilem budete moci setkat také na různých akcích, kde Doprava Ústeckého kraje prezentuje svoji činnost i novinky. Místa, kde bude vůz k dispozici, budou zveřejňovány na webu www.dopravauk.cz nebo na Facebooku DÚK.

Pro účely pojízdné kanceláře slouží největší verze automobilu značky Peugeot Boxer se speciálně upraveným interiérem. Vozidlo disponuje prostorem pro řidiče, prostorem pro styk s veřejností (prodejním a informačním místem) a skladovým prostorem (technickou místností). Pracovník DÚKmobilu bude mít k dispozici počítač i tiskárnu. Nový DÚKmobil dodala firma Hagemann a.s. Vozidlo o délce téměř sedm metrů má vznětový motor a manuální šestistupňovou převodovku.

Motto:

„Podnikové zákony platící v době krize: Obchodní oddělení je pro. Finanční oddělení je proti. Právní oddělení to musí přezkoumat. Osobní oddělení je znepokojeno. Plánovací oddělení je v šoku. Technické oddělení si žádá více prostoru. Tiskové oddělení neví.“

Murphyho zákon

Vážení čtenáři, v těchto dnech už pošesté půjdeme za pár týdnů volit do krajů a někde do Senátu. Tedy útvarů, jejichž zřízení bylo možná největším a nejdražším omylem po listopadu 1989. Omylem, který už dnes nikdo nebude mít vůli a odvahu napravit. Berme to tedy tak, jak to je a snad nějaká další krize nás donutí k žádoucí racionalitě. Právě problematiku krizí jsme zařadili jako dnešní hlavní téma. Pojem krize ve volnějším výkladu je jev takřka plynulý a v různých oborech nás provází stále. Jsou samozřejmě výjimky, a do historie se zapsaly krize, které zasáhly lidstvo a planetu výrazným způsobem. Pomineme-li světové války, tak těch skutečných krizí nebylo mnoho a obávám se, že jednu z nich právě prožíváme. Je to boj s nepřítelem, kterého nevidíme, neslyšíme a nevíme, jak vypadá a čeho všeho je schopen. Naše životy, ať už přímo, nebo nepřímo, ten záhadný koronavirus, o kterém je řeč, výrazně ovlivnil. To by ale nemělo znamenat,

že budeme pasivně hledět, jak se zastavuje po zdraví to nejdůležitější, a to je ekonomika a podnikání. Do tohoto čísla jsme kromě inzerovaných názorů na krize zařadili i řadu článků, které zdánlivě s krizí nemají mnoho společného. Ale vše se vším souvisí.

V hlavním rozhovoru jsme s nově zvoleným prezidentem HK ČR Vladimírem Dlouhým probrali řadu podnikatelských témat a snad vás zaujmou. Neplánovaně jsme zařadili anketu na téma „neznámkování části maturit“ a názory řady osobností snad pomohou tento nesmysl zastavit, aby nepřipravoval půdu pro krize další. Svým způsobem se problematiku krizí dotýkají i naše dvě témata mimo inzerované hlavní téma. Je-li něco opravdu potenciální hrozbou a iniciátorem velké krize, pak je to bezesporu energetika, a přestože se jí budeme věnovat i letos v tradičním Energetickém fóru ÚK, zařadili jsme poněkud svérázný pohled od pana Jaroslava Čížka a je to pohled zajímavý. Dnešní TEMA toho nabídne mnohem více a naše pravidelné rubriky přináší také zajímavé myšlenky k tématu. A své drzosti nabízí také náš Drzý smajlík.

Přeji krásné a pokud možno podzimní dny bez stresu a náklady.

S úctou

Ing. Rudolf Jung
předseda OHK Most

POSTSKRIPTUM...

K AKTUÁLNÍMU DĚNÍ TENTOKRÁT BEZ IRONIE A NADSÁZKY

Motto:

„Prej je krize – a zatím mají lidi všeho akorát dost!“

Vlasta Burian

„Krise je produktivní stav. Člověk z ní musí odstranit pouze příchut' katastrofy.“

Max Frisch – švýcarský dramatik a romanopisec 1911–1991

Tento čas je v nás plný očekávání toho, co nám přinese koronavirus, který nerespektoval zvyklosti, na které byli experti znalí problému zvyklí a oproti chřipce spíš v letních měsících posílil. Epidemiologové, kteří léta čekali na svoji příležitost se konečně dočkali a notně toho využívají. Jejich hlas má váhu nebyvalou. Ovšem i zde platí, stejně jako u právníků, že tvorba právních názorů je nad počet účastněných právníků. Tak i zde slyšíme často značně odlišná stanoviska, jak se chránit a čím. Že je něco špatně ukazují údaje z počátku září, kdy se konstatuje, že Česko má nejvyšší tempo náklady koronavirem ze sousedních zemí. Paradoxem a krutou ironií je, že se koronavirem nakazila i hlavní hygienička ČR, což ke klidu rozhodně nepřispívá.

Pokračování na straně 4

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

Oldřich Bubeníček

Prosperita každého státu je do značné, ne-li zásadní míry závislá na sladění spolupráce mezi politickým a podnikatelským prostředím. Platí to zejména na celostátní úrovni, kde ČR na tom není dobře. V hodnocení těchto vztahů se pohybujeme hluboko pod průměrem vyspělých zemí a mimochodem podle aktuálního stavu musí podnikatel plnit vůči státu 2 147 povinností. Stejně tak je důležitá spolupráce na regionálních úrovních, kde se sice hodnotící žebříčky nezpracovávají, ale míra spolupráce je vzhledem k rozdílným místním podmínkám a přímých dopadů do praktického života neméně důležitá.

Podnikatelské prostředí si i pro tuto spolupráci vytváří řadu nástrojů a jedním z nich je Hospodářská komora, která i v Ústeckém kraji působí jako největší podnikatelská organizace ve všech 7 okresech, a i na úrovni kraje. V kontextu tohoto se nabízí otázka pro hejtmana Ústeckého kraje Oldřicha Bubeníčka, který zastával tuto funkci dvě uplynulá funkční období.

Pane hejtmane, jak při konci svého dvojitého funkčního období hodnotíte působení Hospodářských komor v Ústeckém kraji, jejich spolupráci s krajem a jeho institucemi?

Ing. Rudolf Jung

Ústecký kraj má s hospodářskými komorami v kraji velmi dobré vztahy a snaží se s nimi úzce spolupracovat, ať už se jedná o jednotlivé okresní hospodářské komory nebo přímo Krajskou hospodářskou komoru Ústeckého kraje.

Pokračování na 5. straně

OBSAH

TEMA

technika | ekonomika | marketing | aktuality

vydává: Okresní hospodářská komora Most,
Višňová 666, 434 01 Most, tel.: 417 637 404,
email: imp@ohk-most.cz, www.ohk-most.cz

IČ: 48290661

Redakční rada:

vedoucí redakce: Petr Matoušek

předseda redakční rady: Ing. Jiřina Pečnerová

členové: Ing. Jiří Vích, MBA, Monika Rosová

sazba a tisk: TISKÁRNA K&B s. r. o., čtvrtletník

náklad: 2 500 výtisků, povolení MK ČR E 16676

Distribuci zajišťuje DIGITAL-ICT, spol. s r.o.

Neoznačené fotografie: úřad OHK Most

Celé znění redakčně zkrácených článků
naleznete na webových stránkách OHK Most
– www.ohk-most.cz

Jung – Editorial	3
Jung – Postskriptum	3
Bubeníček – JO–JO	3
Dlouhý – Členové Hospodářské komory dnes vytváří 60 % HDP ČR	6–9
Sixta – ROTARY klub Most k tématu – Krize	10
Bartoš – Koukejte na krizi jako na Hydru: když jí usekli hlavu, narostly jí dvě nové	12–13
Stolzki – Rezistence v důsledku koronavirové krize	14
Charvát – Krize jako šance	15
Gabriel – Krize a práce – Jak to vidí Úřad práce ČR	16
Čížek – Krize zdravého rozumu a „trojčlenky“ z pohledu energetiky	18–19
Soukup – Factum est factum	19
Jochman – Koronavirus a krize podnikání?	20
Hofmann – V hlavní roli COVID–19	21
Diro, Kubelková–Karenční doba – zdánlivá maličkost?	22
Aster – České daňové ráje	23
Jandejsek, Veleba – České zemědělství a potravinářství – záruka bezpečnosti a stability států	26–27
Nej novinkou loňského roku je FUNpark Most	28
Pimper – Léto neznamená pro regionální tripartitu prázdninové nicnedělání	29
Anketa – Cui bono? (komu ku prospěchu)	32–35
Skalický – Postavíme plavební stupeň Děčín (PSD) do roku 2028?	38–40
Pokorný – Den, kdy žijeme na dluh	41
Kružík – CO ₂ experiment srozumitelný i pro blondýny	42–43
Černí andělé opět na vítězné vlně – gratulujeme!	44
Drzý smajlík	45
Vrbík – Otázka na závěr	46

OHK Most neručí za obsah článků. Pokud není příspěvek označen jako stanovisko OHK Most, vydaný článek není stanoviskem HK ČR.

POSTSKRIPTUM...

K AKTUÁLNÍMU DĚNÍ TENTOKRÁT BEZ IRONIE A NADSÁZKY

Pokračování ze 3. strany

Takže virus si s námi asi bude ještě nějakou dobu pohrávat a dostávat nás do krizových situací prakticky ve všech oborech našich činností. A hysterické reakce je to poslední, co by nás mohlo potkat, a to virus-nevirus.

Pojem krize se dnes stal velmi frekventovaným pojmem a ve spojení s oním virem i jakousi společensky uznávanou bianko omluvenkou na cokoliv, co by za normálních okolností mělo problém. Posledním zdánlivě nepodstatným počinem je snaha o změnu trendu hodnocení studentů, čemuž jsme věnovali i naši anketu. Je to jeden z malých příkladů, jak neuváženě si nenápadnou hloupostí připravujeme půdu pro krize budoucí.

Pohledu na krize jsme věnovali značnou část tohoto vydání a rozhodně si v této rubrice nehodlám ironizovat počiny zodpovědných, protože bohužel nevíme, co nás ještě čeká, a to nejen o okruhu pojmu krize.

Nicméně mi dovoluňte připomenout 2 citáty, které mne zaujaly. Je mezi nimi rozdíl zhruba 100 let a pro zamýšlení a dání do kontextu našeho dnešního konání jsou velmi inspirativní.

„Příčinou krize je morální bída. Přelom hospodářské krize? Nevěřím v žádné přelomy samy od sebe. To, čemu jsme zvykli říkat hospodářská krize, je jiné jméno pro mravní bídu. Mravní bída je příčina, hospodářský úpadek je následek. V naší zemi je mnoho lidí, kteří

se domnívají, že hospodářský úpadek lze sanovat penězi. Hrozím se důsledku tohoto omylu. V postavení, v němž se nacházíme, nepotřebujeme žádných geniálních obrátů a kombinací. Potřebujeme mravní stanoviska k lidem, k práci a veřejnému majetku. Nepodporovat bankrotáře, nedělat dluhy, nevyhazovat hodnoty za nic, nevydírat pracující, dělat to, co nás pozvedlo z poválečné bídy, pracovat a šetřit a učinit práci a šetření výnosnější, žádoucnější a čestnější než lenošení a mrhání. Máte pravdu, je třeba překonat krizi důvěry, technickými zásahy, finančními a úvěrovými ji však překonat nelze, důvěra je věc osobní a důvěru lze obnovit jen mravním hlediskem a osobním příkladem.“

Tomáš Baťa (1876–1932) ►

JO-JO

Jedna otázka – jedna odpověď

Dokončení ze 3. strany

Musím říci, že naše spolupráce je na vysoké úrovni a dle mého vnitřního pocitu se za dobu uplynulých osmi let postupně vyvíjela k lepšímu. Výsledkem toho bylo mimo jiné podepsané a pravidelně aktualizované memorandum o spolupráci, kdy spolu oba partneři na krajské úrovni realizují různé projekty, akce, konference a podobně.

Dnes je již nemyšlitelné, aby zástupci podnikatelských subjektů chyběli v různých poradních orgánech Ústeckého kraje, výborech, komisích a dalších pracovních skupinách, které zřizuje krajská rada nebo zastupitelstvo. Své zástupce mají hospodářské komory i v rámci krajské tripartity. Oplátkou pro kraj je pak například poskytování odborných znalostí jednotlivých členů komor, databází hospodářských komor s kontakty na členy při pořádání různých konferencí, které v hojně míře zastupují zaměstnavatele v našem regionu.

Na úrovni okresních hospodářských komor má pak spolupráce různou míru intenzity. Mezi jednoznačně nejaktivnější patří zejména Okresní hospodářská komora Most, spolupráce s ní si velmi vážím a hodnotím ji kladně, už z toho důvodu, že trvá po celou dobu mého mandátu. Proto se na ni blíže zaměřím.

Naše vzájemná spolupráce začala hned na počátku mého mandátu a postupně se stala nejen pracovní záležitostí, ale i příjemnou povinností, protože představitelé OHK Most jsou nejen velmi profesionální, ale i přátelští. Proto bych na tomto místě rád poděkoval i Vám, pane předsedo, za osm let vzájemné spolupráce.

Důkazem mého tvrzení jsou pravidelné akce, které OHK Most za podpory Ústeckého kraje pořádá a naopak. Všechny tyto akce mají

z mého pohledu vysoce profesionální úroveň a vždy se jich s potěšením účastním.

V prvé řadě bych rád hovořil o Energetickém fóru Ústeckého kraje, které pořádá Ústecký kraj ve spolupráci s OHK Most jako odborným garantem. Energetické fórum, které oslaví své desáté jubileum, se stalo užitečnou tradicí, během níž se setkávají významní lidé ze sektoru, který je pro náš kraj typický a charakteristický. Energetika totiž vždy byla a bude neodmyslitelně spjata s našim krajem.

Koronavirová krize letos postihla například Chemické fórum Ústeckého kraje, které se mělo konat již v březnu tohoto roku. I tuto akci pořádá ve spolupráci s OHK Most Ústecký kraj. Záměrem fóra je především propagace chemického průmyslu a hledání cest k zabezpečení lidských zdrojů pro perspektivní chemické odvětví v Ústeckém kraji. Chemie je totiž vedle energetiky a těžby uhlí tradiční a důležitou součástí průmyslového profilu našeho kraje. Znamená pro nás nejen výměnu informací a zkušeností, ale přináší nám také návrhy, jak zvýšit potenciál chemického průmyslu v kraji, a návrhy na přípravu nových mladých odborníků pro odvětví chemie.

OHK Most každoročně uděluje absolventům středních a středních odborných škol na Mostecku i absolventům vysokých škol v kraji Dobrý list komory. Považuji jej za prestižní ocenění pro žáky i studenty, a proto se velmi rád slavnostního předávání Dobrých listů účastním a uděluji mu osobní záštitu. Je to unikátní projekt mostecké hospodářské komory. Věřím, že toto ocenění usnadní absolventům vstup do budoucího zaměstnání, mají totiž svým potenciálním zaměstnavatelům co nabídnout a stávají se tak pro ně atraktivnějšími.

Pro školáky, jejich rodiče, ale i další zájemce o vzdělávání připravuje OHK Most každoročně prezentaci středních, vyšších odborných i vysokých škol, a to na veletrhu Sokrates 1, který prezentuje střední vzdělávání, a Sokrates 2, který absolventům středních škol představuje vyšší odborné a vysoké školy. Obě akce, které také osobně zaštiťuji, považuji za velmi užitečné, neboť zájemcům o další studium ukazují možnosti vzdělávání po ukončení základní nebo střední školy a pomáhají jim ujasnit, jakým směrem by se měly v budoucnu ubírat jejich kroky. Ústecký kraj se dlouhodobě snaží o zvyšování vzdělanosti v regionu, proto takové aktivity ze strany hospodářských komor velmi vítám a často se jich účastním. To se OHK Most myslím daří opravdu dobře.

Méně formální záležitostí jsou pak pravidelná snídaňová setkání, které několikrát do roka absolvuji s představiteli OHK Most. Na těchto setkáních diskutujeme nejen aktuální témata, ale rovněž hodnotíme vzájemnou spolupráci. O výstupech z různých konferencí se pak mohou členové dozvědět právě prostřednictvím stránek časopisu TEMA, případně TEMA SPECIÁL, a to vše dohromady tvoří můj dobrý pocit z odvedené práce za uplynulých osm let.

Všem čtenářům přeji zajímavé čtení a držím palce, aby se Ústecký kraj nadále úspěšně rozvíjel a zaměstnavatelé mohli vytvářet pro obyvatele regionu atraktivní pracovní příležitosti. I za pomoci důležitých organizací, kterými hospodářské komory bez diskuse jsou.

Oldřich Bubeníček
hejtman Ústeckého kraje

► „Lékem proti krizi rozhodně není neustálé odvolávání se na nevalné zkušenosti s komunistickou diktaturou. V 70. a 80. letech minulého století zde nebyla krize a národ byl poměrně jednotně proti panující diktatuře. Dnes je situace jiná; národ většinou vlastně zřejmě ani neví, co chce – a není schopen jednoznačně uvážít, co vůbec nechce. Na výraznou krizi, nejen ekonomickou, je tedy, myslím, dobře zaděláno.“

Jaroslav Zvěřina
psychiatr a sexuolog – PL 8. 7. 2020

Co závěrem? Opravdu velký muž John Fitzgerald Kennedy kdysi řekl: „Čiňané používají k napsání slova „krize“ dva tahy štětcem. Jeden tah štětcem

znamená nebezpečí; druhý znamená příležitost. V krizi si dávejte pozor na nebezpečí – ale uvědomte si příležitost.“ S Čínou nás dnes spojuje rozpoznatelným významem nejen stejné písmeno v názvu obou států a to, že se tam onen zlobivý virus zrodil, ale oba naše státy se dostaly do povědomí světa, kdy se náš „The Little big man“ (tedy malý velký muž) s 10 miliony Čechů v zádech jal školit Čínu s 1,5 miliardou obyvatel o demokracii. Což o to, úmysl je to bohužel, ale pozor – „Cesta do pekel je dlážděna dobrými úmysly“ a biblický Davidův úspěch ve sváru s Goliášem je jen příběhem z šera dávnověku a má-li Samuel ve své knize pravdu, pak už se nikdy neopakoval.

Takže prosím, snažme se vyvarovat hysterii v konání a rozhodování. Snažme se trochu předvídat krize budoucí a zdánlivě zanedbatelnými počiny nevysevat semínka hlouposti a nekompetentnosti. Ony, jak je jim přírodou, jako autoritou největší dáno, jen vyrostou.

S úctou a pardon
Ing. Rudolf Jung

Členové Hospodářské komory dnes vytváří 60 % HDP ČR

Motto:

„Častá otázka, která se objevuje ve světě podnikání je „proč?“.

To je určitě dobrá otázka, ale stejně důležitá je otázka, „proč ne?““

Jeff Bezos, americký podnikatel, zakladatel obchodního portálu Amazon.com, 1964

Nejsme zodpovědní jen za to, co děláme,
nybrž i za to, co neděláme.

Molière

V aktuální době krizí a potíží všeho druhu způsobených známou pandemií, se dne 30. července konal v Praze již 32. sněm Hospodářské komory ČR. Kromě standardních úkonů, které musí sněm vykonat, byly na programu po 3 letech volby do všech orgánů HK ČR. Jak to bývá obvyklé, největší pozornost byla zaměřena na volbu prezidenta. Post prezidenta HK ČR s výraznou většinou hlasů přítomných zástupců složek HK ČR, obhájil opět Vladimír Dlouhý, a právě jeho jsme požádali o tradiční diskusní rozhovor na aktuální témata. Diskusním partnerem je tradičně předseda OHK Most Rudolf Jung. Redakce

Jung:

Pane prezidente, dovoluji mi, abych Vám i za redakci TEMA pogratuloval k opětovnému zvolení prezidentem HK ČR a popřál Vám v této staronové funkci mnoho úspěchů. Zůstaneme-li v úvodu našeho rozhovoru u nedávno proběhlého 32. sněmu HK ČR, nabízí se úvodní otázka. Jak

hodnotíte průběh tohoto sněmu, který byl bezesporu poznamenán dnem známým virem, který obchází planetu a vcelku úspěšně vyvolal také problémy a nervozitu i v podnikatelském prostředí a jak jsem se doslechl, jistá nervozita na sněmu byla, a to nepočítám v digitální éře neúspěšné elektronické hlasování?

Dlouhý:

Moc děkuji za blahopřání i za důvěru, kterou mi podnikatelé na sněmu projevili. Co se týká letošního sněmu, skutečně jsme museli tuto událost zorganizovat odlišným způsobem, než jsme zvyklí. Jednak jsme byli kvůli COVID-19 nuceni posunout termín z klasického konce května na polovinu prázdnin. Sněm byl také spojen s přísnějšími hygienickými opatřeními. Zejména nošení roušek mohlo být pro mnohé v letních teplotách nepříjemné, ale nakonec jsme to

zvládli velmi dobře. Jinak si ale myslím, že sněm proběhl standardně a s výsledkem, s nímž jsem spokojen. A to nejen proto, že pokračuji v prezidentské funkci. Získali jsme mírně obměněné představenstvo a nové složení prezidia, které věřím, že potáhne za jeden provaz. Je pravdou, že elektronické hlasování nám nadělalo trochu starostí, ale do celkového průběhu sněmu tento fakt nijak výrazně nezasáhl. Co se týká nervozity, kterou zmiňujete, tu jsem navzdory tomu, co psala některá média, nezaznamenal.

Pane prezidente, zastáváte svoji funkci již třetí funkční období. Uplynulých 6 let sice není až tak dlouhá doba, ale v době dynamicky se měnícího

světa by se dalo bilancovat i na úrovni naší. Kam podle Vás naše podnikatelské prostředí a logicky i komora dospěla?

Před šesti lety jsme přebírali komoru, která neměla v očích veřejnosti kvůli známým okolnostem úplně dobré renomé. V médiích se objevovala sporadicky, a když už, tak většinou v negativním vyznění. Jsem přesvědčen, že to se za šest let výrazně změnilo. Komora je lídrem komunikace v médiích mezi podnikatelskými svazy, je relevantním partnerem vlády a dalších státních institucí a její prestiž vzrostla. Hospodářská komora dnes sdružuje přes 16 tisíc živnostníků, malé, střední i pro

tuzemskou ekonomiku strategicky důležité velké podniky. Za poslední dvě tříletá funkční období do komory vstoupily 4 tisíce fyzických a právnických osob. Členové Hospodářské komory dnes vytváří 60 % HDP České republiky, zaměstnávají 3,3 milionu lidí. Do Hospodářské komory vstoupil také rekordní počet svazů, asociací, klastrů a řemeslných cechů. Z 81 v roce 2014 jich Komora dnes zastřešuje 124. Po započtení i jejich členů Hospodářská komora zastupuje zájmy celkem 25 tisíc podniků.

Ze začátku našeho „kapitalismu“ si pamatují reklamní slogan jedné banky – „Svět se mění a my s ním“. Asi jsme se opravdu s onou bankou změnili, a to až do letošního „Virového jara“, kdy nás i svět změnil k naší nevoli

koronavirus. Říká se, stejně jako po 11. září 2001, že svět už nebude tak jako dřív. Bude – nebude?

Myslím si, že právě coronavirus výrazně pozmění fungování celého světa. A to nejen přístup ke zdraví jako takovému, ale také k cestování

a samozřejmě k byznysu. Virus tu s námi zkrátka je a my se s ním musíme, ať se nám to líbí, nebo ne, naučit žít. Jakkoliv to byl velký průšvih,

mám pocit, že COVID-19 značně urychlil digitalizaci, protože jsme najednou museli řadu běžných věcí začít řešit online. A tak k tomu přistupují i firmy, které vlivem koronaviru mohou být paradoxně

efektivnější. Musíme si zvyknout na nový business model i na to, že firmy budou stále častěji zaměstnancům umožňovat práci z domova. V řadě případů se jim to velmi osvědčilo.

Nežijeme ve vzduchoprázdnu a naše republika je vázaně součástí EU a min. svým exportním potenciálem volněji i světa. Historicky jsme patřili k průmyslově vyspělým státům, a i dnes se z hlediska podílu průmyslu na tvorbě HDP řadíme na přední místa min. v Evropě. Protože není pro

soudného člověka reálná vize nějaké radikální změny, je třeba o tento průmyslový potenciál pečovat a rozvíjet jej. Jak byste zhodnotil postavení a perspektivy naší republiky z těchto pohledů?

Průmyslovou velmocí byly české země už před vznikem první republiky, kdy jsme byli právem považováni za průmyslové srdce tehdejšího Rakouska-Uherska. To platilo i v dobách první republiky a i přes 40 let trvající komunistický režim, který se zaměřoval jen na vybraná strategická průmyslová odvětví, to platí dodnes. Nemluvíme jen o automobilkách, máme v naší zemi strojírenskou výrobu, ocelárny, výrobu nejrůznějších strojních celků apod. Jak sám říkáte, nežijeme

ve vzduchoprázdnu, a právě do EU, jíž jsme součástí, vyvážíme 85 % celkového exportu. Mým dlouhodobým cílem je tuto závislost na Unii snížit a vývoz diverzifikovat a rozšířit cílové země o další kouty světa. V současné situaci vždy totiž s hrůzou vyhlížíme, jak se daří Evropě, nejčastěji Německu. Situace okolo koronaviru ale byla přeci jen jiná, ta zasáhla skutečně celý svět. Nyní se musíme všichni zaměřit zejména na efektivní investice a nové technologie ve výrobě.

Prosperita průmyslově zaměřeného státu stojí podle mého na třech základních pilířích. Jde o energetickou a surovinovou bezpečnost, vzdělanost a legislativu. Není sporu o tom, že ve všech třech pilířích jsou

z hlediska podnikatelského problému. Jaký máte na ty „moje“ pilíře (ke kterým se ještě vrátím) obecný názor, případně máte také své pilíře další?

Energetická a surovinová bezpečnost je bezesporu klíčová. K energetice bych ale přeci jen připojil slovo soběstačnost. Právě ta je v současné době obrovskou výhodou České republiky, která je z pohledu energetiky plně saturována, a ještě poměrně velké množství elektřiny vyváží. To je něco, co si nesmíme nechat vzít. Ať už přehnanou „zelenou“ politikou nebo průtahy při budování nových jaderných bloků. Vzdělanost je oblast, kterou Hospodářská komora podporuje neustále. Česká republika nikdy nebude v absolutních číslech takovým průmyslovým obrem, aby mohla konkurovat Německu, Francii, neřkuli USA. Menší a střední země, jako je Česká republika, se proto musí zaměřovat na hodnotu vzdělávání o to více. Pokud budou naše školy opouštět vzdělání, erudování a pro praxi vhodní absolventi, poroste i efektivita výroby a přidaná hodnota, o které se tak často mluví. Další věcí jsou technické profese a učňovské školství. Po roce 1989 se řemeslo stalo

pomalou sprostým slovem a většina rodičů měla pocit, že jejich dítě musí studovat gymnázia a vysoké školy humanitního směru. Nic proti těmto školám, nicméně plody tohoto přístupu sklízíme dodnes. To, že nejsou lidi, je hlavně důsledkem nedostatku kvalitních absolventů z odborných učilišť nebo technických škol. Dnes přitom řemesla obnáší náročnou a sofistikovanou práci s výpočetní technikou, složitými přístroji a takoví zaměstnanci si vydělávají dalece nadprůměrné mzdy. Legislativa, a hlavně její nesrozumitelnost je něco, s čím bojujeme dlouhá léta. I proto jsme přišli s projektem Právního elektronického systému, který podnikatelům zpřehledňuje jejich zákonné povinnosti online na jednom místě. Zjistili jsme totiž, že se v normách, zákonech a vyhláškách často nevyznají sami úředníci, právníci a další odborníci. To je myslím jednoznačná odpověď. Děláme vše proto, aby se právní řád co nejvíce zlidštil a zjednodušil. Podnikatelé mají podnikat, nikoliv úřadovat.

Vzdělání je jednou ze základních potřeb lidí a o tom není pochyb, jde však o to, jaké je to vzdělání. Vzdělanostní systém je na počátku samostatné kariéry jedince a mimo jiné musí pro prosperitu národa zajistit potřebný rozptyl a základní vybavení populace do potřebných oborů dle potřeb

společnosti. Toto zjevně náš systém neplní a v souvislosti s generační obměnou je to přinejmenším varovné. Tomuto tématu se i na naší regionální úrovni nejen v TEMA věnujeme takřka neustále, ale jaký máte na toto názor Vy?

Mladá generace se dnes v podstatě nedostane k technickému vybavení. Řada školáků dnes ani netuší, jak vypadá kladivo, pilník nebo svěrák, pokud nemá tatínka kutila. K technickým oborům, které nám tak palčivě chybí, je potřeba žáky vést od nejútlejšího věku, aby k řemeslu měli vůbec

šanci získat vřelý vztah. Při svých cestách po krajích nicméně navštěvuji školy, kde se tato situace velmi lepší. Ta léta, která naše země v tomto ohledu zaspala, už nicméně nevrátíme a bude trvat několik let než nová generace doroste.

Pane prezidente, jistě byste neočekával, že z energetického srdce republiky opomeneme téma energetické bezpečnosti. Podle našeho názoru je reálná energetická bezpečnost velmi vážně ohrožena a různé spíše politické komise snaží se o nemožné – tedy vyhovět všem, na tom mnoho nezmění. V tomto případě jde o zdravý selský rozum a politickou odvahu nalít si čisté víno, a ne se opájet burčákem. Omlouvám se za zlehčení, ale zcela vážně. Zatím to vypadá tak, že jedinou jistotou je systém likvidace

uhelných elektráren a vysněné ambiciózní harmonogramy jejich náhrady v podstatě jedinou možností, a to jaderných zdrojů, kde je vše již jaksí nalinkováno ovšem s dodatkem, když to dobře půjde. Jsme společnost hesel a sloganů, tak bych měl ještě jedno zlehčení – „**Ráno s parádou zapnout jádro, večer s kondolencí vypnout uhlí**“. Ovšem zatím to vypadá naopak, ale jak vidíte problém energetické bezpečnosti našeho státu, ale i Evropy do budoucna Vy?

Ten tlak na útlum používání uhlí je v Evropě jasně patrný a nejrůznější skupiny se ho ani nesnaží skrývat. Konkrétně problematiku uhlí nelze řešit na celounijní úrovni, protože jsou tu země s diametrálně

odlišným energetickým mixem. Nemůžeme například srovnávat Polsko s výraznou převahou uhelné energie a Švédsko, kde se z uhlí energie takřka nevyrobí a které má více než polovinu energie z větru

nebo vodních zdrojů, protože k tomu má vhodné klimatické a přírodní podmínky. Jednotný termín bezemisní Evropy je proto téměř utopický. Vývoj technologií jde mílovými kroky kupředu a je jasné, že se i energetický obor stále vyvíjí. Za několik let tak dost možná budeme mít plnohodnotné nahrazení uhlí. Tlačit to „na sílu“ je ale spíše kontra-produktivní. Když k tomu přidáme časté vystupování ekologů proti

jaderné energii, nabízí se otázka: Máme v dohledné době čím uhlé elektrárny plnohodnotně nahradit? V současné situaci tvrdím, že bez jádra nikoliv. Energetická bezpečnost je v současnosti zajištěna tolika předpisy, že zejména v Evropě o bezpečnost obavy nemám. Ani hlediska jaderné energetiky, která je natolik hlídána, že jakýkoliv katastrofický scénář můžeme v podstatě vyloučit.

Pane prezidente, nemůžeme se vyhnout obrovskému břemenu, které podnikatelé nesou, a to je legislativa. Pro ilustraci mi dovoluji citaci bývalého pana ministra Martina Římana na Aktuálně CZ ze dne 17. 6. 2008 ve 13.20 hod.

„.....Potvrdil zároveň cíl snížit do roku 2010 "papírování" o pětinu. Podle údajů MPO mají podnikatelé vůči státu téměř 2 200 různých informačních povinností, jejichž plněním ročně přicházejí o desítky miliard korun. Nejvíce informací požadují ministerstva práce a sociálních věcí, životního prostředí, zemědělství, zdravotnictví a financí“.

Analýzou již v roce 2005 prošlo 245 právních předpisů, které představují pro podnikatele 2 168 povinností a náklady 86,4 miliardy korun ročně. To bylo v roce 2005 až 2008 a dle tiskové zprávy HK ČR ze dne 21.7.2020 bohužel vyplývá, že:

Dodržovat zákony a normy je povinnost jak občanů, tak podnikatelů, s tím samozřejmě nic neuděláme, a je to tak správně. S čím ovšem můžeme udělat mnohé, je množství zákonů regulovat a zajistit zejména podnikatelům přehled o jejich povinnostech. Dnes se totiž pohříchu v normách a zákonech nevyznají ani sami úředníci, ba ani řada právníků a zákonodárců. To, že je byrokracie u nás přebujelá, o tom není sporu. A situaci bohužel zatím nedokázala rázně vyřešit

„Živnostníci a firmy v současnosti musí vůči státu plnit 1719 povinností podle 21 základních podnikatelských zákonů. Z dalších 13 právních předpisů týkajících se kupříkladu ochrany spotřebitele, obchodní inspekce nebo rozhlasových a televizních poplatků jim přibude dalších 428 povinností, celkem tak musí plnit 2147 povinností“.

Pane prezidente, někde jsem četl, že za 2. světové války čeští železničáři působili největší potíže striktním dodržováním předpisů pro dráhy. Ať už je to pravda nebo ne, vnucuje se myšlenka, jestli by k potenciální konkurenční prohře českého, ale i evropského podnikatele, nepřispěl striktní požadavek dodržování všech těchto zákonů, předpisů a k tomu technických norem navíc. Já to vidím jako problém a vzhledem k praktické nemožnosti plnění i jako nebezpečí poklesu důvěry a respektu k zákonům této země. A to je cesta do pekel. Jak se na to díváte Vy?

žádná dosavadní vláda, ačkoliv jsme byli svědky vzniku nejrůznějších komisí a politických slibů o omezování administrativy, statistiky bohužel hovoří o opaku. Rozumím tomu, že snížit byrokracii je běh na dlouhou trať a spousta práce, ale někdo by měl tu politickou odvahu konečně najít. Pevně věřím, že k rychlejšímu progresu v této oblasti přispěje i zmiňovaný Právní elektronický systém Hospodářské komory.

Pane prezidente, každý „nový“ předseda složky komory a jistě i Vy, kromě bilancování ve volebních projevech, má do budoucna svoje vize a publikované i nepublikované cíle. Jaké máte Vy představy o českém podnikání,

podnikání v Česku, struktuře a budoucnosti komory? Kam byste chtěl HK ČR dovést?

Myslím, že Hospodářská komora se za posledních šest let posunula o velký kus kupředu, jak o tom hovořím na začátku tohoto rozhovoru. Co se týká budoucího rozvoje komory, chtěl bych přilákat zejména mladé podnikatele. Startupy, nové technologie a trendy jsou v dnešní době velkým fenoménem a je třeba tímto směrem posunout i Hospodářskou komoru. Technologický pokrok a digitalizaci nezastavíme, a proto bych chtěl komoru směřovat i touto cestou. Dále

chci samozřejmě jako prezident zvyšovat prestiž řemesel i jméno Hospodářské komory jako takové, která už v současnosti platí mezi podnikatelskými svazy za autoritu a klíčového hráče. Samozřejmě bychom chtěli pozměnit i vnitřní fungování a strukturu Hospodářské komory, aby její činnost byla ještě efektivnější a abychom nabízel podnikatelům po celé republice ještě kvalitnější a dostupnější služby.

Dospěli jsme k závěrečné otázce a nedošlo, a vzhledem k uvažovanému rozsahu ani nemohlo dojít na další ožehavá témata dnešních podnikatelských dnů. Dalo by se mluvit o cestovním ruchu, sociálním systému, daních, zaměstnanosti, dotacích, euru a řadě dalších témat, ke kterým by podnikatel měl co říci, a to spíše nelichotivého. Za úvahu by stála

i problematika našeho stávajícího volebního systému poměrného zastoupení, který zatím nepřinesl ani jednu stabilní vládu, kterou by neohrožovaly ambice ve volbách neúspěšného koaličního partnera – možná by ještě toto stálo za Váš názor.

Stávající volební systém se už stal pevnou součástí našeho právního řádu, jakkoliv k němu i my na komoře máme řadu výhrad. Zejména, co se týká návrhů současného menšího koaličního partnera ve vládě, jehož návrhy jsou často v souladu s požadavky odborářů. I to je součástí politiky. Nicméně si dokážu představit nějaké kosmetické změny, např. lichý počet

poslanců, aby nedocházelo k patovým situacím 100 vs. 100 hlasů při projednávání důležitých zákonů apod. Každopádně mám za to, že naši zemi sužují v dnešní době mnohem větší problémy k řešení. Ať už koronavirová krize, tak již zmíněná byrokracie, nebo pomalá výstavba dopravní infrastruktury. Proto bych takto zásadní změnu volebního systému nepřijímal.

Děkujeme za rozhovor.
Redakce

VÝSLEDKY VOLEB ORGÁNŮ HK ČR NA VOLEBNÍ OBDOBÍ 2020–2023

Představenstvo HK ČR

prezident – Vladimír Dlouhý

viceprezidenti – Radek Jakubský, Roman Pommer, Tomáš Prouza, Michal Štefl, Zdeněk Zajíček

členové představenstva – Pavel Barák, Martin Bauer, Pavel Březina, Filip Dvořák, Miroslav Dvořák,

Jana Havrdová, Ivana Chottová, František Jochman, René Kolek, Zuzana Krejčířiková, Jan Matějčík,

Martin Mikl, Jan Mraček, Václav Nepraš, Vítězslav Paděra, Zdeněk Petzl, Martin Plachý, Radek Roušar, Luděk Rychtar, Tereza Rychtaříková, Stanislav

Sedláček, Jaroslav Schön, Václav Stárek, Alexander Šafařík-Pštrosz, Bohuslav Švamberk, Robert Zatloukal, Pavel Žatečka, Zdeněk Židek

Dozorčí rada HK ČR

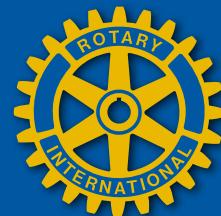
David Abraham, Ivo Barteček, Bohuslav Hamrozi, Stanislav Holemý, Miloš Koděra, Jozef Koprivňanský, Miroslav Mühlböck

Smírčí komise HK ČR

Petr Bašík, František Blažek, Jakub Dohnal, Igor Gerek, Hana Huntová, František Kočí, Richard Motyčka, Libor Soukup, Karel Vaverka

Prezidium HK ČR

ROTARY klub Most k tématu – Krize

Krize je slovo, se kterým se setkáváme v poslední době stále častěji. Jsou krize osobní i společenské, krize vztahů i dějů, krize celých odvětví nebo krize až planetárních rozměrů ohrožující známý způsob života na Zemi.

Rozumíme ale skutečně správně tomu, co taková krize vlastně znamená? Dvě slovníkové definice sice leccos naznačí, ale umíme z toho vyvodit správné závěry? Výkladový slovník udává, že „krize“ je část dramatu, v níž vrcholí konflikt; ekonomický slovník za „krizi“ označuje jednu ze čtyř fází hospodářského cyklu. Obě tyto definice naznačují, že krize je něco, co navazuje na předchozí vývoj a zejména, že krize není totéž, co konec děje. Po krizi vždy něco následuje – v dramatu peripetie, tedy obrat, v ekonomice oživení. Krizí vrcholí určitá etapa vývoje, krizí končí známé děje a objevuje se něco nového. A je jedno, zda jde

o osobní krizi v životě padesátiletého muže nebo hospodářskou krizi automobilového průmyslu či krizi zdravotnictví a společenského života v důsledku rozvoje pandemie COVID 19 – věci dosud známé a jejich známá řešení najednou přestávají vyhovovat, přestávají stačit. Co dál?

Přirozeností lidstva, a vlastně asi všech živých organismů, je bát se věcí neznámých, a protože krizí končí věci známé, tak se bojíme i jich. Vždyť po nich přijdou věci dosud neznámé, řešení nevyzkoušená, děje nové a jiné. Toto střídání krizí a oživení nás přitom doprovází od zrození do zániku – jak osobně, tak lidstva a vlastně celé přírody, a přesto nejsme na nové krize připraveni. Každá krize je jiná, každá nás umí překvapit. Jeden z oblíbených bonmotů říká, že „vojevůdci se vždy připravují na minulou válku“, tedy na řešení krize, kterou již znají, kterou zažili. Vědí, že je to špatně,

ale jejich zkušenost jim většinou nic jiného nemožňuje. Až do doby, než přijde nová krize. Děláme vše proto, aby krize nepřicházely, abychom co nejdéle udrželi svůj svět (a nemyslím tím svět geograficky, spíše interně svět každého z nás) v pořádku, bez nutných změn a bez neznámých nebezpečí. A když už krize přijdou, tak první, co nás napadne, je „už aby to skončilo a vše se vrátilo zpět do normálu“. Jenže je to normální, aby se věci po krizi děly stejně jako věci před krizí? To by odporovalo vývoji, který směřuje již od „velkého třesku“ na počátku jsoucna stále vpřed, ani jednou jedinkrát se nerozběhl nazpět. Vývoj jde v cyklech, jde po spirále, ale nikdy nejde zpět po stejné trase, nevrací se.

Zdálo by se jednoduché přesvědčit sám sebe, že krize je šance na něco nového, tak proč se jí bát. V teoretické rovině to jistě každý potvrdí. Jenže ve chvíli, kdy se krize dotkne každého osobně, náhled se dramaticky změní. Horníka propuštěného z dolů v důsledku krize energetického průmyslu moc nezajímá, že po krizi hornictví a tepelné energetiky přijde rozvoj jiných aktivit. Nemocného ležícího v nemocnici s COVID-19 nenadchne myšlenka na budoucí příchod nových řešení a posilování kolektivní imunity.

Právě proto by ale v rozvinuté společnosti měly existovat struktury, které tu obecnou pravdu pomohou snést a ulehčit i dotčeným jedincům. Jedním takovým prvkem pomáhajícím snášet dopady krizí je i Rotary International, mezinárodní organizace, jejíž jeden z klubů již od roku 1996 působí v Mostě. Krédem Rotary i mládežnického Rotaractu je „Služba nad vlastní zájmy“. Tato služba se soustředí na službu klubu, profesi, obci, mládeži a mezinárodnímu společenství. V celosvětovém měřítku pomáhají rotariáni řešit krizi související s existencí obrny (polia), kdysi jedné z metel lidstva, která je v Evropě již dlouho prakticky neznámou nemocí, ale v několika státech Asie a Afriky stále ještě přežívá. Z příspěvků všech členů Rotary International se daří financovat jak boj s touto nemocí, tak pomáhat postiženým vyrovnat se s osobní a společenskou krizí, kterou tato nemoc přináší. Členové Rotary i Rotaract klubů se v místech svého působení ale zapojují do překonávání krizí i v drobném. Během kritické fáze nástupu nemoci COVID-19 se zapojili do šití a distribuce roušek, pomoci seniorům v době karanténních opatření, apod. Jsou to drobnosti, ale takové, které mají schopnost ukázat záblesk budoucna, které přijde po krizi. Krizí totiž nic nekončí. . .

**Ing. Jan Sixta, CSc.
Rotary klub Most**

**Téměř každá čtvrtá
žárovka v ČR svítí díky
kvalitnímu hnědému uhlí
z produkce společnosti
Severočeské doly a.s.**

inzerce

www.sdas.cz

člen Skupiny ČEZ

Náčrtnuto... od Lucie Bartoš

Koukejte na krizi jako na Hydru: když jí usekli hlavu, narostly jí dvě nové...

Kdo si myslí, že ztroskotání Titanicu znamenalo víc záchranu, než ztrátu lidských životů? Když už je dům v jednom ohni, ohřejme se... Trochu jiný pohled na krizi. Jaképak má znamínko?

Jako někdejší studentka teatrologie vím, že každý dramatický příběh – už ve starém Řecku – mívával svou *expozici, kolizi, krizi, peripetii a katastrofu*. Pět částí děje. Část krize znamenala vyvrcholení, rozhodnutí, po kterém následoval zlom. Tedy z ní vyplynuly nějaké možnosti řešení a obrat v ději (*peripetie*).

A poslední část znamenala rozuzlení a takzvanou katarzi – očistu. Ono rozuzlení přitom není vždy „vyřešením“ prvotní krizové situace (mimořádné události) dle našeho přání, tedy s hedonistickými atributy. Nikoli, divadelní hry byly především tragédiemi.

Proč je krize smysluplná, lze pochopit tehdy, pokud jste schopni dívat se na věci opačným prizmatem, než který nám „rychlé myšlení“ mozkou nahodí jako první (viz *Daniel Kahneman – Myšlení rychlé a pomalé*). Umění dívat se jinak je mimochodem vzácný dar nejen tehdy, když se potřebujete „navnímat“ na krizi. Je to dobrý start pro inovace, i dobrý základ pro pochopení druhých lidí.

Jak to říci jinak: jestli zrovna před sebou máte šálek kávy, je podle vás poloprázdný, nebo poloplný? Přemítáte... Co takhle se na to podívat třeba po čínsku: jsem vždy vděčná za svůj šálek...

Jiné úhly pohledu mohou být celkem adrenalinová myšlenková hra. Trochu mi to připomíná verдикty Šalamouna. Nebo přístup Alphonse Karra: „Někteří si stěžují, že růže mají trny. Já jsem vděčný, že trny mají růže.“ Nebo Vivienne Greene: „Život není o čekání, než přejde bouře. Jde o to naučit se tančit v dešti.“ Nebo, už trochu cynické, italské přísloví: Když už je dům v jednom ohni, ohřejme se.

Slovo krize pochází z řeckého *krino*, což prý znamená spíše vybírat, posuzovat, měřit mezi dvěma opačnými variantami, slovo *krisis* pak vyjadřuje **rozhodnou chvíli**, rozhodnutí samo nebo nesnáze, moment hledání řešení, volbu, soud, tedy chvíli pro „rozřešení“, pro důležité rozhodnutí, třeba i překvapivé.

Nevím tedy, kde se v nás vzal dojem, že všechny mimořádné události a krizové situace vnímáme automaticky jako negativní, špatné a jako něco

bezvýhodného, co nám jen a pouze ničí život. (Přitom mimochodem tak rádi přesvědčujeme děti třeba o důležitosti chyb a negativních zkušeností, z kterých se mají poučit...). Chápu, že pro mnohé je a bude těžké si tenhle vzorec v hlavě poupravit.

Už ti starověcí, od nichž význam slova citujeme, přeci věděli, že stát tvářív v tvář nelehké zkušenosti, po tom hrdina touží. Nás to děsí jako smrt. Ve změně cítíme nepřátelský náboj a konec čehosi, co už se nenahradí, nevrátí, natož v nějaké lepší „transformaci“, zejména jde-li o ztrátu blízkého člověka a podobně.

Krize je stav, který naopak předpokládá aktivitu – očekává hledání, odvahu, apeluje na nové úhly pohledu, na nové perspektivy a nakonec: na onu volbu, na rozhodnutí.

Bez jakékoli logiky a bez paralely v historii přesvědčujeme sami sebe, že ideální život má být lineární, neměnný ve smyslu bez zvrátů, překvapení, šoků, bez proher a tragických momentů. Ale kde jsme tu myšlenku proboha vzali? Stejně bláhové jako domněnka, že by bylo krásné být nesmrtelný, žít věčně, cestovat časem a měnit minulost... Každé rozhodování v tísní je sladkobolné a tajuplné tím, že může přinést krásný happyend, a přitom je zároveň plné rizika a nevědomosti z dnů, které nastanou.

VÍTEJTE DO SVĚTA ANTIFRAGILITY

Pokud jste souzněli s mým šálkem kávy, Šalamounem, Alphonsem a Vivien, posunu vás ještě dál. Tedy udělá to Nassim Nicholas Taleb. Jeho kniha „Antifragilita – jak těžit z nahodilosti, neurčitosti a chaosu“ mi otevřela nové obzory.

Taleb je člověk, který si dokonce myslí, že dopady nečekaných věcí máme dokázat nejen přestát (nějak je prostě přežít), odolat jim, ale dokonce „mít poslední slovo“. Těžít z nich. Být jako Hydra: té když usekli jednu hlavu, vyrostly jí místo toho dvě nové. Zranění jí prospívala.

Podle Taleba jsme si jistě všimli, že některým věcem určitá dávka otřesů a stresorů prospívá. Ekonomické systémy jsou toho mimochodem důkazem. I naše tělo – budete-li totiž třeba měsíc

hovět v posteli v slastném odpočinku a opečovávat, ochabne vám svalstvo...

Vždy v našem životě bude hrát roli nepředvídatelnost, neznámo, nejasné skutečnosti. K inovacím často povede nějaká nesnáze (kolik vynalézavosti se objevilo při koronavirovém nedostatku roušek a dezinfekcí – bez krize by k těmto nápadům a vynálezům nedošlo).

A kolik zapovězených knih patří mezi nejčtenější. Jedna z knih Henryho Millera se dočkala milionu prodaných kusů, protože byla zakázaná ve 23 státech. Jak rychle se šíří klepy, když u nich zdůrazníte, že jde o tajemství... Myslet o antifragilitě je dobrý začátek pro krizové virály. Zákazy lákají, ničení láká k zachování...

A TEĎ TU O TITANICU...

I my Češi máme přísloví k antifragilitě: Co tě nezabije, to tě posílí. A Taleb mimo jiné tvrdí: Co zabije mě, posílí jiné...

I chyba je zdroj informace. Zjistíte-li 21krát, kudy cesta nevede, blížíte se k odpovědi, kudy cesta vede. A krom toho můžete slepými cestami dojít i k mimoděčným objevům (jako vedlejší efekt). Ne všech 21 pokusů tak musí být zcela planých a „jen k tomu, aby se vykristalizovala“ ta správná.

Z cizích chyb se učíme. Tedy omyly, jichž se dopustili ostatní, jsou nám prospěšné. A sem patří Titanic, respektive hláška historika technologií

Henryho Petroskiho, který kdysi vyřkl poznámku k zamyšlení:

Kdyby nedošlo k legendárnímu ztroskotání této velkolepé lodi, pokračovalo by se ve stavbách větších a větších zaoceánských parníků, což by mělo za následek rozsáhlejší neštěstí (možná i několik najednou). Jak vysvětluje Taleb, lidé, kteří zahynuli na Titanicu, byli fakticky oběťmi za vyšší dobro: „nepopíratelně zachránili více životů, než jich sami položili.“ Stejně tak byla prý užitečná Fukušima – to, že ji zapříčinil člověk a ne vlna tsunami, vyvolalo mnohem více reakcí a upozornění na problém jaderných reaktorů, a zabránilo tak do budoucna mnohem objemnějším katastrofám.

Je zajímavé, že pokud jste někdy svou chybou uškodili jinému člověku, právě tehdy jste poznali jeho skutečný charakter: je málo těch, kdo dokáží lidské pochybení odpustit s takovou velkodušností... Dejte člověku příležitost porušit mravní kodex, a poznáte jeho pravou tvář. Slabí nedovedou odpustit (smířit se) nikdy. Schopnost odpouštět je znakem silných.

Po tomhle přemítání mi dává smysl Talebův názor: „Člověk, který nikdy nezhrěšil, je méně spolehlivý než ten, kdo zhrěšil pouze jednou.“ Nedělejme žádnou chybu dvakrát, toť rozumné pravidlo o lidských chybách.

PÍSMENO U

Když se mluví o krizi současné společnosti, je za tím podle mě absence **katarzních podnětů**. Myslíme si, že máme žít život bez krizí a pokud někdo upadne (nebo „je upadnut“), je to jeho vina. Jako by projít krizí byla ostuda, jako byste byli nějaký viník. A tak všichni své osobní krize tají. Já být personalistka, tak se naopak ptám: A jaké krize jste ve svém životě či profesi překonal?

Čelit jí. Přijmout ji jako fakt. Zvyknout si, že v životě nastane. To je logický postoj ke krizi.

Pokud dlouho nic takového do životů nepřichází, zahníváme. Když vidím ty nádherné staré tváře, které žili s myšlenkou, že „může přijít válka“, srbí mě na jazyku myšlenka, že jednou za třicet let bychom si měli nějakou ztrátu, nějakou krizičku, prožít.

Když se podíváme na rozmezí mezi dvěma světovými válkami, nebo na pachut kapitalismu tři desetiletí od sametového převratu, zdá se mi, že tři dekády na jednu pořádnou očišťující strast (změnu) jsou moc velké rozpětí. (Pozor, nepodporuji války a zabíjení, jen „existovat bez některých věcí, které chcete, je nepostradatelnou součástí štěstí,“ jak řekl Bertrand Russel.)

Přemýšlela jsem nahlas před svým kamarádem Láďou. Žije v přírodě, spí „pod širákem“ a je pro mnohé nepřijatelně jiný (nádherně odcivilizovaný, a o to více moudrý). Jeho odpověď na téma krize v životě člověka zněla pro někoho možná jako kameňák a haiku zároveň: „Každý den dostávám přesně to, co potřebuju. Ať je to třeba bolest břicha.“

Brát to, jak to je, i když tomu nerozumím a i když jsem chtěl zrovna růžovou. Nepřiměřeně se nepítvat v „proč“. Uznat, že nemusíme rozumět všemu. Přijmout začátky a konce, tak jako musíme pobrat, že jednou umřeme. Fňukání po nesmrtelnosti je obrovským faux-paus.

Podle mě to platí i pro odpovědi. Některé otázky a situace nepotřebují odpověď, jen volbu. (Mimo chodem – někdy ani nevíme, jak bychom měli otázku položit...)

Každá krize je malou připomínkou konečnosti. A nelinearity našich životů. Štěstí má prý trajektorii písmene U. Začátek a konec života jsou vrcholy, uprostřed si saháme na dno. Krize, v rozvinutých zemích, vrcholí ve věku 47,2 roků, v rozvojových státech o rok později.

Láďa mimochodem dodal: „Já jsem zvědavý, co pro mě ten nahoře ještě přichystal.“ On je s tím svým málem tak bezstarostný... A já, já se 47. roku nebojím. Vždyť vím, že existuje antifragilita – nahodilost, z které lze navíc vytěžit.

Jak dojít katarzních podnětů, jak se „odkrizovat“?

Nevím, zda tady pomůže inspirace ze starověku: Héraklés, který se chtěl očistit od zločinu, dostal v Delfách radu, aby vykonal 10 uložených prací podle rozkazů krále. Měl například zabít nemejského lva, chytit laň se zlatými parohy, chytit erymantského kance, nebo odpravit již zmíněnou Hydru...

„Štěstí spočívá jen v žáru činů a v tvůrčím uspokojení.“ „Odvaha nespočívá ve slovech, spočívá ve volbě.“ (Exupéry)

Někdy k omračujícím důsledkům vede, když uděláte přesně to, co jste do té doby považovali za nemyšlitelné. Co jste dosud nezkusili. Nebo do čeho se vám vůbec nechce. Ať jde o rozvod, nebo o založení zahrádky. Nechtěla jsem ani jedno, ale díky prvnímu mám pravou lásku, díky druhému (zahrádku měl manžel, tak co s ní...) jsem i v krizových stavech „donucena“ vyjít na vzduch, zabořit ruce do hlíny nebo „jen“ vidět mnohem jasněji klimatické změny, fotografovat bez publika, sbírat, lisovat a dokonce z toho mít výsledek – ať křížaly, nebo dekoraci na zed.

KŘÍŽOVÁ SITUACE

Zdá se, že ať se podíváme na kterékoli století lidských dějin, neobešlo se bez krizových, rozhodných momentů, počínaje vyspělým starověkým Řeckem. Etapy expozice, kolize, krize, peripetie... se nám střídají pořád dokola, jen v různých časových rozestupech. Dokonce se říká, že historii píšou právě „černé labuť“ – nepředvídatelné a zcela nepravidelné události výjimečných dopadů.

Je normální projít několika nelehkými životními situacemi, zkouškami, jako Héraklés. Krize je těžký úkol, který tě nechá vyrůst. Na semaforu nesvíti pořád zelená. Každá krize je jako další klíč k šifře. Budoucnost je tajemství a dar překvapení, k němuž klíčem jsou naše rozhodnutí v minulosti.

Nedívejte se na krizové okamžiky jako na utrpení. Je to prostě – jev. Spoustu změn v životě je přitom možné očekávat a „krizi“ z nich nedělat – stárnutí, nové role (manžel, rodič, děda, nevlastní rodič; těhotenství, menopauza; nemoc, rozvod; změna klimatu – ta by právě nás neměla tolik paralyzovat, když jsme na rozdíl od jiných částí země zvyklí na střídání 4 ročních období...)

Nepřemítejte (alespoň ne moc dlouho) a priori nad tím, proč. Mnemotechnická pomůcka: jste-li v krizové situaci, místo „krizová“ ji říkejte „křížová“. Znak kříže je křížovatka – tedy jste v místě, na kterém se protínají různé cesty, které vedou do různých směrů. Jedna úsečka dělí druhou vedví, respektive plochu rozdělí na čtyři části (jako jsou čtyři cykly, čtyři životní elementy či světové strany). Klidně si svou křížovou situaci nakreslete na papír.

Volba nemá znamínko plus nebo mínus. Má-li zdánlivě mínus, pak – odpovím slovy Exupéryho: „Chci-li poznat motýly, musím dvě tři housenky snést.“ A také pomysli na Hydru, co s ní dělalo každé zranění...

*

Od doby „kolébky západní civilizace“, z níž dodnes čerpáme Pythagora, Archimeda či Hippokrata, jsme toho mnohem více zapoměli, než se nového naučili.

Nespoléhejme raději na „deus ex machina“ ani na politiky. Zkusme z jejich chyb po „talebovsku“ vytěžit nebo se na jejich přešlapy aspoň dívat po čínsku jako na ten šálek kávy... Jedním z Héraklových postkrizových úkolů bylo vyčistit Augiášovy chlévy. Šiklo by se i v Česku. Když nic jiného, humor je funkčním duchovním projímadlem za každých okolností.

Lucie Bartoš, publicistka, vydavatelství MEDIA POWER, s.r.o.

Pozn. autorky: Krize, do kterých občany dostává stát svými zbrklými rozhodnutími, nespravedlivými vůči solidárním skupinám (například OSVČ), neakceptují. Finanční krize a chudoba, do které dostane lidi samotný stát, není to, o čem se zde bavíme – pro co by tyto řádky mohly být zneužity jako alibi.

Rezistence v důsledku koronavirové krize

– jak mohou znalosti z výzkumu rezistence pomoci v koronavirové krizi

Podniková rezistence: odolnost managementu či jak posílit firemní odolnost

Nastává „vnější ohrožení“ – a je jedno, zda je ohrožena jedna osoba či celý podnik – a pokud na jeho přežít není dostatek prostředků, pak vzniká v lidech silné napětí, které se lidově označuje jako stres. Stav stresu mění vztahy na pracovišti, omezují vnímání a zvládnutí myšlenkových reakcí. V podniku to vede k četným rušivým vlivům na pracovišti.

V současné době představuje takové ohrožení koronavirová krize. Udržuje svět ve strachu. Průmysl a podniky pak stojí před novými výzvami. Neznalost, obavy, starosti, omezení svobody, sociální distanc, vysoké nároky na flexibilitu, osobní zodpovědnost a nové formy práce jako je home office, to vše ovlivňuje naše životy. Koronavirová krize se v Německu dotkla téměř každého podniku a ohrožuje samu jejich existenci. Mnozí si nyní kladou otázku, jak mohou udržet úroveň svého podnikání a jak zajistit co největší ochranu personálu. Především v krizové době je taková vlastnost, jako je rezistence, obzvláště důležitá. Vždyť nám nejen pomáhá překonat obtížné etapy a udržet pozitivní vývoj, ale umožní nám dokonce i určitý růst.

Pod pojmem rezistence chápeme psychickou odolnost vůči vlivům. Tento pojem, ve světě označovaný jako Resilienc, obsahuje individuální schopnost či schopnost systému úspěšně se vyrovnat se závažnými situacemi. Je to také schopnost podniku nebo organizace vrátit se po nějakém výpadku k původní úrovni provozu a ke své obchodní činnosti. Tzv. Business Resilience umožňuje podniku předvídat hospodářská rizika, efektivně je zvládat a překonat je pomocí konkrétních opatření. Jejich pomocí mohou podniky odvrátit finanční ztráty a zvýšit i svou vlastní konkurenceschopnost. Resilienc znamená pro podniky možnost, jak se postavit čelem existenčně obtížným a nečekaným situacím a úspěšně je zvládnout.

Takové podniky se dobře přizpůsobují a poučují se z minulosti. Podnikům jde tedy o to, aby včas situaci rozpoznaly, uvědomily si, kdy dochází ke změnám, aby mohly včas reagovat. Ve své podstatě by měla být rezistence posílena tak, aby se zmírnil dopad krizové situace. Čím je podnik více rezistenční, o to vyšší je pravděpodobnost, že za rychle se měnících a nejistých podmínek přežije a bude prosperovat. K rezistenci patří různé organizační schopnosti a způsoby jednání. Mnoho podniků zvládá tyto výzvy zvýšenými investicemi, kterými reagují na koronavirovou krizi. Podle motto: „Nouze podněcuje vynalézávat“ nevsázejí už podniky vše na jednu kartu. Protože neobyčejná doba vyžaduje neobyčejná řešení, rozvíjejí náměty, jak udržet své podniky v chodu a současně jak pomoci jiným. Mnohé podniky dokonce mění výrobu. Soustavně

prověřování nových trhů a výrobků udržuje podniky ve střehu a umožňuje jim rychle reagovat na nečekaný a nepříznivý vývoj. Kromě diversifikace máme další poznatky z výzkumu rezistence, které mohou pomoci v koronavirové krizi a podnikům tak mohou pomoci získat odolnost.

V podnicích by se tak mohla etablovat aktivní, jasná a transparentní informační struktura. Působí účinně vůči nejistotě a změny se lépe snášejí. Vedoucí pracovníci by se měli dále vzdělávat – se zaměřením na marketing pracovních sil, na orientaci řešení, na management konfliktů s ohledem na psychické zdraví. K tomu patří kultura hodnocení se zvládnutím dialogu, což zahrnuje všechny úrovně. Znamená to především umět vyslovit pochvalu, uznání, schopnost naslouchání, aktivní zvládnutí konfliktů, zpětnou vazbu, korektnost. Také by měly tyto zásady obsahovat nabídky pro celoživotní vzdělávání. Obzvláště by měl být v nabídce brán zřetel na demografický vývoj z hlediska budoucího posílení zaměstnanosti. K tomu by měl být vytvořen prostor pro posílení vlastní zodpovědnosti všech spolupracovníků. Také zde hraje důvěra v kompetence a motivace zaměstnanců velkou roli a posiluje podniky směrem ven. Spolupracovníci jsou (nedostatkovými) lidskými zdroji budoucnosti! Bez nich nemožno být překonány i ty nejmenší krize.

Nejen posilování podniku uvnitř, ale také pohled na firmu zvenčí je významný. Podniky musí aktivně sledovat své ekosystémy, které je obklopují. Takové nástroje, jako analýzy stakeholder či analýzy zázemí pomáhají vytvářet inovační a investiční rozhodování a nabízejí možnosti včasného varování, aby případné změny mohly být co nejrychleji přijaty. Právě v těžkých dobách je rozhodující výhodou mít vlastní informace z vnějšku a rychle reagovat.

Pomocí kanálů sociálních sítí je možné realizovat otevřenou komunikaci směrem ven (ale i dovnitř). Tak sociální média, sítě, mění chápání podnikové komunikace. Strategie sociálních mediálních sítí tak může posílit podnikovou kulturu. Podniky nejsou již jen poskytovatelé informací, v sociálních sítích na internetu jsou partnery v dialogu na daná témata a jsou v nich experty. Strategie sociálních sítí tak mohou podnikovou kulturu ještě více posílit. Podniky by měly proto pravidelně vystavovat svou podnikovou kulturu dotazům, reagovat na ně a upravovat ji. Jen takovou aktivně vytvořenou podnikovou kulturou, která spočívá v otevřenosti a v dialogu, se mohou objevit ty nejlepší nápady a mohou tak být vyzdvíženy potenciály růstu. V době sociálních sítí je otevřená komunikace jak směrem ven, tak i dovnitř podniku, prostě nutností. Také je smysluplné v čase krize odbourat zbytečně složitý systém. V každé organizaci je plno přehnaných a době již neodpovídajících procesů a byrokratický

Katalin Stolzki

balast. Aby podniky byly rezistentní, měly by svůj vnitřní i vnější svět zjednodušit.

Omezení pohybu vyvolané koronavirovou krizí vedlo k velkému využití nových pracovních forem, především je to home office. Podniky by měly tyto zkušenosti využívat a tam, kde je to možné, zavést tyto možnosti trvale. Předpokladem pro zavedení těchto pracovních činností na pracovišti jsou místní podmínky a moderní IT struktura. Struktura IT je v ideálním případě rezistentní, flexibilní a vhodně přizpůsobitelná měnícím se podmínkám.

V tomto textu mohly být představeny jen některé příklady ukazující, jak se podniky mohou vyzbrojit vůči příštím výzvám dalších pandemií a získat rezistenci. Článek poukazuje na to, jak podniky mohou být flexibilní, jak mohou reagovat na požadavky trhu a jak se přizpůsobit. Teď právě nastal ten správný okamžik pro podniky, aby vypracovaly svou strategii na krizové období – aby za strategickou krizí nenásledovala krize likvidační. Za pozornost stojí, že jednotlivá neprovázaná opatření ještě žádnému podniku celkovou rezistenci nepřinesla. Různá opatření musí být vzájemně provázána a dlouhodobě integrována.

Faktem zůstává, že aktuální koronavirová krize nepřináší jen problémy a rizika, ale zásadně mění také rámcové podmínky pro hospodářské aktivity. Tak se právě v době krize vytvářejí četné šance. Připravená funkční podniková rezistence umožňuje podnikům připravit se na budoucí rizika tak, aby mohly reagovat na aktuální hrozby. Úspěšné podniky předvídají příchod nouze, popř. případné krize, a mohou pomocí organizačních opatření připravit konkrétní scénáře. Z dlouhodobého hlediska zajišťuje podniková rezistence udržení rozvoje podniku.

Katalin Stolzki
IHK Halle-Dessau

Krize jako šance

O napsání článku jsem byl požádán předsedou Okresní hospodářské komory v Mostě. Aby mé názory byly chápány ve správném kontextu, je nutno předeslat, že podnikám ve strojírenství, v Čechách a na Slovensku vyrábíme hydraulické prvky, nosiče kontejnerů a letecké podvozky. Dosahujeme obrátu 1,6 mld. (2019) Kč a aktuálně zaměstnáváme 770 lidí. EBITDA 2019 – 185 Mio Kč, EBITDA 2020 dosud – 105 Mio Kč. Mé, níže vyslovené názory se netýkají podnikatelů v turistickém ruchu, dopravě atd. Jejich práci nerozumím.

Zaměstnanec a podnikatel

Na jaře přišla krize a zatím zůstává. Přišla rychleji a silněji (umocněna koronavirem), než se očekávalo. Odevšad jsme slyšeli: stát jedná pomalu, dejte nám víc a rychleji. Snad nejvíce byli slyšet pravicoví politici, a to už je úplně na hlavu postavené.

Abychom se v následujícím textu pochopili, musíme se vrátit k původnímu obsahu slov podnikatel a zaměstnanec. Podnikatel je ten, který se rozhodne žít samostatně, protože si myslí, že se dokáže sám o sebe postarat a že touto cestou pro sebe vydělá víc. Zaměstnanec je naopak ten, kdo se smíří s tím, že vydělá méně a spoléhá na to, že se o něho postará zaměstnavatel, potažmo stát. Pro rozhodnutí stát se podnikatelem nemůže být dostačujícím důvodem fakt, že budu platit nižší pojištění než zaměstnanec a zbyde mi tudíž víc na život.

Důvodem takového rozhodnutí musí být právě ona kuráž, že jsem schopen postarat se o sebe i o své zaměstnance. Principy těchto dvou statusů nelze míchat. Nelze se stát podnikatelem a v dobré době z toho těžit a ve zlé době se domáhat podpory státu. A to se právě ve velkém děje a je považováno za normální.

Být podnikatelem a starat se o sebe v sobě obnáší i mít našetřené rezervy na doby horší. Vždyť, kde mají podnikatelé i velké firmy zisky z minulých výborných let, jak to, že nejsou bez moratorií splátek schopni přežít ani pár měsíců?

Krize jako velká šance

Často slychám – ekonomice chybějí peníze. Nechybějí jí peníze, chybějí zakázky a stále ještě zaměstnanci.

Nelze se ani vymlouvat, že krize přišla nečekaně a náhle. Již od poloviny loňského roku klesal příjem zakázek, bylo dost času se na krizi připravit. Těžko predikovat budoucí vývoj. Názny oživení nejsou ani teď, po dovolených, příliš patrné. Debaty ekonomických pseudo-odborníků, zda krize bude mít tvar písmene V, U, L či snad S (to pro mladé vizážisty) požadují za jalové.

Jediné, co je jisté, po určité dobu dojde ke snížení celkové poptávky, to znamená, že my i naši konkurenti budeme mít méně práce. Je logické,

že čím nižší zisky měly firmy před krizí, tím ohroženější je jejich existence nyní.

A právě v tom spatřuji velkou šanci pro české firmy.

Hospodářský život vidím jako boj subjektů nabízejících své služby a výrobky. A to i přesto, že politici se snaží působit dojmem falešného dojmu přátelství, lásky a spolupráce. Jednoduše řečeno, jeden získá zakázku zpravidla tak, že ji jeho konkurent ztratí.

Našimi hlavními konkurenty jsou západoevropské firmy. Proto stále sleduji veřejně přístupná data o jejich hospodaření. Lze z nich vyvodit minimálně dva obecné závěry:

- 1) Jejich míra zisku na tržbách je nižší než naše a málokdy přesahuje 5%.
- 2) Jejich osobní náklady jsou ve výši 3.000–3.500 EUR měsíčně.

Rozumně hospodařící české firmy mají v těchto obou parametrech obrovskou výhodu, a to zejména právě v období krize. Naši konkurenti jsou blíž bodu zvratu a nesou podstatně vyšší fixní náklady.

Pro sebe mám zavedený jednoduchý koeficient: česká firma musí mít zisk 12.000 EUR na člověka za rok. To je ten minimální rozdíl v evropských a našich osobních nákladech. Pokud takového zisku nedosahuje, nemohla na západ od našich hranic existovat.

Vím, že jako čeští podnikatelé máme řadu nevýhod:

- malý vnitřní trh
- nemáme moře, zdánlivá hloupost, máme však hluboce zakódováno, že u moře vše končí a ne začíná, proto nepřesahujeme v našem uvažování evropskou dimenzi

- příliš jsme se zaměřili na angličtinu, ta nám umožňuje účastnit se aukcí u velkých firem, nezískáme s ní však zakázku s mnohem lepší marží malých a středních německých, rakouských či francouzských podniků, kde si chce nakupčích popovídat ve svém jazyce
- máme málo finálních výrobků, žijeme ze subdodávek

Přesto přese všechno jsem však jist, že ony 2 výše uvedené výhody výrazně převyšují. Je potřeba je však využít rychle a důsledně.

Má stát firmy podporovat?

Otázkou je, zda a do jaké míry má česká vláda firmy různými programy podporovat? Neměla by vůbec. Řada firem by měla zaniknout. To je smysl existence v trhu. Dobrý ať přežije, špatný ať skončí. Zaměstnanci v Česku si práci tak jako tak najdou, protože jsme zaměstnávali 600 tisíc cizinců.

Jediný důvod mluvící pro opak je, že i ostatní, minimálně evropské vlády, tak činí. A je nutno vytvořit pro konkurenty obdobné prostředí. Podpora v Česku by však měla být nižší než dnes, protože aktuální rozsah podpory udržuje při životě i společnosti, které k žití již dávno nejsou. A tyto zombie dále otravují podnikatelské prostředí – nereálně nízkými cenami, a hlavně odčerpávají zaměstnance z trhu. A tito zaměstnanci v důsledku toho stále ještě chybějí v dobrých firmách.

JUDr. Ing. Jiří Charvát
jednatel
CHARVÁT Group s.r.o.

Krise a práce – Jak to vidí Úřad práce ČR

Současná krize související s koronavirem vyvolala změny v hospodářství a také na pracovním trhu. Koronavirus prakticky rozdělil firmy na dvě poloviny – na ty, které epidemická situace postihla a na ty, kterým de facto pomohla. První část zaměstnavatelů působících zejména v oborech jako je cestovní ruch, gastronomie, doprava osob, organizace kulturních, společenských nebo sportovních akcí bohužel pocítila krizi ze dne na den. A menší dopad mohl zaznamenat též maloobchod a na něj navazující služby. Naopak na opačné misce vah, která šla vzhůru, pokud jde o obraty a zisky, se ocitla část subjektů podnikající v e-comerci a logistice. Možná je tak na tom špatném i něco dobrého. Stát i firmy startují změny, o kterých se doposud jen mluvilo. Digitalizace, včetně státní správy, pomoc pro firmy, podnikatele a živnostníky.

„Možná je tak na tom špatném i něco dobrého. Stát i firmy startují změny, o kterých se doposud jen mluvilo. Digitalizace, včetně státní správy, pomoc pro firmy, podnikatele a živnostníky.“

Osobně nemohu zcela objektivně hodnotit rozsah ekonomických dopadů koronavirové krize a jejich vliv na chod firem, pokusím se ale zaměřit svůj pohled na stranu lidských zdrojů a jejich využití v této nové situaci.

Největší pozitivum vzniklé situace je dle mého názoru ve zlepšení techniky komunikace, zručnosti při ověřování si zdrojů a vyhledávání informací či jejich použití. Úřady, školy a další instituce, stejně jako některé firmy ze dne na den „zavřely“ a bylo třeba komunikovat on-line. Řada našich klientů, a nejen oni, si zřídila datovou schránku a vzájemná komunikace se v mnohém zjednodušila a urychlila. Podařilo se propojit databáze Úřadu práce ČR a České správy sociálního zabezpečení, lidé podávali v mnohem větším množství své žádosti elektronicky, čímž došlo k rychlé distribuci finanční pomoci žadatelům (např. v rámci cíleného programu Antivirus).

„Našimi prioritami je aktivační politika zaměřená na udržení zaměstnanosti, podpora tvorby pracovních míst, růst schopností a dovedností a naplnění potřeb trhu práce.“

Hlavním cílem Úřadu práce ČR v době hospodářského poklesu je zmírnění negativních dopadů krize na trh práce. Našimi prioritami je aktivační politika zaměřená na udržení zaměstnanosti, podpora tvorby pracovních míst, růst schopností a dovedností a naplnění potřeb trhu práce. V praxi to znamená usnadnění přístupu k dodatečným finančním zdrojům na rozvoj lidského potenciálu, který podpoří podniky k udržení kvalifikované pracovní síly. Nezastupitelné místo má zde i podpora propouštěným a propuštěným osobám, a to zavedením programů jako je Outplacement, který propuštěným zaměstnancům pomáhá najít novou práci ještě v průběhu výpovědní doby. Do projektu mohou vstoupit zaměstnanci, kterým hrozí ztráta zaměstnání z důvodu hromadného propouštění, nebo jsou ve výpovědní lhůtě. Vstoupit do něj mohou i zaměstnanci, kterým končí pracovní poměr dohodou nebo na základě pracovní smlouvy na dobu určitou. Úřad práce ČR nabízí účastníkům projektu kromě individuální péče také celou řadu dalších aktivit, mimo jiné pracovní profesní diagnostiku, školení v oblasti pracovního práva, finanční gramotnosti nebo třeba proškolení v oblasti měkkých dovedností. V neposlední řadě mohou klienti absolvovat i rekvalifikační kurzy, jejichž obsah a složení zohledňují potřeby a požadavky regionálních zaměstnavatelů. Projekt nabízí též možnost zúčastnit se pohovoru u zaměstnavatele „na zkoušku“, kde zástupce ÚP ČR asistuje jako tzv. průvodce reálným výběrovým řízením.

Další důležitou oblastí je investice do vzdělávání a profesního růstu zaměstnanců, ale i uchazečů o zaměstnání. Již ekonomická krize v roce 2008 ukázala, že firmy, které nezapomínají na tuto prioritu (případně na ni i čerpají finanční dotace), neměly v době nedostatku pracovních sil problémy s jejich udržením a rozvojem v souladu s podnikovou strategií.

V tomto ohledu je významným partnerem jak pro zaměstnavatele, tak i uchazeče o zaměstnání Úřad práce ČR. A to v rámci rekvalifikačních kurzů, které finančně podporuje, a jejichž obsah a složení plně reflektují potřeby a požadavky regionálních zaměstnavatelů. V současné době se jedná především o kurzy v oborech jako je doprava nebo strojírenství (např. kurzy pro svářeče). Značný úspěch sklízí i projekt Podpora odborného vzdělávání zaměstnanců II (POVEZ II). Díky němu mohou zaměstnavatelé získat finanční příspěvky na zvyšování odborných znalostí a dovedností stávajících a budoucích zaměstnanců. Pomůže i těm, kteří právě nastoupili a potřebují více času na zaučení. Nemá-li zaměstnavatel přetlak zakázek, vytváří se větší prostor pro vzdělávání zaměstnanců s možností proplacení mzdových nákladů po dobu školení.

„Nezastupitelná je i pomoc ÚP ČR uchazečům, kterým v pracovním uplatnění brání nějaká bariéra. Například nedostatečná praxe, nízká kvalifikace, zdravotní stav, vyšší věk, péče o malé děti apod.“

Nezastupitelná je i pomoc ÚP ČR uchazečům, kterým v pracovním uplatnění brání nějaká bariéra. Například nedostatečná praxe, nízká kvalifikace, zdravotní stav, vyšší věk, péče o malé děti apod. Právě těmto skupinám nezaměstnaných věnuje Úřad práce ČR zvýšenou péči mimo jiné prostřednictvím cílených projektů spolufinancovaných z evropských peněz. Zaměřují se na získání základních pracovních návyků po ukončení školy, podporu krátkodobých úvazků nebo na sdílení pracovních míst.

Co říct závěrem? Aktuální situace může být krizí se všemi důsledky nebo pozitivním stimulem pro rozvoj naší ekonomiky. Přeji všem, aby se jejich podnikání „vrátilo“ na novou kolej.

Mgr. et Mgr. Radim Gabriel
ředitel Krajské pobočky ÚP ČR
v Ústí nad Labem

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Úřad práce ČR

Název projektu: Podpora odborného vzdělávání zaměstnanců II (POVEZ II)
Doba realizace: 1. 12. 2015 – 30. 11. 2020
Reg. č. projektu: CZ.03.1.52/0.0/0.0/15_021/0000053
Forma financování: Projekt financován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Zaměstnanost a státního rozpočtu ČR.

Jaký problém projekt řeší?

Projekt Podpora odborného vzdělávání zaměstnanců II (dále jen POVEZ II) se zabývá problematikou adaptability pracovní síly v podnicích na neustále se měnící situaci na trhu. Pro zvýšení konkurenceschopnosti a rozšíření činnosti musí zaměstnavatelé disponovat kvalifikovanou pracovní silou. Projekt POVEZ II, proto řeší jednak problém nesouladu mezi dovednostmi a kvalifikačními předpoklady nabízenými a požadovanými, tedy nedostatečnou flexibilitu pracovní síly (včetně flexibility profesní), a dále problém neochoty zaměstnavatelů investovat do vzdělávání vlastních zaměstnanců.

Z monitoringu ÚP ČR přitom vyplývá, že zaměstnavatelé často nejsou spokojeni s kvalifikací nových zaměstnanců a nezřídka je přeškolují. S oživením ekonomiky a vyšší poptávkou po pracovní síle lze tedy při strnulém systému počátečního vzdělávání očekávat prohloubení tohoto problému, který pomáhá řešit právě předkládaný projekt.

Pro koho je projekt určen?

Cílovou skupinou projektu jsou zaměstnavatelé ve smyslu § 7 Zákoníku práce, a to prostřednictvím svých zaměstnanců či potenciálně nových zaměstnanců. Cílovou skupinou jsou rovněž fyzické osoby – OSVČ a nestátní neziskové organizace.

Jaké jsou formy podpory?

Zaměstnavatelům bude umožněno získat příspěvek na vzdělávání svých zaměstnanců a refundaci jejich mezd po dobu školení.

Kam se obrátit pro informace?

Pro více informací se obraťte na Vaši nejbližší pobočku Úřadu práce ČR. Své dotazy k metodice projektu můžete posílat na povez@uradprace.cz

Příjem žádostí

Příjem žádostí probíhá prostřednictvím elektronického formuláře na webových stránkách <http://povez.uradprace.cz>.

Krise zdravého rozumu a „trojčlenky“ z pohledu energetiky

Koronavirová krize je zcela určitě přechodný problém, stejně jako kdysi mor. Pravděpodobně nás také všechny nezahubí a také znovu posílí, neb jak říká klasik, co nás nezabije, to nás posílí. Stejně jako ten mor. Daleko větší obavy mám z toho, že postupně ztrácíme zdravý rozum a schopnost používat to, co jsme se učili na základní škole. Třeba takovou obyčejnou trojčlenku, jako jednoduchý prostředek k tomu, abychom neuvěřili každému nesmyslu jen proto, že je zabaleny do líbivého pozlátka.

Ing. Jaroslav Čížek

Nedávno se na serveru Ekolist.cz objevil článek s názvem „Hnutí DUHA, Greenpeace ČR a Zelený kruh: Uhelná komise jedná přesně rok. Byznys s uhlím se hroutí, potřebujeme strategii co dál.“ Dva členové této komise, kteří tam zastupují ekologické organizace, se opět veřejnost snaží přesvědčit, že z hlediska globálních a evropských cílů pro ochranu klimatu je nejlepší nahrazovat uhlí obnovitelnými zdroji energie. Třetina uhelných elektráren (zejména těch nejlépejších jako Chvaletice a Počerady) se prý dá odstavit prakticky hned, na úkor dosavadního obřího vývozu elektřiny z ČR a elektrizační soustava prý může v roce 2030 bezproblémově fungovat bez uhelných elektráren a s dvojnásobným množstvím obnovitelných zdrojů. Doložilo to prý podrobné modelování soustavy od renomované konzultační společnosti Energynautics. Ano, měl jsem tu čest do ní nahlédnout, ale na rozdíl od Ing. Beranovského, který k ní napsal úvodní slovo, jí nevidím jako světlo na konci tunelu, co odděluje světlo od tmy, ale jako snůšku zelených blábolů, králíků vytahaných z klobouku kouzelníka Pokustóna, ke kterému by se spíš hodilo Jiráskovo Temno. Jiří Koželouh z Hnutí DUHA, člen Uhelné komise za asociaci ekologických organizací Zelený kruh, tam říká: „Už rok jedná Uhelná komise a její tři

pracovní skupiny. Ale ekonomický úpadek uhlí je rychlejší. Už není tak důležité, který rok kdo z nás preferuje pro konec uhlí. Jsme v situaci, kdy potřebujeme vymyslet co nejbližší termín a prověřit možné náhrady pro zajištění energetických po-

možnou sociální ochranu lidí, jež v končícím uhelném průmyslu pracují, a podporovat nové ekonomické příležitosti i pracovní místa pro uhelné regiony. Mimochodem většina lidí v Ústeckém a Karlovarském kraji chce konec uhlí nejspíše za 15 let.“

A Jan Rovenský, člen Uhelné komise za Greenpeace jej doplňuje: „Nyní lze považovat za jisté, že hnědé uhlí v EU nepřežije třicátá, ale možná dokonce už dvacátá léta. Debata o jakémkoliv pozdějším termínu je asi stejně relevantní a smysluplná jako úvahy o budoucnosti tlačítkových telefonů či CRT monitorů. Klíčová otázka zní, čím uhlí nahradíme. Nahradit ho ve velkém měřítku zemním plynem by byl klimatický zločin. Hlavním pilířem energetické transformace by měl být rychlý rozvoj čistých obnovitelných zdrojů, kterým mohou přinejmenším dalších 20 let krýt záda již existující jaderné reaktory.“

Prosím, nepřehlédnout tu nenápadnou krátkou větičku o tom, že nahradit uhlí zemním plynem by byl klimatický zločin. Proto také v následujícím výpočtu se žádným plynem nepočítám, protože je jen otázkou času, kdy začne proti němu stejná válka, jako je dnes vedena proti uhlí. Konečně se někdo nahlas přiznal. Že těžba lithia devastuje přírodní prostředí v Chile (<https://oenergetice.cz/akumulace-energie/reuters-tezba-lithia-ohrozuje-ekosystem-chile>), to už jim nevdá, to,

2018	Celkový instalovaný výkon	Dodávka do ES	Roční měrná dodávka
	MW	MWh	MWh/MW
Jaderné elektrárny	4 300	30 000 000	6 977
Uhelné elektrárny	11 000	45 000 000	4 091
VTE	316	600 000	1 899
FVE	2 060	2 170 000	1 053
	17 676	77 770 000	

2030	Celkový instalovaný výkon	Dodávka do ES	Roční měrná dodávka
	MW	MWh	MWh/MW
Jaderné elektrárny	4 300	30 000 000	6 977
Uhelné elektrárny	0	0	4 091
VTE	630	1 196 203	1 899
FVE	4 000	4 213 592	1 053
	8 930	35 409 795	

třeb obyvatel a ekonomiky, doporučit maximální

že kobalt v Kongu těží děti, to jim také nevdá.

Factum est factum

CO SE STALO, TO SE STALO

„Tak už tu zase máme krizi, paní Millerová“, řekl by možná Josef Švejk dnešní doby pod vlivem aktuálního dění a pak by šel do hospody U kalicha na černé pivo, protože „svět má dneska taky smutek“. V hospodě by se bez ostychu podělil o své názory na původ krize (kdo za to může) a prognózy, takže by byl nejspíše udán za šíření poplašných zpráv a pravděpodobně i za rasismus. Zřejmě jen shodou okolností by v některých věcech trefil, jak se říká, hřebík na hlavičku, ale toho už by si nikdo v kolotu následujících událostí nevšimnul. Nečekané děje roku 2020 v podobě vzniku a eskalace tzv. koronavirové krize vyvolaly společenský i ekonomický stav, se kterým dnešní produktivní generace nemá zkušenost. Sluší se ovšem přiznat, že propad světové ekonomiky avizovali mnozí odborníci již v loňském roce, předtím, než jsme o koronaviru slyšeli poprvé. Proto není divu, že se mnozí hlasy, které říkají, že vlády koronaviru využily k zamaskování hlubších hospodářských problémů a veškerou vinu na něj svalily. Jak to skutečně bylo, se s jistotou nedozvíme nikdy. V budoucnosti však historikové na základě studia dlouhodobých vývojových trendů bezpochyby dokáží představit celistvější obraz dnešní krize. Přesto nelze, jak se to často stává, podceňovat

rizika vyvolaná rychlým šířením choroby, na kterou zatím není civilizace zvyklá a již neumí čelit standardním způsobem. Že se při té příležitosti odhalila i další slabá místa ve státním zřízení i ve společnosti, je jen příznačné, stejně jako fakt, že soudobá média podávají lidem ještě méně objektivní obraz světa, než tomu bylo za časů konjunktury. „Člověk už neví, čemu má věřit“, řekl by Švejk. Naši otcové a dědové říkali, že všechna moudrost světa je obsažená v knihách. A já bych si dovolil dodat, že čím starší, tím lepší – alespoň má člověk dostatečný odstup. Vhodnou četbou pro tyto časy může být méně známé dílo Daniela Defoa nazvané Deník morového roku (české vydání vyšlo v roce 1982), který popisuje události v Londýně v letech 1665-1666 a podle autora vychází ze vzpomínek jeho strýce. Samozřejmě je při četbě nutné počítat se značnou dávkou literární licence a zároveň dodat, že to není čtení pro každého – text je místy do detailu popisný a připomíná spíše moderní literaturu faktu. Při srovnání s dneškem někteří čtenáři nacházejí paralely či naopak inspiraci v jednání představitelů města, jiní tvrdí, že londýnský mor zastavil až katastrofální požár (1666), kterému padlo za oběť téměř celé město. Samotný mor měl připravit o život pětinu

až čtvrtinu obyvatel Londýna, což fakticky znamená, že k úmrtím došlo v každé tehdejší rodině. Po Velkém londýnském moru a následném požáru nastalo období rozmachu, výstavby a modernizace města, doprovázené masivními investicemi, které městu dalo na další tři staletí novou tvář. Na to spoléhá i řada dnešních ekonomů v případě krize roku 2020. Tak sledujme, zda je to jen božné přání, či nikoli.

S přáním všeho dobrého
Mgr. Michal Soukup
 ředitel Oblastního muzea a galerie v Mostě

A bezpečnostní rizika spojená s tím, že mnoho surovinových zdrojů vzácných prvků, nezbytných pro využívání obnovitelných zdrojů, především tedy fotovoltaiky, ovládá Čína, jsou jim zřejmě zcela lhostejná.

Pojďme si tato slova o bezproblémovém fungování energetiky bez uhelných zdrojů za pomoci pouhého dvojnásobného množství obnovitelných zdrojů, ukázat na konkrétních číslech. K vyléčení z této kocoviny stačí jednoduchý trojčlenkový inženýring, který musí ovládat každý zájemce o přijetí na střední školu a čísla z roční zprávy ERU za rok 2018.

A jednoduchá otázka zní, kde vezmeme a za kolik si pořídíme tu druhou polovinu spotřeby elektřiny? No, možná se i záranky začnou dít.

Zajímavá je také konfrontace s dokumentem „Hodnocení zdrojové přiměřenosti ES ČR do roku 2040,“ který najdete zde: <https://www.ceps.cz/cs/tiskove-zpravy/novinka/maf-cz-prinasi-hodnoceni-zdrojove-primerenosti-cr-do-roku-2040>. Z analýz prý vyplývá, že vzhledem k postupnému odstavení uhelných zdrojů a ukončení životnosti jaderných zdrojů bude úroveň instalovaného výkonu klesat. Plánovaný rozvoj OZE a decentrální výroby dle výše uvedených výpočtů přispívají k řešení zabezpečení dodávek elektřiny pouze v omezené míře. S ohledem na vývoj

výkonových bilancí okolních zemí v našem regionu nelze pro zajištění bezpečné a spolehlivé dodávky spoléhat pouze na import.

Lze se tam také dočíst, že v roce 2040 by počet hodin, kdy je hodnota zatížení vyšší než předpokládaná výroba včetně importu (tzv. parametr LOLE), mohl u scénáře A (tj. postupný odklon od užívání uhelných elektráren a počítá se pouze s provozem zmodernizovaných elektráren Ledvice, Tušimice, Pruněřov II a teplárny Mělník a teplárenství) dosáhnout hodnoty 678, tedy 28 dnů nebo také cca jeden celý měsíc. U scénáře B (významné odstavení uhelných elektráren, kdy v provozu zůstane pouze nová elektrárna Ledvice a teplárny) by pak tato kritická situace mohla trvat 3 622 hodin, tzn. 151 dnů, tedy skoro polovinu roku. Převáděno do úplně srozumitelného jazyka, v prvním případě by nám „nemusela jít elektrika“ cca 2 hodiny denně, ve druhém pak skoro celou polovinu dne. Co kdyby se někdo zeptal těch 52% dotázaných dospělých v Ústeckém a Karlovarském kraji, kteří v průzkumu pro Hnutí DUHA odpověděli, že podporují konec těžby a spalování uhlí v Česku v roce 2035 nebo dříve, zda i za tuto cenu. V závěrech dokumentu z července letošního roku, který připravil ČEPS pro Uhelnou komisi, si zase lze přečíst tuto strašidelnou větu: „Všechny scénáře vyžadují velké objemy dovozu elektrické

energie ze zahraničí. Po roce 2040 všechny hodnoty dovozu přesahují technicky možný dovoz přes PS, který činí z hlediska přenosové soustavy cca 20 TWh bez přetěžování vedení (ověřeno výpočtem modelu sítě). Vyšší dovozy jsou považovány za nadlimitní.“ Přeloženo opět do srozumitelného jazyka, výpadky elektřiny jako standardní součást života.

A závěr? Ten ať si udělá každý sám, ale velmi dobře to vystihuje citát Nikoloy Tesly, jednoho z největších energetických géníů lidstva: „Myšlenky člověka mohou být hluboké, přesto však zcela nesmyslné!“ Tak si nenechme beztržně lhát a nechat se tahat za nos. Stačí na to ten zdravý selský rozum a ta trojčlenka.

Ing. Jaroslav Čížek
 poradce v oblasti klimaticko-energetické politiky

Trojčlenka je mechanický matematický postup používaný při výpočtech založených na přímé a nepřímé úměrnosti. Přínos trojčlenky spočívá v možnosti vyřešení úlohy při absenci (vyššího) abstraktního uvažování – jedná se o typovou situaci, na kterou je možné převádět problémy z reálného, mimoškolního světa.

Téma „TEMA“ podle Jochmana

Nařízení a opatření vlád jsou zcela chaotická a každá země si řeší hlavně své problémy, mnohdy na účet svých sousedů. Evropská unie ukázala totální nejednotu a neschopnost něco řešit. V nejlepším případě s velkým časovým skluzem přijímá rozhodnutí o rozdělení peněz na řešení problémů, které byly aktuální před několika měsíci.

„Rozhodování vlád bylo na počátku pandemie zaměřeno na záchranu nakažených lidí, ale odkládání operací a akutních vyšetření jiných vážných chorob má možná na svědomí více životů než koronavirus.“

Rozhodování vlád bylo na počátku pandemie zaměřeno na záchranu nakažených lidí, ale odkládání operací a akutních vyšetření jiných vážných chorob má možná na svědomí více životů než koronavirus. Zdrucující ekonomické dopady na firmy a soukromé podnikatele pak přináší další aspekty pro rozhodování do budoucna. Lze chránit všechny obyvatele země před pandemií za cenu ekonomické likvidace

Koronavirus a krize podnikání?

Pandemie koronaviru dokázala během několika měsíců letošního roku zcela zlikvidovat mnoho oborů podnikání. Katastrofa nastala zejména v letecké dopravě, turistice a v pohostinství a dále funguje dominový efekt, který postupně zasahuje navazující obory podnikání.

některých skupin obyvatel, kterým bude zakázáno podnikat v oborech, kde mohou sami klienti zvažovat, zda podstoupí riziko nakažení koronavirem? Nejen u nás, ale v celém světě se pohled na tento zásadní problém postupně mění. Je zřejmé, že rozhodujícím faktorem bude schopnost společnosti udržet pandemii pod kontrolou a zabránit situacím, kdy hrozí nejenom kolaps zdravotnictví, ale i ekonomický kolaps společnosti.

Pokud jde o pandemii, podnikání a podnikatele, lze dopady na firmy rozdělit do několika skupin:

1) **Firmy ekonomicky zdravé, krachující bez vlastního zavinění.**

Existuje v každém oboru určitá hranice poklesu tržeb, kterou nelze ustát. Zde pak záleží na tom, zda podnikatelé vše investovali do jediného oboru podnikání. Pokud ano, je to tragédie, ale i poučení pro ostatní podnikatele do budoucna. Je dobré mít připraven plán „B“ a mít možnost nespadnout až na dno.

2) **Firmy ekonomicky nezdravé, krachující proto, že pandemie byla jen vyvrcholem jiných dlouhodobých problémů.**

Mnoho firem a podnikatelů bylo již před pandemií ve špatné kondici, a tak byl v důsledku pandemie jen urychlen proces jejich likvidace. Paradoxně podnikatelé v těchto firmách měli dost času zachránit co se dá a většinou již měli připraven plán „B“. Do dalšího podnikání mohou vstoupit možná mnohem snadněji než schopnější podnikatelé z předchozí skupiny.

„Mnoho firem a podnikatelů bylo již před pandemií ve špatné kondici, a tak byl v důsledku pandemie jen urychlen proces jejich likvidace.“

3) **Firmy, na jejichž podnikání má pandemie velmi malý vliv.**

Mnoho firem a podnikatelů podniká v oborech, kde je dopad pandemie minimální. Opatření

na podporu podnikání však mohou využít také a v mnoha oborech mohou využít i zkušené zaměstnance z krachujících firem, kterých byl doposud na pracovním trhu zoufalý nedostatek.

4) **Firmy, kterým pandemie pomohla v podnikání.**

Pandemie přinesla velkou poptávku po nových výrobcích a nových službách. Zásadně se změnila poptávka zákazníků i způsob prodeje a požadované služby. Zde platí dobře známé přísloví: „Štěstí přeje připraveným“. Každý manažer a podnikatel musí být schopen okamžitě reagovat na změny poptávky na trhu.

„Zde platí dobře známé přísloví: „Štěstí přeje připraveným“. Každý manažer a podnikatel musí být schopen okamžitě reagovat na změny poptávky na trhu.“

Největším překvapením, které přinesla pandemie, je zkušenost zejména velkých kancelářských kolosů z Prahy a jiných velkých měst. Jejich zaměstnanci doma v papučích a pohodlných domácích oděvech podávají prokazatelně mnohem lepší výkony, než když předpisově oblečení pracovali ve velkých prosklených kancelářích.

Ze statistik výrobců již je vidět, že klesl prodej pánských obleků téměř na polovinu, a naopak výrazně roste prodej tepláků a pohodlného domácího oblečení. I v jiných oborech podnikání někteří výrobci, prodejci a poskytovatelé služeb nezvládají nárůst poptávky.

No a o tom tom podnikání je. Ten, kdo je na změny v chování zákazníků předem připraven, ten zvítězí. Ten, kdo je schopen alespoň na změnu poptávky rychle reagovat, ten má šanci na přežití.

RNDr. Jaroslav Jochman

V hlavní roli COVID-19

Vážený čtenáři, v polovině března letošního roku jsem v článku pro tento časopis nevědomky uvedl několik nepravd, které mám teď příležitost vysvětlit. Děkuji redakci za tuto šanci, ale nevím, zda mám poděkovat i hlavnímu viníku tohoto politováníhodného pochybení – dnes již jinému, prý zmutovanému, viru COVID-19.

Tak tedy popořádku. Je 1. září a druhá premiéra letošní sezony (David Pharao – Host, režie Lukáš Kopecký) nebyla ani 27. března, ani 8. května, kam jsme ji v březnu přeložili, ale skuteční se, pokud nám to COVID-19 opět nezhatí, až v pátek 4. září. Doufejme.

Druhé troufalosti jsem se dopustil, když jsem optimisticky tvrdil, že koronavirus bude poražen. Dosud není, ba naopak, dle statistik, kterými nás média zásobují, dokonce nabírá na síle a hrozí, že nebude poražen nikdy. Doba „roušková“ se vrací, a pokud diváci na výše zmíněnou páteční premiéru vůbec přijdou, musejí mít roušku. Zdali je to od návštěvy divadla odradí, nebo ne, to se teprve uvidí. Díky „Koroňákovi“, jak mu Češi familiárně přezdívají, nás v čínohře čekají v druhé části sezony pět premiér z původních sedmi, v Divadle rozmanitostí tři ze čtyř, které byly na rok 2020 naplánované.

Plánování je pro divadelní život důležitá a nezbytná činnost. Plánují se termíny premiér, zahájení zkoušek, výroba dekorací i jednotlivá představení. Běžně s dvouměsíčním i delším předstihem – půlročním, ročním i víceletým – podle toho o jaký termín se jedná. Dnes s inscenátory jednáme o termínech zkoušek a premiér na rok 2021 a 2022. A tady je náš přítel COVID-19 opět v hlavní roli. Nikdo dnes neví, co bude zítra, za týden, za rok. Bez termínů se divadelní praxe hrouť. A tak všichni plánujeme a žonglujeme s termíny a zlořečený virus se na nás prostřednictvím očí některého potencionálně nakaženého kolegy či kolegyně dívá a velmi pravděpodobně se potutelně šklebí a připravuje se rozhodnout, co bude a co nikoli.

Jsmo divadlo pro děti a mládež. Z hlediska návštěvnosti to sto procentně platí pro Divadlo rozmanitostí, jako scénu alternativní a loutkovou, pro čínohru minimálně z padesáti procent. Kdysi kritizovaný, ale vcelku funkční systém „Mládež a kultura“ jsme převzali, a troufám si říci, že vylepšili, a tak spolupráce se školami z celého města i regionu nám zajišťuje více než 70 % návštěvnost. Ministerstvo školství ovšem s novým školním rokem vydalo manuál „*Provoz škol a školských zařízení ve školním roce 2020/2021 vzhledem ke COVID 19*“, kterým uštědřilo direkt všem kulturním institucím, především pak divadlům pro děti a mládež. Tedy i Městskému divadlu v Mostě. „*Škola v průběhu školního roku zváží nutnost konání těchto aktivit, které nejsou pro naplnění školního vzdělávacího programu nezbytné a dochází při nich ke koncentraci vyššího počtu lidí (např. kulturní a sportovní akce více tříd či škol) a pokud možno takové aktivity nekoná.*“

Veškerá naplánovaná činnost obou divadelních scén, s výjimkou večerních čínoherních představení, je tímto zcela rozvrácena. S vedením jednotlivých škol i s pedagogy jednáme v tom smyslu, že návštěva divadla je méně nebezpečnou činností než běžná návštěva jakéhokoli obchodního centra, ale tlak vystrašené veřejnosti, pedagogů i rodičů je tak značný, že s největší pravděpodobností nebudeme úspěšní a tzv. školní představení nebudeme moci hrát.

Asociace profesionálních divadel se obrátila na ministra školství se žádostí o pomoc a změnu přijatých rozhodnutí, avšak nemyslím si, že to bude mít nějaký hmatatelný výsledek. Prostě COVID-19 opět v hlavní roli!

Přestože odborníci, politici a vůbec veřejnost se liší v názorech na jeho nebezpečnost, nakažlivost, léčitelnost, a především na způsoby prevence, COVID-19 ovlivňuje a nejspíš ještě dlouho bude ovlivňovat divadelní život v našem městě, regionu i v celé zemi (a nejen zde).

Vážený čtenáři, minulý článek jsem končil optimistickým prohlášením, že koronavirus bude poražen a kultura a nejen ona, přežije a bude ještě silnější a lepší. Teď budu opatrnější, protože mám za to, že COVID-19 poražen nebude. Ale spoléhám na vědce a vědecké týmy. Snad se konečně dočkáme vakcíny, která celou pandemii-nepandemii zastaví nebo alespoň zabrzdí. Patřím mezi lidi, kteří se domnívají, že přijatá opatření proti šíření COVIDU-19 jsou přehnaná a neefektivní, možná

„Patřím mezi lidi, kteří se domnívají, že přijatá opatření proti šíření COVIDU-19 jsou přehnaná a neefektivní, možná i zbytečná. Naproti tomu ovšem chápu postoje těch, kteří si myslí, že přijatá opatření by naopak měla být ještě přísnější.“

i zbytečná. Naproti tomu ovšem chápu postoje těch, kteří si myslí, že přijatá opatření by naopak měla být ještě přísnější.

Jsou to dvě strany jedné mince. Nemohu se ovšem zbavit dojmu, že s tou mincí někdo hraje panna-orel podle toho, jak se to jemu nebo jim hodí. Až ten někdo konečně vyvine vakcínu a celému světu ji prodá, přestane si s námi i s COVIDEM-19 hrát. A v hlavní roli se objeví zase něco jiného. Nejspíš...

PhDr. Václav Hofmann
jednatel
Městské divadlo v Mostě, spol. s r. o.

Karenční doba – zdánlivá maličkost?

Zaměstnavatelé zaplatili za první 3 dny nemoci svých zaměstnanců kvůli zrušení karenční doby 4,9 mld. Kč. Tyto peníze mohly jít do mezd.

Hospodářská komora na základě dat MPSV provedla analýzu, z níž vyplývá, že zaměstnavatelé kvůli zrušení karenční doby v loňském roce dodnes dodatečně zaplatili zaměstnancům jako náhradu mzdy za krátkodobou nemoc 4,9 mld. Kč. A to jen na první 3 dny nemoci, přičemž zaměstnavatelé hradí na pracovišti nepřítomným zaměstnancům prvních 14 dní nemoci.

„Naplnily se tak obavy Hospodářské komory, která loni odhadovala, že po zrušení třídní karenční doby vzrostou zaměstnavatelům mzdové náklady jen v důsledku zvýšení náhrad za pracovní neschopnost o 5 miliard korun ročně,“ uvedl prezident Hospodářské komory Vladimír Dlouhý s tím, že peníze, které zaměstnavatelé museli zaměstnancům vyplatit jako náhradu mzdy, mohli vyplatit všem svým zaměstnancům ve mzdách.

Karenční doba prokazatelně plnila účel

Komora přitom dlouhodobě upozorňovala, že systém nemocenského pojištění byl zřejmě ze všech

sociálních systémů zavedených od počátku 90. let v ČR po léta nejvíce nejenom nadužívaným, ale i zneužívaným systémem v rámci všech sociálních dávkových systémů v ČR. Po zrušení karenční doby v loňském roce se opět vrací nápadně vysoká krátkodobá nemocnost, v některých krajích ještě před koronavirem vzrostla až o 36 %.

Před znovuzavedením karenční doby byla v ČR nemocnost ve srovnání s ostatními vyspělými evropskými zeměmi nápadně vyšší. Hlavně u krátkodobých pracovních neschopností byla ale výrazně i nad průměrem střeoevropských zemí s podobnou historií, jako je Maďarsko, Polsko nebo Slovensko, aniž by k tomu byl oprávněný důvod. Podle všech mezinárodních srovnávacích lékařských průzkumů je totiž zdravotní stav obyvatelstva v těchto zemích horší než v ČR.

Co se týká vývoje statistik od začátku mimořádného stavu, na výsledná čísla působí celá řada faktorů. Vliv onemocnění COVID-19 nepůsobil pouze ve směru zvýšení nemocnosti, ale i opačně.

To je jasně vidět z dnes zveřejněných statistik MPSV ohledně vývoje krátkodobé pracovní neschopnosti. Podíl nemocnosti (v délce 1–3 dny a 4 až 14 dní) na celkové nemocnosti od letošního dubna výrazně klesl a udržel se meziročně citelně nižší i v průběhu května a června.

Za tím stojí několik důvodů. Zaměstnanci nebyli tak často na dočasné pracovní neschopnosti, protože byli doma na překážce v práci, ošetřovněm nebo na home office. Roli zde hrál např. i strach z návštěvy lékaře nebo vyšší příjem ve srovnání s náhradou mzdy při pracovní neschopnosti, resp. s nemocenskou. V tomto období se snížilo zneužívání krátkodobé nemocnosti, zaměstnanci neměli tolik důvodů „házet se marod“. Tolerance zaměstnavatelů k nepřítomnosti zaměstnanců na pracovišti i s těmi nejmenšími příznaky jakékoliv choroby nebo i jen s podezřením na příznaky byla a je stále velmi vysoká.

Rozbor dat – jak se vyvíjí krátkodobá nemocnost po zrušení karenční doby

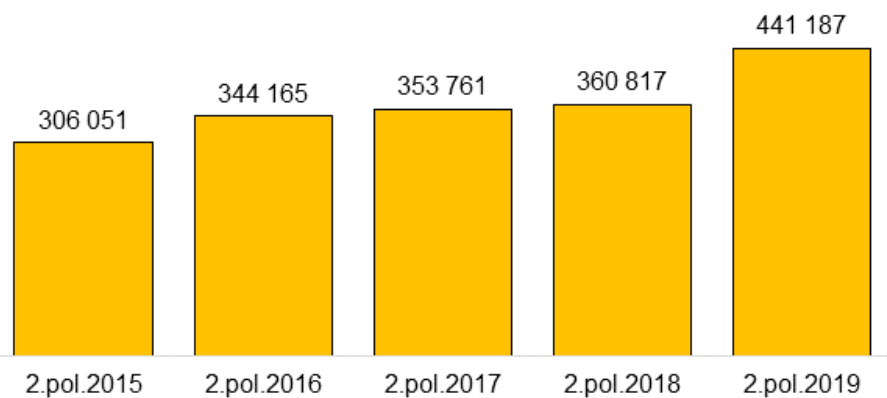
Hospodářská komora ČR vychází ve svých analýzách z dat ČSSZ o kvartálním vývoji DPN v délce trvání 1–14 dní, kdy zaměstnanec dostává od svého zaměstnavatele náhradu mzdy za pracovní dny. Dostupná časová řada je od roku 2015.

Vývoj v 1. čtvrtletí 2020 již mohl být ovlivněn epidemií koronaviru, proto je třeba hodnotit především vývoj v druhé polovině 2019. Ve 2. pololetí 2019 přitom vzrostl počet ukončených případů dočasné pracovní neschopnosti v délce 1 až 14 dní meziročně o 22,3 % (tj. 80 370 případů) na 441 187 případů. Na tento významný nárůst má podle Hospodářské komory ČR vliv právě zrušení karenční doby.

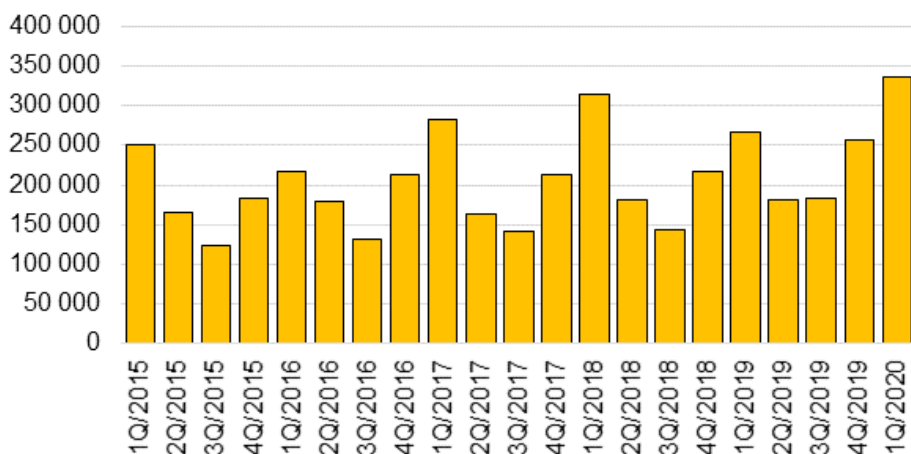
Meziroční nárůst případů krátkodobé DPN byl přitom zaznamenán ve všech krajích v ČR, procentuálně nejvyšší nárůst byl ve Zlínském kraji (36%), dále ve Středočeském kraji (28,5 %) a v Libereckém kraji (27,6 %).

Statistika ČSSZ ale uvádí jen ukončené případy DPN. Je přitom velmi pravděpodobné, že značná část DPN, která byla zahájena v prosinci před vánočními svátky nebo bezprostředně po nich, byla ukončena až v lednu. Výsledná čísla z konce roku jsou tak tímto vlivem zkreslena, v některých krajích mohl být počet případů DPN ve skutečnosti mnohem vyšší.

Počet ukončených případů dočasné pracovní neschopnosti (DPN) v délce 1-14 dní, stav za 2. pololetí

Počet ukončených případů dočasné pracovní neschopnosti (DPN) v délce 1-14 dní, stav za jednotlivá čtvrtletí

Miroslav Diro

Ing. Karina Kubelková, Ph.D., MBA
Úřad HK ČR

České daňové ráje

Dne 20. 7. 2020 nejvyšší soud posvětil rozsudek nižší instance v případě nerovnosti odměňování zaměstnanců České pošty ve prospěch odměňování stejnou mzdou v různých regionech státu. Hospodářská komora na to doporučila zaměstnavatelům vyrovnávat rozdílnou sociální a ekonomickou úroveň regionů pomocí příplatků na bydlení apod.

Rozhodnutí ctihodného soudu je velmi diskutabilní, za vše hovoří statistiky nejen v české zemi, ale i v ostatních státech, že tam, kde jsou vyšší životní náklady, jsou také vyšší mzdy, kdy toto reguluje pracovní trh. Nicméně rozhodnutí soudu se nese na vlně zásady stejných žaludků po celé naší vlasti.

Osobně mne zlobí, že se zase argumentace točí většinou servilně ve srovnání matičky Prahy se vzdálenějšími regiony Česka – žalobu podal řidič České pošty ze Šternberka a jednalo se o rozdíl v odměňování 3 500 Kč. Daleko drsnější je ale třeba srovnání pracovníků v pohraničních oblastech, kde zaměstnanci ve stejných pozicích u sice rozdílných firem, jsou konfrontováni s násobky výdělků kolegů, kteří pracují za hranicí. A může to být jen ve vzdálenosti pár kilometrů, když vzpomenu na regiony jako Šlukovsko nebo Ašsko.

Ale chtěl bych k této úvaze připojit druhý aspekt o vyrovnávání příjmů a životních nákladů v jednotlivých částech republiky. Kromě toho, že naše individuální životní úroveň je především určována našimi vlastními příjmy, určuje stupeň blahobytu i to, co nabízí daný region a konkrétní obec, ve které žijeme. Sám žiji na předměstí padesátitisícového města v integrované bývalé samostatné obci v Sudetech ležící mimo hlavní komunikace.

Úroveň poskytovaného blahobytu je demonstrována hlavní dopravní komunikací, která je dlouhá 2 km a posetá snad tisícovkou záplat, o nichž Vám Váš vůz dá zřetelně vědět. Některé chodníky jsou doslova navrženy pro trhání

podešví bot, elektřina je vedena směsicí drátů po rezatých sloupech, které viděly naposledy štětec v dobách dávné totality. Kanalizace tu samozřejmě chybí, a to potvrzuje i občas zápach místního potoka, který vytéká čistoučký z nedalekého lesa, aby byl hned při vstupu do obce znečištěn díky chybějící infrastruktuře.

To vše je důsledek toho, že díky rozloze města, jeho umístění v strukturálně postiženém regionu rezultuje nedostatečné prostředky z rozpočtového určení daní na odpovídající rozvoj obce. A tady se nabízí otázka, proč v této oblasti není uplatněn princip stejných žaludků, který soud svým rozsudkem vyžaduje po České poště v oblasti mezd?

Princip rovnoměrného rozdělování sdílených daní na obyvatele mají sousední Němci zakotven v ústavě. Bohatým se bere a chudým přidává, protože všichni jsou občané státu a jeho povinností je zajišťování stejného standardu života v každém regionu a obci. Teprve po tomto vyrovnání na průměr ve státě je následně prováděna korekce ve snaze respektovat místní odlišnosti jako je specifická potřeba z důvodu velikosti obce, umístění v horských oblastech atd. Podobnou regulaci mají i Švýcaři, bohaté kantony platí na chudé.

Zato v Čechách je zavedeno legální pravidlo nestejných žaludků, kdy jsou v rozdělování daní zabudovány principy elitních zvýhodněných obcí pomocí zvláštních koeficientů velkých měst. Paní ministryně financí o problému velmi dobře ví, v Německu by za takovou finanční politiku šla okamžitě do tepláků. U nás je to jiné.

KHK ÚK

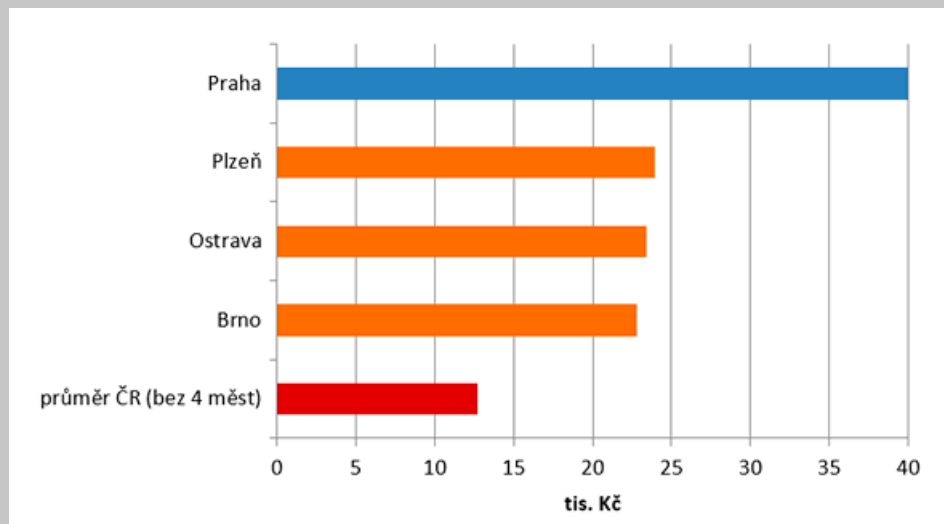

Velká většina obyvatel (asi 8 milionů) s radostí přispívá na blahobyt 2 milionů obyvatel vyvolených měst.

Uvedený přehled příjmů na obyvatele obcí ČR a daňových rájů čtyř vyvolených měst hovoří více než přesvědčivě. Nehorázné zvýhodnění v rozdělování daní umožňuje těmto obcím i vysoké zadlužení, na tato čtyři města připadá 45% zadlužení všech obcí ČR.

A na konec si dovolím perličku. V ČR je finančně nejbohatším regionem Praha právě díky nesmyslnému zvýhodnění na úkor ostatních obcí. V SRN je daleko nejchudším regionem hlavní město Berlín, které musí být z bohatších spolkových zemí v rámci finančního vyrovnání dotováno. Obě města mají hodně společného – moc se tam nevyrobí, ale hodně prokecá. Jen finanční výsledek je diametrálně rozdílný.

Ing. Jiří Aster
předseda
Krajská hospodářská komora ÚK

Hlubinné úložiště

Otázky a odpovědi

Hlubinné úložiště bude sloužit k bezpečnému uložení všech radioaktivních odpadů, které v České republice vznikly a vzniknou a které není možné uložit do povrchových a přípovrchových úložišť. Funguje na základě systému geologických a inženýrských bariér, které se navzájem doplňují.

Proč hlubinné úložiště?

Česká republika je zemí, která využívá jadernou energii. Hlubinné úložiště je považováno za nejbezpečnější řešení, jak lépe izolovat vysokoaktivní odpady od životního prostředí. Nejde jen o odpady z elektráren, ale třeba také výzkumu nebo zdravotnictví. Odpady, které budou v hlubinném úložišti uloženy, budou pocházet pouze z České republiky.

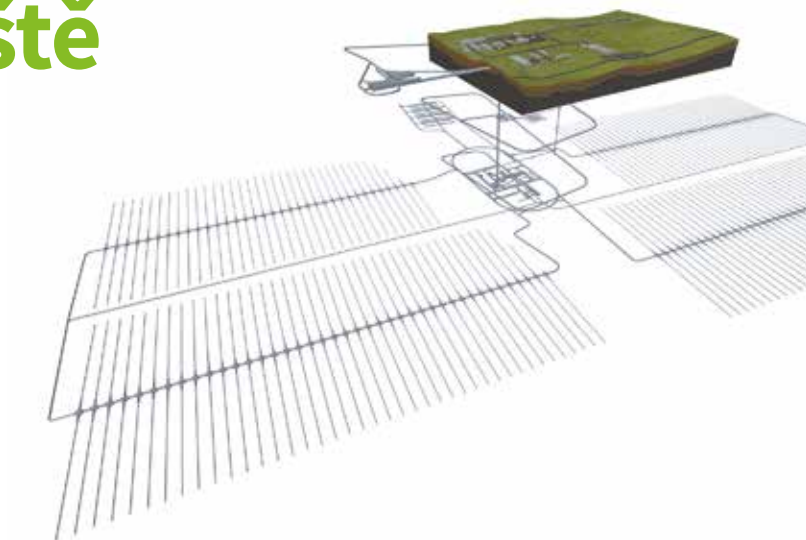
Přípravou hlubinného úložiště se zabývá řada vyspělých zemí. Nejdále jsou nyní ve Finsku, jejich budoucí úložiště Onkalo se nachází na poloostrově v Botnickém zálivu. I pokud by producenti přistoupili k přepracování a dalšímu využití vyhořelého jaderného paliva, hlubinné úložiště bude nutné postavit. Žádné technologie totiž nejsou bezodpadové.

Jak bude zajištěna bezpečnost úložiště?

Zajistit maximální možnou bezpečnost při výstavbě hlubinného úložiště, během manipulací s radioaktivními odpady i po celou dobu jejich uložení, je pro nás prioritou. Uděláme maximum pro to, aby ukládané odpady neovlivnily životní prostředí a nepředstavovaly hrozbu pro současné ani budoucí generace.

Bezpečnost je zajištěna vlastní horninou, tedy 500 metry neporušeného horninového masivu a kombinací inženýrských bariér. Každá má velmi přesné požadavky na životnost, například ukládací kontejner musí vydržet až stovky tisíc let.

Základním systémem je tedy kombinace přírodních a uměle vytvořených bariér proti únikům radionuklidů. Hornině pomůžeme uměle vytvořenými překážkami – samotným ukládacím obalovým souborem, v němž bude materiál umístěn, jílovým těsněním, kterým tento ukládací soubor bude obklopen, nebo vysokopevnostním betonem.

Jak bude úložiště vypadat?

Většina komplexu se bude nacházet v podzemí. Nadzemní areál chceme co nejlépe zakomponovat do krajiny, aby nenarušoval ráz okolí. Projekt výstavby úložiště projde procesem EIA, který zhodnotí rizika dopadů na životní prostředí a navrhne opatření, jak je minimalizovat. Cílem je vybudovat bezpečné úložiště, což zahrnuje maximální ochranu lidí a životního prostředí. Budeme usilovat o co nejmenší dopady na stávající podobu území, na kterém bude úložiště postaveno. Finální podoba úložiště bude předmětem jednání s obcemi. Chceme, aby povrchový areál byl citlivě začleněn do krajiny a aby co největší část provozu byla pod zemí.

Jak velkou část podzemí úložiště zabere?

Úložiště je ve srovnání s jinými podzemními díly (například doly) relativně malé dílo s důmyslným systémem ukládacích chodeb. Mělo by se rozkládat na ploše 2 až 3 kilometrů čtverečních pod povrchem.

Jak bude vypadat povrchový areál?

Bude se jednat o stavbu srovnatelnou s průmyslovými areály, které již existují na celém území České republiky. Podle zpracovaných studií se velikost nadzemního areálu pohybuje řádově okolo 20 hektarů. Záleží ovšem na podmínkách v lokalitě, například na morfologii terénu a na dopravně-obslužných možnostech, jak bude nadzemní areál situován. Důležitá jsou i specifická environmentální omezení, jako například povětrnostní podmínky nebo krajinný ráz.

Na základě jakých kritérií, doporučila SÚRAO 4 lokality?

Při nedávném procesu hodnocení, jehož výsledkem bylo doporučení 4 lokalit, byla zvolena kombinace 13 kritérií. Dají se rozdělit do tří skupin: bezpečnost, vliv na životní prostředí a technická proveditelnost. Na základě těchto kritérií jsme doporučili čtyři lokality pro případné další práce.

Hlubinné úložiště je jaderné zařízení s povrchovým a podzemním areálem; spadá proto pod působnost jaderné a báňské legislativy, pozemního stavitelství a environmentálních vlivů a musí splňovat veškeré relevantní požadavky z těchto oblastí.

Podrobná kritéria najdete zde:
<https://www.surao.cz/kriteriya-vyberu-lokalit/>

Jak ovlivní úložiště život obyvatel a co mohou obce očekávat?

Nejvíce při výstavbě. Bude probíhat samotná těžba, odvoz rubaniny a další práce, uděláme ale všechno pro to, aby zásah do běžného chodu obcí byl minimální, a to i v porovnání s obdobnými stavbami.

Obcím, na jejichž katastru bude stanoveno průzkumné území, náleží ze zákona příspěvek, který mohou využít podle svých potřeb na rozvoj obce. Až bude vybrána finální lokalita, pak každá obec ve finální lokalitě dostane z jaderného účtu jednorázově příspěvek 50 milionů korun. Každý další rok až do doby, než se úložiště spustí, bude dostávat další jednotky milionů korun ročně. Každá obec ve finální lokalitě by tak měla být v roce 2065, kdy by mělo úložiště začít fungovat, bohatší o stovky milionů korun. Zákon myslí i na poplatky za provoz

a ukládání radioaktivního materiálu, což jsou v tomto případě řádově další stovky milionů po celou dobu provozu úložiště.

Neohrozí nám geologické práce nebo úložiště pitnou vodu?

Problematice vodních zdrojů se intenzivně věnujeme, voda hrála hlavní roli v několika kritériích, podle kterých byly lokality hodnoceny. Je naprosto samozřejmé, že SÚRAO při svém postupu dodržuje a bude dodržovat veškeré požadavky právních předpisů týkající se ochrany vodních zdrojů tak, aby nemohlo dojít k jejich ohrožení. Jsme si vědomi důležitosti jejich ochrany.

Budou se muset lidé stěhovat ze svých domovů jako například v minulosti v případě přehrad?

Ne, s tímto postupem se nepočítá.

Jaká pozitiva může úložiště přinést?

Úložiště je otázka společenské zodpovědnosti za něco, co sami využíváme a produkuje. Na příkladu ze zahraničí, třeba z Finska nebo Francie, víme, že úložiště znamená pro daný region také velký rozvoj. Pojí se s ním mnoho pracovních příležitostí, v lokalitě bude poptávka po řemeslech, přinese podnikatelské příležitosti i poptávku po stravování či ubytování. Budou posíleny obecní rozpočty,lepší se také infrastruktura nebo služby.

Pro více informací navštivte naše webové stránky

<https://www.surao.cz/pro-verejnost/otazky-a-odpovedi/> nebo na sledujte na FB.

V této době, kdy výskyt koronaviru opět omezuje náš běžný život, bychom měli přemýšlet i o tom, jak maximálně eliminovat starosti obyvatel o svou existenci ve živě vlastních rodin.

OKRESNÍ AGRÁRNÍ KOMORA
Most
informační centrum pro rozvoj
zemědělství a venkova ÚK

České zemědělství a potravinářství – záruka bezpečnosti a stability států

Vážení čtenáři,

dovolte mně, abych dnešní mimořádné téma „KRIZE NA KTERÉ SI NIKDY NEZVYKNEME“, uvedl poněkud netradičně. Současný svět, současná společnost, současná politika je v pohybu, na který není nikdo z nás zvyklý a nikdo nedovede odhadnout, kde se to všechno zastaví, a hlavně jak budou lidé na nové podmínky, nové krize, reagovat.

Celý svět je paralyzován pandemií koronaviru, ustává hospodářský, společenský a kulturní život, zkrátka každý z nás prožívá něco, na co si opravdu lze jen těžko zvyknout. Této situace bohužel využívají mnozí politici – ve světě i u nás, a dál si hrají svoje pochybné hry, jsou zabezpečeni dokonalým servisem, jsou zabezpečeni materiálně, žijí ve své bublině bezpečí a dívají se na svět poněkud jinak než drtivá většina nás ostatních lidí, zejména těch starších, kteří mají určité životní zkušenosti.

Když se na současnou krizi podívám očima zodpovědného člověka, který něco prožil, nikoliv pouze a jenom politika, tak musím konstatovat, že bychom měli právě v této době věnovat pozornost tomu základnímu, to jest zabezpečení maximálního množství domácích potravin, tudíž zemědělství. Právě tato krize nás k tomu dokonce vybízí, je to v tomto punktu naopak naše příležitost, které je třeba využít.

Dnes milí čtenáři v naší rubrice dáváme slovo odborníkovi, kterého považuji za jednoho z těch nejpopovlanějších, Ing. Zdeňku Jandejskovi, CSc., bývalému prezidentu Agrární komory ČR, s jehož názory se plně ztotožňuji.

Ing. Jan Veleba
ředitel OAK Most

V měsíci únoru jsme, jako zástupci zemědělců České republiky, přesvědčovali poslance na zasedání 31. schůze zemědělského výboru PSP ČR o nezbytnosti zapracovat do novely zákona o potravinách minimální procento domácích českých potravin a každým rokem (od roku 2021) zvyšovat podíl domácích českých potravin. Důvodů pro zvýšení soběstačnosti v potravinách je hned několik. V první řadě je to zdraví obyvatel naší nádherné vlasti, protože pro obyvatelstvo je nevhodnější potrava, která roste tam, kde člověk žije. Potrava od jinudy není pro nás přirozená, tělo se musí přizpůsobovat. Co je ještě důležitější, je fakt, že v České republice máme výrazně nižší spotřebu pesticidů a umělých hnojiv ve srovnání s jinými státy EU, které na náš trh dováží své potraviny. Česká republika spotřebovává 1,85 kg účinných látek na 1 ha a například Belgie 8 kg, Itálie 7,8 kg, Portugalsko 6,2 kg, Španělsko 4,8 kg, Spolková republika Německo 3,7 kg a Rakousko 3,4 kg účinných látek na hektar. U umělých hnojiv je naše spotřeba 124 kg čistých živin na hektar orné půdy, ale Irsko spotřebovává 510 kg, Lucembursko 420 kg, Belgie 290 kg, Velká Británie 240 kg, Spolková republika Německo 220 kg čistých živin na hektar orné půdy. Je nutné mít tyto skutečnosti na paměti vždy, když kupujeme potraviny pro sebe a své blízké. Přes kvalitní potraviny ovlivňujeme zdravotní stav mladé generace, ale kvalitní potraviny mají příznivý vliv i na prodloužení průměrné délky života a zlepšení jeho kvality

a tím mají vliv i na snížení finančních nákladů států na zdravotní péči našich obyvatel.

Druhým důležitým důvodem pro zvýšení podílu domácích potravin na našem trhu je zlepšení kvality životního prostředí. Zvýšení podílu českých potravin v řetězci je ekologické opatření, nejen díky snižování uhlíkové stopy, ale i snížení spotřeby paliv (fosilních nebo alternativních druhů), protože jenom potraviny k nám vozí více než 100 000 kamionů ročně. Se zvýšenou dopravou souvisí i škody na zvířatech, nehody (resp. střety se zvěří). Ročně je to téměř 16 tisíc srážek s lesní zvěří a domácími miláčky (co je příčinou asi 15 % nehod) a jejich počet narůstá (v roce 2019 byl nejvyšší nárůst nehod u srážek se zvěří oproti roku 2018 a to o +3116 střetů). V případě, že snížíme převoz potravin na dlouhé vzdálenosti, snížíme také náklady na opravu silnic (na opravy dálnic a silnic I. až III. třídy vynakládáme ročně cca 30 mld Kč). Musím zdůraznit, že potraviny, které si doma vyprodukuje, patří k nejkvalitnějším potravinám na světě. Naše potraviny splňují přísná kritéria na bezpečnost potravin, kontrola české produkce je zabezpečena na všech stupních výroby a zpracování, přičemž se začíná od kontroly a certifikace osiv a sadby, přes kontrolu krmiv, kontroly na farmě, kontroly při zpracování, přepravě a kontroly při prodeji.

Je nutné myslet na nárůst světové populace a nutnost zabezpečit dostatek potravin pro

téměř 10 mld. obyvatel světa v roce 2050. Možná si někteří neuvědomují důležitost soběstačnosti. Dnes mnohé maloobchodní prodejny deklarují podíl 80 % českých potravin, a proto by nemělo být v praxi problémem dodržet zákonem stanovený požadavek podílu domácích potravin, které by měly dosáhnout minimálně 55 % v roce 2021 a v průběhu dalších let narůstat po 3 %, aby se připravili naši prvovýrobci a zpracovatelé. Podle statistických údajů je naše soběstačnost u různých komodit výrazně odlišná. Průměrná soběstačnost je na úrovni 25 % u zeleniny, 30 % u ovoce, v hovězím masu jsme soběstační na 100 % (avšak spotřeba byla v roce 1989 23,5 kg, oproti spotřebě v současné době, která je jen 7,8 kg na obyvatele/rok), u vepřového masa cca 39 %, drůbežního masa 54 až 64 %, vajíček 54 až 60 %, mléka 88 až 90 % včetně spotřebovávaných mléčných výrobků.

Výroba jednotlivých komodit souvisí se systémem hospodaření. Hospodařením s péčí řádného hospodáře ovlivňujeme zadržování vody v půdě (dostatek organické hmoty v půdě, drobtovitá struktura půdy zajišťuje vysokou jímavost vody v půdě, příkladem je studie z Dánska – v půdě je více vody jak ve všech řekách, přehradách a nádržích, pokud je půda v optimálním stavu) a zlepšení vodního režimu. Když je vyváženost v zemědělských soustavách, tedy vyváženost mezi rostlinou a živočišnou výrobou, má tento stav vliv na úrodnost půdy

a na předcházení půdní eroze. Dostáváme se tedy ke struktuře plodin, která souvisí přímo s chovem hospodářských zvířat. Struktura plodin se vlivem nastaveného systému bude měnit, změní se na úkor obilovin a řepky, různých trav, více se rozšíří pěstování motýlokvětvých rostlin. Je nutné pěstovat jetele, vojtěšky, luskoviny a jejich směsky, které jsou delší dobu na půdě, tedy dochází k minimální erozi, k poutání vzdušného dusíku, dochází ke snížení spotřeby průmyslových hnojiv a vyvážené soustavy zajistí zlepšení zatížení půdy hospodářskými zvířaty, nebude eroze ani vodní a ani větrná. Všechny tyto kroky zároveň povedou ke zlepšení podmínek pro život na venkově a stabilizaci zaměstnanosti v sektoru zemědělství a potravinářství. To jsou všechno důvody, proč nám záleží, stejně jak v jiných vyspělých zemích, na posílení výroby domácích českých potravin z českých surovin. Důležitým důvodem je vyváženost v dodavatelském řetězci, tedy u producentů, u spotřebitelů a u maloobchodního prodeje. Naší domácí českou výrobou je nutné zabezpečit při jakémkoliv výkyvu na zahraničním trhu (kalamity, hurikány, pandemie apod.), při závislosti na dovozu budou výkyvy znatelné, příkladem jsou v minulosti komodity vajíček a másla.

Výše uvedené důvody jsou jasnou odpovědí na otázku, jak bojovat s krizí a jak zabezpečit nejzákladnější podmínky pro vlastní obyvatelstvo. K tématu soběstačnosti se opět poslanci po prázdninách vrátí. Výše uvedený požadavek na zvýšení zastoupení českých potravin na domácím trhu, který se týká soběstačnosti, by měli podpořit všichni poslanci. Každý poslanec by si měl uvědomit, že budoucnost českých zemědělců, potravinářů, ale hlavně obyvatelů naší vlasti, je v jejich rukou. Máme vhodné podmínky pro zemědělství a díky domácím potravinám dokážeme naše obyvatelé zásobit zdravými potravinami v každém období, nejen tehdy, když je potravin v Evropě dostatek, ale i v případě, že bude problém s dovozem surovin ze vzdálených zemí. Věřím, že dnes o významu domácí produkce už nepochybuje nikdo. Važme si proto českých zemědělců a potravinářů.

Ing. Zdeněk Jandejsek, CSc.
člen představenstva AK ČR

inzerce

Europäische Union. Europäischer
Fonds für regionale Entwicklung.
Evropská unie. Evropský fond pro
regionální rozvoj.

Ahoj sousede. Hallo Nachbar.
Interreg V A / 2014 – 2020

Vodamin II
SN-CZ

V rámci přeshraniční spolupráce mezi Českou republikou a Svobodným státem Sasko 2014–2010 jsme obdrželi finanční prostředky z dotačních prostředků Evropské unie na realizaci projektu Vodamin II – Potenciály nebezpečí a využití důlních vod pro zkvalitnění přeshraniční ochrany vod v severních Čechách a Krušnohoří v povodí řeky Labe.

Cílem společného programu je zachovat zdravé životní prostředí v česko-saském příhraničí zajištěním opatření v oblasti ochrany kvality podzemních a povrchových vod v přeshraničních povodích. V rámci této aktivity jsou realizovány hydrogeologické vrty, které umožní monitorování hladin a stavu důlních vod a informace z těchto aktivit získané poslouží jako podklad pro zpracování informační databáze. Databáze bude sloužit při rozhodování o využití podzemních vod například při územním a investičním plánování.

Vytvořená databáze parametrů důlních vod v oblasti mostecké pánve a podzemních vod výsypek v revíru Freiberg přispěje ke zlepšení spolupráce při zpracování společných plánů povodí a programů opatření. Testováním možných redukcí průsaků škodlivin z výsypek někdejšího dobývání v lokalitě Freiberg, monitoringem a shrnutím dosavadních zjištění dojde ke zkvalitnění přeshraniční kontroly úspěšnosti sanačních opatření. V neposlední řadě zpracování manuálu energetického využití vod pomůže při dalším rozhodování o využití těchto vod při územním nebo investičním plánování.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT
BERGAKADEMIE FREIBERG
The University of Resources. Since 1765.

Hochschule
Zittau/Görlitz
UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

<https://vodamin2.pku.cz/>

Nej novinkou loňského roku je FUNpark MOST

První ročník soutěže KRUŠNOHORSKÁ „NEJ“ má svého vítěze. Veřejnost nejprve nominovala deset novinek roku 2019, které si podle návštěvníků zasloužily ocenění a patří k tomu nezajímavějšímu a nejlákavějšímu, co destinace Krušné hory nabízí. Pět měsíců trvalo hlasování na sociálních sítích, při kterém lidé volili tu NEJ novinku loňského roku. Nejvíce hlasů získal FUNpark MOST a stal se tak vítězem ankety KRUŠNOHORSKÁ „NEJ“ pro rok 2019. Vítěz získává propagaci svého produktu v hodnotě 50 tisíc korun. Putovní cenu, vilu Maribylu, předají organizátoři soutěže (zástupci sdružení SPO-NA) vítězi při slavnostním aktu v prostorách Magistrátu města Mostu.

FUNpark MOST

Zábava pro celou rodinu

FUNpark Most, lanové centrum s bludištěm, vyhlídkovou věží nad korunami stromů a dětským hřištěm se nachází nedaleko centra města Mostu na vrchu Šibeník.

Vyhlídková věž je vysoká 26 metrů s nástupním točivým schodištěm. Na vrchol věže vede 113 schodů rozdělených na dvě patra. Z horního patra se přes koruny zelených listnatých stromů otevírá nádherný výhled na centrum města a místní vrchy Hněvín, Širák a Ressler, ale také na panorama nedalekých Krušných hor a nově vzniklé jezero Most. **3D bludiště** je určeno pro všechny věkové kategorie od dětí, přes teenagery až po dospělé a seniory. Navrženo je jako třípatrové s výškou do 10 metrů. Obsahuje 25 rozmanitých spletných lávek, lanových překážek a 19 přestupových domečků umístěných ve dvou až třech patrech nad sebou.

Součástí areálu je také dětské hřiště a zázemí, kde lze zakoupit drobné občerstvení jako chlazené nápoje, různé balené potraviny a samozřejmě i nějakou tu sladkost.

<http://funparkmost.cz.webx4.d2.cz>

<https://www.imostecko.cz>

„Výsledky hlasování se do poslední chvíle měnily. O první místo bojovali FUNpark MOST s Penzionem Studánka. Hlasování ovlivnila i opatření související s nálezou COVID-19, kvůli které jsme uzávěrku hlasování posunuli

o dva měsíce. V loňském roce při nultém ročníku jsme si ověřili, že hlas lidu se velmi liší od názoru odborné veřejnosti. Lidé měli zájem hlasovat a hlavně nominovali to, co se jim v Krušných horách líbí. Ze soutěže chceme udělat tradiční akci v oblasti Krušných hor. Sice má soutěž jen jednoho vítěze, ale gratulace patří všem nominovaným. Dokázali zaujmout veřejnost a získali si podporu lidí, a o to jde především“, uvedla k soutěži Petra Fryčková, ředitelka Destinační agentury Krušné hory, která je jako součást sdružení SPO-NA soutěž organizovala. V letošním roce soutěž probíhala pod záštitou hejtmána Ústeckého kraje Oldřicha Bubeníčka.

Seznam nominovaných:

FUNpark Most (1. místo)
 Penzion Studánka (2. místo)
 Informační tabule obcí Chomutovska (3. místo)
 Parní vlak do Vejprt
 Lanové centrum v Teplicích
 Hornický region Erzgebirge/Krušnohoří
 Oblastní muzeum a galerie v Mostě
 Kreativní Lom
 Informační centrum Fláje
 GreenRunner

Léto neznamená pro regionální tripartitu prázdninové nicnedělání

HSRM

Jarní koronavirová krize sice přibrzdila, ale rozhodně nezastavila aktivity Hospodářské a sociální rady Mostecká, která zůstala funkční i během nouzového stavu. V květnu už se členové regionální tripartity opět sešli ve standardním režimu a červnové jednání už bylo jako každoročně ve znamení pravidelného sněmu. To v případě HSRM znamená řešení zejména záležitostí týkajících se hospodaření.

Schvalovalo se především hospodaření a účetní závěrka HSRM za uplynulý rok. Materiály k těmto bodům obdrželi členové rady, stejně jako další důležité podklady pro svou činnost, už během jarních měsíců, tedy v době, kdy rada nemohla z důvodů vládních opatření zasedat. Také proto všechny body sněmu prošly projednáváním velmi hladce. Kromě zmiňovaného hospodaření a účetní závěrky za uplynulý rok rozhodl sněm také o tom, že více než osmdesátitisícový přebytek hospodaření bude převeden do Fondu HSRM, ze kterého jsou v případě potřeby financovány projekty členských organizací a institucí.

Během prázdninových měsíců se regionální tripartita neschází, což ovšem neznamená, že by její členové nepracovali, případně nepořádali naplánované akce.

Začátkem července proto například proběhla porada zájmových skupin projektu „Moldavská dráha“ s evropskými poslanci. Hospodářská a sociální rada projekt regionální železnice a plány na její opětovné propojení přes česko-saskou hranici dlouhodobě podporuje. Rozvoj Moldavské dráhy totiž může mít velký přínos pro rozvoj cestovního ruchu pro regiony na obou stranách hranice. A může to zároveň pomoci i propagaci památek Hornické krajiny Krušnohoří/Erzgebirge, které byly v loňském roce na základě společné česko-německé nominace zapsány na Seznam

světového kulturního dědictví UNESCO. I to patří mezi aktivity, k nimž se HSRM hlásí.

Výstupem červencové porady zájmových skupin bylo mimo jiné konstatování, že by do příštího roku měla být na projekt opětovného propojení Moldavské dráhy zpracována studie proveditelnosti, která by měla být prezentována nejpozději na česko-německé konferenci v příštím roce v Teplicích.

„Během prázdnin se rovněž uskutečnily akce pořádané členskými organizacemi HSRM, přestože řada kulturních a společenských událostí plánovaných na letošní jaro musela být s ohledem na koronavirovou pandemii odložena nebo přesunuta na jiný termín.“

Během prázdnin se rovněž uskutečnily akce pořádané členskými organizacemi HSRM, přestože řada kulturních a společenských událostí plánovaných na letošní jaro musela být s ohledem

na koronavirovou pandemii odložena nebo přesunuta na jiný termín. Jednou z výjimek byl už desátý ročník oblíbené obecní akce Patokryjská vlna. Na její pořádání přispěla Hospodářská a sociální rada Mostecká z rozpočtu své odborné komise pro kulturu. Obdobným způsobem HSRM už letos podpořila například město Meziboří, které z prostředků Kulturní komise při HSRM žádalo o dotaci na předvánoční akci nazvanou Se světlým za Ježíškem.

V září už by se zástupci regionální tripartity měli opět sejit standardně, na programu jejich jednání jsou mimo jiné aktivity Podkrušnohorského technického muzea, které se během let stalo jednou z nejnavštěvovanějších institucí svého druhu v Ústeckém kraji a Hospodářská a sociální rada jako jeden ze zakládajících subjektů stále u jeho vzniku.

Hovořit se bude také o chystaném Energetickém fóru Ústeckého kraje 2020, které se bude konat koncem září a první informaci o něm dostali členové regionální tripartity už v červnu. Jeho hlavním tématem bude Dekarbonizace energetiky. Organizátorem akce je Okresní hospodářská komora Most, pořadatelem Ústecký kraj a Hospodářská a sociální rada Mostecká je jeho tradičním partnerem.

Bc. Jan Pimper

Vodík: štěstí v neštěstí pro uhelné regiony

Vodík na vzestupu

Evropská unie věří vodíku. Dala to jasně najevo 8. července 2020, kdy Evropská komise představila dva klíčové oficiální dokumenty, jmenovitě strategii EU pro vodík a strategii EU pro integraci energetického systému. Zároveň byla spuštěna Evropská aliance pro vodík, jejímž cílem má být koordinace společného úsilí hráčů ve vodíkovém sektoru o komercializaci vodíkových technologií a dekarbonizaci mobility, energetiky a průmyslu. Jedná se o zásadní zlom v pojetí vodíku, jako společného jmenovatele pro řešení výzev spojených nejen se změnou klimatu, ale také s ekonomickou obnovou Evropy po pandemii COVID-19 a s ní souvisejícím růstem nezaměstnanosti. V evropských diskuzích o zmíněných tématech jsou často skloňovány tzv. uhelné regiony, jejichž odklon od uhlí, jako dosavadního zdroje nejen energie, ale i příjmů a pracovních míst, bude obzvláště problematický a mohl by se na budoucím ekonomickém zotavení negativně promítnout. Tyto obavy se mimo jiné odráží ve výši finančních prostředků, které se EU chystá vynaložit, aby uhelným regionům pomohla s kompenzací nákladů vzniklých v důsledku utlumování těžby uhlí a energetické transformace. To spolu s dalšími národními a evropskými dotačními programy s sebou přináší řadu příležitostí

pro soukromé subjekty angažované v aktivitách spojených s využitím vodíku v těchto regionech.

Potenciál všudypřítomného chemického prvku, jež byl dříve často znevažován jako „věčný pohon budoucnosti“, tkví v jeho bezemisním charakteru. Čistota a šetrnost vodíku k životnímu prostředí je však podmíněna způsobu jeho výroby. Produkce „šedého vodíku“ z fosilních paliv je vzhledem k nesouladu s klimatickými cíli do roku 2050 pro EU nepřijatelná. Pozornost je tedy třeba obrátit směrem k čistému „zelenému vodíku“ vyrobenému elektrolýzou pomocí vody a elektřiny z obnovitelných zdrojů energie. Již nyní je jasné, že nízkoemisní „modrý vodík“ produkovaný ze zemního plynu za použití technologií pro zachycení oxidu uhličitého (Carbon Capture and Storage) bude v přechodné fázi tolerován také.

Za předpokladu, že je vodík zelený, se o něm tedy dá uvažovat jako o bezemisním energetickém nosiči, který je využitelný v širokém spektru aplikací. V současné době je čím dál snazší si všimnout jeho uplatnitelnosti v mobilitě, a to především ve spojení s palivovými články, elektrochemickými zařízeními vyrábějícími elektřinu prostřednictvím chemické reakce mezi vodíkem a kyslíkem. Tímto způsobem lze dnes vodík prokazatelně zužitkovat jako pohon pro osobní, hromadnou, nákladní, lodní,

Ing. Vladimír Zemánek

železniční a leteckou dopravu. Uvedeným dopravním prostředkům vedle bezemisního provozu zajistí například dlouhý dojezd, rychlé plnění, snížení nákladů na údržbu a redukci hladiny hluku. Důležité je však vzít v potaz i jeho aplikace v energetice či chemickém, ocelářském a sklářském průmyslu. Opakovaně zdůrazňována je ve zmiňovaných strategických dokumentech EU role vodíku při integraci energetických systémů, které doposud fungovaly odděleně, zejména rozvodné elektrické sítě a plynárenské infrastruktury.

Momentum v EU a ve světě

Navzdory značným přínosům tzv. „vodíkového hospodářství“ čelí vodíkové technologie hlavní překážce jejich komercializace, kterou byla a stále je jejich vysoká cena. Ta je zároveň důvodem, proč se projekty, jejichž cílem je zavedení vodíkových technologií, neobejdou bez podpory veřejného sektoru, a to jak finanční, tak té regulatorní a legislativní. Spolupráce soukromého a veřejného sektoru je v případě vodíkových technologií nezbytnou podmínkou pro vytvoření trhu. Jedná se však zároveň o šanci, kterou již řada zemí začala proaktivně využívat, protože ve vodíku vidí slibnou budoucnost. Příkladem toho, jak může být tato spolupráce efektivně navázána, je řada úspěšných projektů a iniciativ, a to nejen v Evropě, ale i v USA, Číně, Japonsku nebo Jižní Koreji.

cheminvest

Velká jména na poli světové energetiky a průmyslu podnikají razantní kroky v souvislosti s odklonem od fosilních paliv a přechodem na čistší udržitelnou alternativu a vodík se v nich ve větší či menší míře vyskytuje téměř neustále. Například, americký gigant Air Products ve spojení se saudskými ACWA Power a NEOM plánuje výstavbu jednotky na výrobu zeleného čpavku na bázi vodíku v Saudské Arábii. Cílem jednoho z největších světových vodíkových projektů má být denní produkce 650 tun bezemisního vodíku a roční úspora emisí zhruba 3 miliony tun CO₂. Výstavba si vyžádá investice ve výši 5 miliard amerických dolarů. Americká energetická společnost NextGen zavírá své uhelné elektrárny na Floridě a chystá se investovat 65 milionů amerických dolarů do jednotky na výrobu zeleného vodíku. Pilotní projekt je zaměřen na výstavbu elektrolyzéru o kapacitě 20 MW, přičemž elektrina využitá při elektrolyze bude pocházet ze solárních panelů.

Čím dál více o sobě dává vědět také americká firma Plug Power, a to nejen na domácím, ale i evropském trhu. Přední světový výrobce vodíkových palivových článků, který nedávno koupil česko-americkou firmu na výrobu vodíku United Hydrogen směnou za 4,5 milionu akcií, soustředí svoji činnost na uplatnění svých technologií v zajímavém segmentu, a to sice v logistických centrech. Zatímco v USA se vodíkové vysokozdvížené vozíky čím dál více využívají ve skladištích Amazonu či Walmartu, v Evropě se Plug Power podařilo navázat partnerství s významným zákazníkem, britským řetězcem supermarketů ASDA. Plug Power má pro třetí největší řetězec ve Spojeném království, jehož nadřazenou společností je právě Walmart, dodat kompletní řešení pro dekarbonizaci flotily vysokozdvížených vozíků. To má zahrnovat jak palivové články, tak vodíkovou plnicí stanici, vodík a servis. Na evropské úrovni je hlavní hybnou silou pro zavedení a komercializaci vodíkových palivočlánkových technologií Společný podnik pro palivové články a vodík (FCH JU) sdružující Evropskou komisi, soukromý a výzkumný sektor. FCH JU každoročně vyhlašuje výzvy na konkrétní výzkumné, pilotní a demonstrační projekty. Výše

podpory na tyto projekty se dosud odvíjela právě od jejich typu a dosahovala až 70–100 %. FCH JU s novým víceletým finančním rámcem EU na období 2021–2027 změní jméno na CHE (Clean Hydrogen for Europe) a nadále počítá s intenzivní podporou projektů na vodík. Je však zřejmé, že se čím dál větší důraz bude klást na stimulaci investic ze soukromého sektoru.

Z evropských dotačních programů se jako velice ambiciózní momentálně jeví Inovační fond, který na následující dekádu vyčlení na projekty zaměřené na inovace a snižování emisí investice ve výši 10 miliard EUR. Je však důležité zmínit, že peníze, které fond čerpá z obchodování s emisními povolenkami, jsou určeny pouze pro projekty s minimálními kapitálovými náklady 7,5 milionů EUR. Za zmínku určitě stojí také další možnosti finanční podpory projektů s celoevropským přesahem jako například Nástroj pro propojení Evropy (CEF), či projekty IPCEI, jejichž cílem je zprostředkovat přeshraniční spolupráci mezi členskými státy EU v oblastech infrastruktury, inovací a dekarbonizace v Evropě.

Příležitost pro firmy v Ústeckém kraji

Zajímavou možností pro vodíkové projekty z pohledu Ústeckého kraje je aktuálně Fond pro spravedlivou transformaci (JTF). Fond o celkovém objemu 40 miliard EUR je totiž zaměřený právě na uhelné regiony, jejichž přechod na čistou energetiku bude obtížný a místními pracovními trhy a ekonomikami otřese citelněji než v jiných regionech. Česká republika, konkrétně Ústecký, Karlovarský a Moravskoslezský kraj, se umístila jako příjemce peněz z JTF na čtvrtém místě, což v praxi znamená, že její podíl dosáhne zhruba 3,4 miliard EUR.

Česká republika si vodíku začala v posledních letech stále více všimnout, což se odrazilo ve zmínkách o využití vodíku a palivových článků v mobilitě v Národním akčním plánu čisté mobility (NAP CM) a na řadě dostupných dotačních programů zaměřených na výzkumné aktivity v oblasti vodíku a výstavbu infrastruktury plnicích stanic. Finance z evropských strukturálních

a investičních fondů jsou spravovány příslušnými ministerstvy v rámci operačních programů (OP). Konkrétně se dosud jednalo o OP Doprava (MD), OP Životní prostředí (MŽP) či OP Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost (MPO). Významným poskytovatelem podpory je Technologická agentura České republiky (TA ČR), která je zaměřena převážně na výzkumné a vývojové projekty.

Zmiňované evropské a národní dotační programy dohromady nabízejí značné množství pádných pobídek pro firmy, aby přicházely s návrhy projektů zaměřených na inovace v oblastech výroby, distribuce či využití vodíku. Za stávající situace a podmínek je zapotřebí aktivních firem, které by byly ochotny se na růstu tohoto dosud vznikajícího, nicméně nesmírně ambiciózního trhu podílet. Jednou z takových firem je CHEMINVEST s.r.o., litvínovská inženýrsko-dodavatelská společnost fungující od roku 1995. CHEMINVEST s.r.o. vývoj ve vodíkovém sektoru jak v Evropě, tak v celém světě dlouhodobě sleduje. Vodíku se aktivně věnuje i přímo ve své dodavatelské činnosti. Nejčerstvějším projektem společnosti CHEMINVEST s.r.o. zaměřeným na vodík je studie pro ŠKO-ENERGO, jejímž předmětem bylo využití vodíku pro akumulaci přebytečné energie a pro výrobu metanu, dominantní složky zemního plynu. CHEMINVEST s.r.o. je v neposlední řadě rovněž aktivním členem České technologické vodíkové platformy HYTEP, která sdružuje významné české hráče ve vodíkovém sektoru, a Vodíkové platformy Ústeckého kraje.

CHEMINVEST s.r.o. vnímá rostoucí zájem o vodík v České republice velmi pozitivně. Domnívá se však, že navzdory existenci zmiňovaných možností podpory na národní úrovni Česká republika relativně pokulhává v porovnání například se sousedním Německem, které 10. června 2020 odhalilo národní vodíkovou strategii. Co značně brzdí nasazení vodíkových technologií v širším měřítku, je absence obdobné strategické koncepce v České republice, která by se zabývala rozvojem komplexního vodíkového hospodářství, ucelených hodnotových řetězců a mezinárodní spolupráce.

Cui bono? (komu ku prospěchu?)

Motto:

„Rovnostářstvím je nesena i nechuť ke klasifikaci a snaha vystačit se slovním hodnocením. Jenomže slabší, nebo pohodlní jedinci se musí včas dozvědět, že jejich výkon ve srovnání s jinými je slabý. Že to nic neubírá na jejich důstojnosti člověka a člena společnosti, je druhá věc. Argumentace, při níž se odmítne problém poukazem na protipříklad, je v podobných debatách nejen logicky a věcně, ale hlavně morálně vadná. Když se hospodyně připálí hrnec s rýží, je masivní většina zrn nespálená. Nicméně hospodyně spálila rýži, každý to pozná, všesko smrdí.“

(Petr Piřha v přednášce „Velká iluze českého školství“, přednesené 2. dubna 2008 na zahájení Pedagogických dnů na Univerzitě Hradec Králové)

Petr Piřha je český katolický kněz, bohemista, lingvista a pedagog. (V letech 1992–1994 zastával post ministra školství ČR)

Podle informací ČTK z poloviny srpna 2020, leží na stole ministra školství Roberta Plagy úprava vyhlášky týkající se státních maturit, podle které by od příštího roku maturanti už neměli být v tomto známkování. Napříště by se v hodnocení měli dočíst toliko „uspěl“ či „neuspěl“. Tento zamýšlený počín vyvolal řadu otázek a rozporuplných názorů. Proto jsme jako již několikrát oslovili řadu osobností z našeho okruhu působnosti se žádostí o krátké vyjádření. Odpovědi jsme ohodnotili dnes populárním (koronavirovým) semaforem, kdy červená je proti, zelená pro a oranžová je bez názoru.

Redakce TEMA

Celé generace maturantů mají od nepaměti v maturitním vysvědčení známky. Znamky vždy rozlišovaly a rozlišují vynikající absolventy od těch dobrých, průměrných a podprůměrných. Bylo a dosud je to stejné ve světě, zejména ve vyspělých a ekonomicky dobře fungujících státech.

Snaha hodnotit maturanty stupni prospěl/a a neprospěl/a je cestou k průměrnosti. Jaká bude motivace vynikajících studentů u maturity? Bude jim stačit to, co si zapamatovali a budou nerozlišitelní od ostatních. Pokrok ve společnosti závisí na vzdělaných a motivovaných lidech. Pokud takové nebudeme mít, čeká nás průměrnost a stagnace. Pokud je toto záměr reformy maturit, pak zapomeňme na to stát se lídry Evropy.

prof. Ing. Petr Konvalinka, CSc., FEng.
předseda
Technologická agentura ČR

O této problematice se hovoří již dlouho a pedagogická obec je s ní seznámena. Jde opět o potvrzení trendu nastoupeného ministerstvem školství dát od školství ruce pryč. Z dvacet let připravovaného projektu STÁTNÍCH MATURIT, který měl garantovat státem požadovaný výstup a spolykal stovky milionů korun, od jara nezbude téměř nic. Do škol se vrátí odpovědnost za písemné práce a ústní zkoušky. Učitelé to opraví zadarmo ve svém volném čase tak, aby byli všichni spokojeni, především pan majitel školy soukromé, zřizovatel školy veřejné, a nakonec i paní ředitelka, která bude moci všem dokola vykládat, že všichni žáci její školy u maturit uspěli. Ministerstvo k tomu dodá jakési ANO nebo NE, bude to ale většinou ANO, protože možné odvolání proti NE je pro ministerstvo problém a ministerstvo nechce NE (školství totiž funguje). Učitelé s tím tak trochu počítají a protestovat nebo stávkovat asi nebudou. Školští odboráři souhlasí nebo mlčí, možná neví, že se jedná o další křižovatku na cestě k budoucímu stavu vzdělanosti a konkurenceschopnosti národa. S odborníky z praxe, kterými jsou ředitelé středních škol sdružení v profesních asociacích, ministerstvo o takových věcech nejedná, pouze to předstírá (popisují vlastní zkušenosti).

Jinými slovy – maturita bez kontroly a maturita pro každého v podmínkách 21. století je fatálním selháním ministerstva, které není schopno ani ochotno nést odpovědnost za úroveň systému, který spravuje a projevem neschopnosti tento systém napravit nebo změnit. Strategie 2030+ proklamovaná MŠMT jako plán rozvoje školství působí v důsledku těchto změn na člověka z tohoto prostředí dosti nedůvěryhodně a směšně. V tomto kontextu je třeba vnímat španělský ekvivalent pro český výraz pohroma, rána, metla, mor, viz. slovník a neztrácet naději a optimismus v práci s mladými lidmi, kteří prostě za ten systém nemohou. MŠMT pod vedením ministra Plagy boří koncepci maturitních zkoušek přijatou takřka všemi vzdělávacími subjekty, uzákoněnou a relativně dobře realizovatelnou. Je to další projev alibismu MŠMT – nechce se podepsat pod možnou neúspěšnost žáků, kteří na očekávanou úroveň nemohou dosáhnout. Vrácením zadání a hodnocení písemných prací do gesce jednotlivých škol, jsme se vrátili do stavu roku 2010 a popřeli jsme veškeré snahy srovnat maturitní zkoušku s evropskou normou. Bohužel u nás není žádoucí, aby žáci mohli při písemné práci pana ministra zklamat. Pan ministr také rychle a transparentně rozhodne o hranici úspěšnosti a neúspěšnosti žáka při didaktickém testu. Hodnocení úspěš/ neúspěš je dalším popřením pedagogických zásad, kdy hodnocení musí mít velmi silnou složku vypovídací, která v případě hodnocení úspěš/ neúspěš zcela chybí. Otázka, kteří experti tuto hranici stanoví, opět nemá odpověď. Poměrně slušně zahájená snaha k jednotnému výstupu ze středního vzdělávání s maturitní zkouškou dostala opět díky strachu a potřebě se zalíbit voličům na frak.

Mgr. Karel Vacek
ředitel

Podkrušnohorské gymnázium Most

Tato, dle mého názoru zcestná úvaha, je jen dalším kamínkem přispívajícím k devastaci české vzdělanosti, která zatím v totální krizi není, kdy pokles směrem dolů je stále ještě možný. Stále máme řady pedagogů, kteří své povolání berou jako poslání a místo filosofie něco, co se momentálně hodí nějak odučit, chtějí také jim svěřené děti něco naučit a dnes i s jistou mírou odvahy známku ohodnotit úroveň jejich znalostí. Známe také ředitele škol, kteří s obavami očekávají, co inovátoři české vzdělanosti, více méně v zoufalé touze potvrdit svoji nepostradatelnost a za peníze daňových poplatníků vymyslí. Ať to ve schvalovacích procesech s tímto návrhem dopadne jakkoliv, již jen ten nápad jako bohužel součást jakéhosi podivného trendu, je filosoficky, a i věcně špatně. Pokud to projde, zcela jistě se nám to v budoucnosti vymstí. Ale kde bude stávající ministr a vláda?

Ing. Rudolf Jung
předseda
OHK Most

Obdobně jako u povinných maturit z matematiky se ani u této změny s panem ministrem školství bohužel neshodnu. Patřím totiž jednoznačně k zastáncům maturity z matematiky a stejně tak jsem přesvědčen, že zjednodušení hodnocení tzv. „zkoušky dospělosti“ na úspěš a neúspěš mně přijde nedostatečné. Myslím si, že pomyslnou laťku náročnosti snižujeme ve školství stále níž a níž a toto je další obdobný krok.

Doc. RNDr. Martin Balej, Ph.D.

rektor

Univerzita J. E. Purkyně v Ústí nad Labem

Musím se přiznat, že tento návrh vyhlášky jsem také zaznamenala z médií. Komunikovala jsem i s některými členy školského výboru při PS a bohužel, o této úpravě nevěděli ani tito kolegové. Za mne je tato úprava nepřijatelná a začínám chápat důležitost vyhlášek. Nejdou přes jednání PS a schvalují se pouze na vládě. Vyhnou se pak často kritice nebo možných změn. Nechápu však samotné MŠMT, které tímto směrem směřuje stále níž v úrovni školství. Nejen, že se již nyní bavíme o tzv. nízké hodnotě maturitního vysvědčení, ale touto změnou to vygradujeme na samé dno. Samotní studenti přestanou mít motivaci a dostanou se do fáze, že jim tedy něco stačí. Nechápu však dále návaznost například i na studium vysoké školy. Trošku mi to začíná připadat jak v kocourkově a když změna, tak s nejhorším výsledkem.

Ing. Hana Aulická Jírovcová

poslankyně PS PČR

Toto může navrhnout jen zakomplexovaný jedinec, který se děsí toho, že potenciálního zaměstnavatele zajímá také to, co uchazeč o zaměstnání skutečně umí. Všichni budou mít na maturitním vysvědčení „prospěl“, takže motivace se učit a něco umět bude nulová. Excelentní žák a největší flákač budou mít stejné hodnocení. To už můžou maturity zrušit úplně a vydávat jen potvrzení o docházce do školy. Výsledkem budou uchazeči o zaměstnání na „pracáku“, operátoři výroby, prodavačky, uklízečky s maturitním vysvědčením „prospěl“.

V praxi už to funguje dávno a všichni víme, že akademické tituly a maturity z některých škol nelze brát vážně. Jen některé školy jsou zárukou toho, že se jejich absolvent během studia něco naučil.

RNDr. Jaroslav Jochman

poradce OHK Most pro tech. vzdělávání

Přestože při posuzování uchazečů do našich společností nepřikládáme výsledkům (známkám) maturity zásadní váhu a jsme si i vědomi, že výsledek maturity nemusí „věrně“ zobrazit průběh celého studia, tak přesto nám poskytuje základní vodítko pro posouzení úrovně znalostí konkrétních pro nás zajímavých/důležitých předmětů i celkovou schopnost uchazeče se připravit a následně se prezentovat při této tzv. zkoušce dospělosti.

Takže za sebe bych preferoval zachování známkování minimálně u odborných předmětů, i když připouštím, že problematika „maturit“ je mnohem širší a nevím, zda jsem reálně schopen posoudit všechny souvislosti.

Petr Mrvík

personální ředitel

SEVEN ENERGY, a.s.

Tento počín nemá vliv na zkvalitnění vzdělání středoškoláků. Tento počín má spíše negativní dopad na motivaci žáků studovat a dále odstraňuje další důvody, proč by se měli žáci studiu více věnovat. Již dnes malou motivaci žáků dosahovat lepších studijních výkonů omezí na motiv „udělat či neudělat“, tj. studovat jen tak, aby to stačilo na „udělat“. Říkáme tím, že nám stačí, když maturanti budou čtyřkaři, že to je tak dobře. V kombinaci se snadným nástupem na jakoukoliv vysokou školu se potom vzdělání již úplně degraduje na úroveň, která bude mít za šest až osm let katastrofální následky. Žáky nenaučíme nejen znalostem, ale ani obecným potřebným dovednostem, jako je snaha, píle, cílevědomost, řešení stresu apod. To není rozvoj společnosti, ale její úpadek, kterého musíme být němými svědky.

Ing. František Jochman

místopředseda KHK ÚK

člen představenstva HK ČR

Pro takovou úpravu vyhlášky určitě nebudu hlasovat! Myslím si, že by to vedlo k naprosté demotivaci studentů učit se a být soutěživý, protože úroveň znalostí by se shrnula úspěš–neúspěš... Je to faktická devalvace vzdělanosti! Opravdu chceme mít průměrnost všude? Tento výhled mě děsí!

MUDr. Alena Dernerová

senátorka Parlamentu ČR

Pro mě je to další smrtící rána pro vzdělávání v ČR. Nesouhlasil jsem ani se zrušením povinné matematiky u maturit a tento návrh je snad ještě horší. Zcela by se vytratila píle, pracovitost a snaha dosáhnout ten nejlepší výsledek, který je nutný i v profesním životě. Degraduje se tak lepší prosazení nadprůměrných žáků a z těch průměrných se udělá norma kvality. Úroveň našeho vzdělávání stále klesá a takovéto návrhy k tomu ještě přispívají. Já osobně ho nepodpořím.

Ing. Jan Schiller

poslanec Parlamentu ČR

Budoucnost českého školství dostává pod vedením pana ministra Plagy stále jasnější kontury. Dovolím si další vývoj tohoto důležitého společenského odvětví z chování a trendů naznačovaných školskou mafií vše s panem ministrem trochu predikovat: Korona poskytla nádherný fenomén distančního vzdělávání. Zrušme proto školy a využijme je na veřejně prospěšné budovy, preferuji kasina. Tam se mladí lidé naučí alespoň trochu počítat, matematika se jako vyučovací předmět totiž zruší. Každý žák se 1× za Q. přihlásí elektronicky škole, že je naživu, a nebo, že neodcestoval do ciziny. Veškeré průběžné zkoušení odpadne a na závěr absolvování studia se provede písemné hodnocení, které si napíše žák sám a učitel ho jen podepíše.

Technické a přírodovědné předměty se učit nebudou, stejně nikdo neví, kam se technika bude vyvíjet, a tak na co ji učit. Studovat lze jen humanitární obory, aby se v moderním světě mladý člověk rychle zorientoval a např. věděl, kolik máme v ČR různých pohlaví.

Zrušíme učňovské školství, vždyť ve fabrikách vše zastanou roboti. Každý občan má nárok vystudovat univerzitu bez ohledu na handicap. I postižení parkinsonem to zvládnou. I starší si vysokoškolské vzdělání doplní, včetně důchodců. Budeme chytrá digitální společnost v tom našem českém doličku a závistivci z Evropy, Asie, Afriky i Ameriky se na to budou přijíždět dívat a mnozí tu i vystudují. Za slušné palmáře.

Jen Jana Amose Komenského budou muset v rakvi v Naardenu přivázat, aby se tam neobracel. Uvažovaný záměr je dalším z kroků špatným směrem a ke škodě nás všech, zejména nastupujících generací, kterým se státem tolerovaná pohodlnost krutě vymstí.

Ing. Jiří Aster

předseda

Krajská hospodářská komora ÚK

S tímto návrhem nesouhlasím, myslím si, že by se měly zachovat známky na vysvědčení. Zámka je motivující a když žák bude mít na vysvědčení jen úspěšný či neúspěšný, nebude se snažit.

Mgr. Jana Synková
ředitelka
INTERDACT s.r.o.

Pokud by součástí maturitní zkoušky byly např. závěrečné maturitní testy z matematiky, českého jazyka, cizího jazyka apod., pak by se jednotlivé testy mohly hodnotit pojmem prospěl – neprospěl. Ale pouze jenom ty testy.

Celou maturitní zkoušku stručně ohodnotit pojmem prospěl – neprospěl je nesystémové, a navíc by to odporovalo např. koncepci, kdy maturitní zkoušky na některých vysokých školách mají nahradit přijímací zkoušky.

PaedDr. Karel Vokáč
zástupce ředitelky pro vzdělávání a domov mládeže
Střední škola technická, Most, příspěvková organizace

Osobně s tím tedy určitě nesouhlasím, a to z několika důvodů, jednak pro to nevidím žádný logický důvod, tento systém hodnocení tu je historicky zažitý, každý se s ním dokáže ztotožnit a dokážeme si pod tím něco představit, sám by žák pak měl mít právo vědět, jak si vedl během maturitní zkoušky, jestli jeho výkon byl na jedničku, dvojku atd. I pro žáky je toho hodnocení srozumitelné a jasně pochopitelné. Pro učitele je pak snazší hodnocení studenta, když mají možnost ho ohodnotit na stupnici od 1–5, než na stupnici „úspěšný“–„neúspěšný“.

Z praktického hlediska by pak stejně muselo přijít se systémem hodnocení, který by přepočítával jednotlivé výsledky z jednotlivých předmětů, např. v procentech nebo již ve zmíněných známkách 1–5, a určoval hranice pro hodnocení „úspěšný“ a „neúspěšný“. Čili i z tohoto hlediska se jedná pouze o marginální a neopodstatněnou snahu o změnu.

Mgr. David Bauer
metodik centra pedagogických praxí,
Pedagogická fakulta UJEP v Ústí nad Labem

Sice nemám k uvedenému jasné a podrobné informace, návrh neznám a situaci ve středním školství sleduji z povzdálí, ale pokud bude jedním z výstupů hodnocení maturanta pouze „prospěl“ nebo „neprospěl“, nepovažuji to za šťastný krok.

Podle tohoto výsledku nebude z pozice budoucího zaměstnavatele možné rozlišit výborného absolventa od průměrného nebo podprůměrného a do stejné pozice jsou postaveny vysoké školy při přijímacím řízení. To považuji za poměrně zásadní nedostatek.

Ing. Josef Švec
ředitel studijního střediska Most
Vysoká škola finanční a správní, a.s.

Ústup od známkování maturit a potom obecně hodnocení znalostí v průběhu studia povede zákonitě k dalšímu snížení odpovědnosti a stimulace mladé generace. Snažíme se hodnotit pozitivně jakýkoli čin, ale zapomínáme na přípravu ke skutečnému životu. Potom při sebemenším problému je takový člověk vystresován a provádí nepředložené činy, případně se obrací k drogám, aby si posílil sebevědomí. Znamky určují přístup a zodpovědnost k sobě samému, nikoli jak je obecně interpretováno, že stresují mládež (děti). A v životě jim bude cestu uhlazovat kdo? Ano, souhlasím, aby známka byla doplněna stručnou charakteristikou, není trojka jako trojka. Odbourání číselného hodnocení beru jako nesmysl a vytváření dalších problémů do budoucna. Ještě přemýšlím, komu to bude vyhovovat.

Prof. Dr. Ing. František Holešovský
profesor, předseda oborové rady
Západočeská univerzita v Plzni

K vyjádření pana ministra školství ohledně známkování maturitních zkoušek se nemohu vyjádřit, jelikož nebyly podány jasné informace o hodnocení státních a profilových částí maturitních zkoušek na maturitním vysvědčení.

Ing. Ivana Hermanová
ředitelka
Střední průmyslová škola a Střední odborná škola gastronomie a služeb Most

K tomu, abych se mohla a chtěla vyjádřit, potřebuji více informací, nikoliv jen článek z ČTK. Z tohoto důvodu nebudu názor sdělovat, jelikož jej nemám.

Ing. Jitka Francírková
ředitelka
SOŠ, Litvínov-Hamr

Vzhledem k tomu, že nemám žádné podrobnější informace k modelu úspěšný/neúspěšný pro hodnocení společné části maturitní zkoušky, nemám zatím žádné jasné stanovisko, je to dobrý, je to špatný. Domnívám se, že tento způsob hodnocení ulehčí práci hodnotitelům, určitě se změní přístup učitelů k přípravě na didaktické testy, nepůjde o tlak na lepší známku, půjde jen o to projít, tedy získat hodnocení úspěšný.

Vzhledem k tomu, že učitelé mají výhrady k obsahu didaktických testů, to možná bude i lepší. Maturanti to zřejmě přivítají. Zajímavé budou požadavky vysokých škol. Maturanti odborných škol se hodně soustředí na profilové předměty, z jejichž výsledků se dá odhadnout jejich uplatnitelnost na trhu práce.

Ing. Jitka Hašková
ředitelka
Vyšší odborná škola ekonomická, sociální a zdravotnická,
Obchodní akademie, Střední pedagogická škola
a Střední zdravotnická škola, Most, příspěvková organizace

Osobně nový návrh hodnocení maturitní zkoušky slovy úspěš či neúspěš nevnímám jako problematické. Zaměstnavatelé či vysoké školy doopravdy stačí jen vykonaná maturitní zkouška a nikdo nezjišťuje, s jakým výsledkem byla složena. Pokud vysoká škola přijímá uchazeče na základě známek, tak do přihlášky žáci vyplňují závěrečný prospěch z 1., 2. a 3. ročníku a z pololetí ve 4. ročníku.

Spíše mi přijde, že žáci a rodiče, a i množství učitelů tento návrh vnímá negativně, jelikož by došlo k jakémusi porušení dlouholeté tradice ve způsobu hodnocení maturitní zkoušky.

Mgr. Kateřina Fischerová
ředitelka

Soukromá střední škola pro marketing a ekonomiku podnikání, s. r. o.

Za mne se jedná o pozitivní změnu.

Roman Kovář
Odbor školství, mládeže a tělovýchovy
vedoucí oddělení organizací a koncepcí
Krajský úřad Ústeckého kraje

Jednoznačně jsem za „úspěš“ – „neúspěš“.

Ing. Jitka Benešová
jednatelka
RSVV, s. r. o.

Co se týká hodnocení „úspěš“ či „neúspěš“, osobně žádný problém nemám. V praxi se zjišťuje, zda dotyčný má maturitu a v 99 % případů se nikdo neptá s jakým výsledkem, důležitější je, jak se maturant osvědčí v praxi.

Ing. Roman Viktora
člen představenstva OHK Most

Závěrečné shrnutí „ankety“

Vývoj našeho školství je ze strany hospodářské komory kritizován dlouhodobě. Že nejsme v tomto náhledu osamoceni dokládá i tato anketa, byť ji samozřejmě nelze zevšeobecňovat a byla zaměřena jen na jeden dílčí problém. Změna hodnocení u maturit je však dalším krokem vedoucím ke snížení úrovně absolventů středních škol. Nerozumně stanovený podíl absolventů středních a vysokých škol mezi mladými lidmi opouštějícími vzdělávací proces musí být splněn za každou cenu. I za cenu neustále snižované laťky, kterou již začínáme podlézat. Zcela jsem rezignovali na podporu vynikajících studentů, zaměření studijních oborů minimálně reflektuje potřeby pracovního trhu v regionu, ale i v republice.

Převážná většina odpovídajících odborníků rozsvítila na semaforu zrušení známkování u maturit červenou barvu. Zcela jednoznačně tento názor zazněl z vysokých škol. Věřím, že je to tím, že zde stále přetrvává úsilí o výchovu skutečných odborníků. Zároveň nejsou vystaveni takovým tlakům ze strany státních orgánů. Postavení univerzit a vysokých škol je přece jen svobodnější. Alespoň doufám. Naše střední školy se nepřetržitě potýkají s rozparem mezi úrovní přijatých žáků a požadavky na ně kladenými. Podle výsledků jsou i hodnoceny. Lze v této souvislosti pochopit i konstatování, že jim zjednodušení hodnocení může i poněkud usnadnit situaci. Po seznámení s jednoznačným vyjádřením, které zaznělo z Krajského úřadu, se nedívám ani určité dávkou opatrnosti v zaslaných vyjádřeních. Ale i zde se rozsvítilo červené světlo na semaforu, i když ne zcela jednoznačně.

Hovořil jsem i několika dalšími zástupci zaměstnavatelů a dalších kolegů z praxe. Zde již světlo na semaforu se poněkud barví do oranžova. Důvodem není, že by je tato problematika nezajímala. Naopak, ale podnikatelé začínají být poněkud pesimističtí. Především nemají v současnosti moc na výběr. Z malého počtu absolventů ve skladbě, která neodpovídá jejich potřebám, berou prakticky každého, kdo je absolventem technického oboru. Následně doufají, že se v praxi uplatní. A pravdu má RNDr. Jochman, že absolventi některých škol nejsou bráni příliš vážně. Jednoznačně červená svítí u našich zástupců z obou komor Parlamentu. Snad dostanou možnost se k této záležitosti vyjádřit a budou vyslyšeni. Ale spíše se to rozhodne na jiné úrovni a nejspíše má pravdu Ing. Aulická Jírovcová, že vše zařídí jedna nenápadná vyhláška.

Závěrem bych se chtěl vrátit k úvodní otázce této ankety: „komu ku prospěchu?“. Jde tato nivelizace na vrub bezbřehého populismu našich vlád? Budou vlády i nadále ustupovat až na úroveň temně popsanou Ing. Asterem, předsedou Krajské hospodářské komory ÚK? Tlaky na maturity totiž v žádném případě neustanou. Promluvte si se stávajícími studenty středních škol a zjistíte, jak velký je podíl těch, kteří doufají v úplné zrušení maturitních zkoušek. Zainteresované orgány to zajisté popřou. Tak proč kráčíme po cestě k průměrnosti a stagnaci, jak se obává prof. Konvalinka? Prozatím snad odmítáme konspirační teorie, že cílem je výchova průměrného a neangažovaného člověka. Ať jsou již motivy jakékoli, v tomto trendu již dále pokračovat nelze. Nelze se spokojit s tím, že proklamace zainteresovaných orgánů se neodráží v praktických krocích. Hledejme opatření i na půdě Hospodářské komory, jak tento trend zvrátit.

Petr Scherer
místopředseda OHK Most

Na kole po Labské stezce za památkami

**Vyrazte po Labské stezce
za památkami do Litoměřic**

Brána do Čech
Krásu hledejte doma

V tomto královském městě můžete využít speciálního turistického produktu – **Okruh po církevních památkách**. Za výhodný voucher můžete navštívit až 8 památek. **Součástí okruhu je třeba katedrála sv. Štěpána s vyhlídkovou věží, kostel Všech svatých nebo vyhlídka Kalich.**

A kde své bicykly zaparkovat? No přeci v **cyklověži u autobusového nádraží**. Více hledejte na **www.stredohori.cz**.

www.branadocech.cz

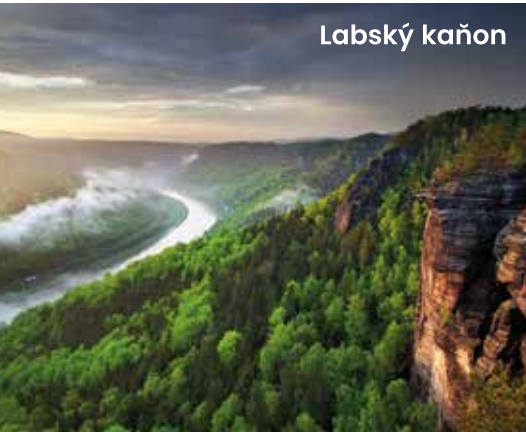
@branadocech

@branadocech

LABSKÁ STEZKA V ÚSTECKÉM KRAJI

Kam na cyklovýlet?

Labský kaňon

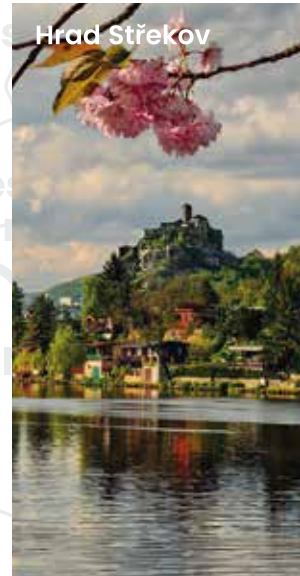
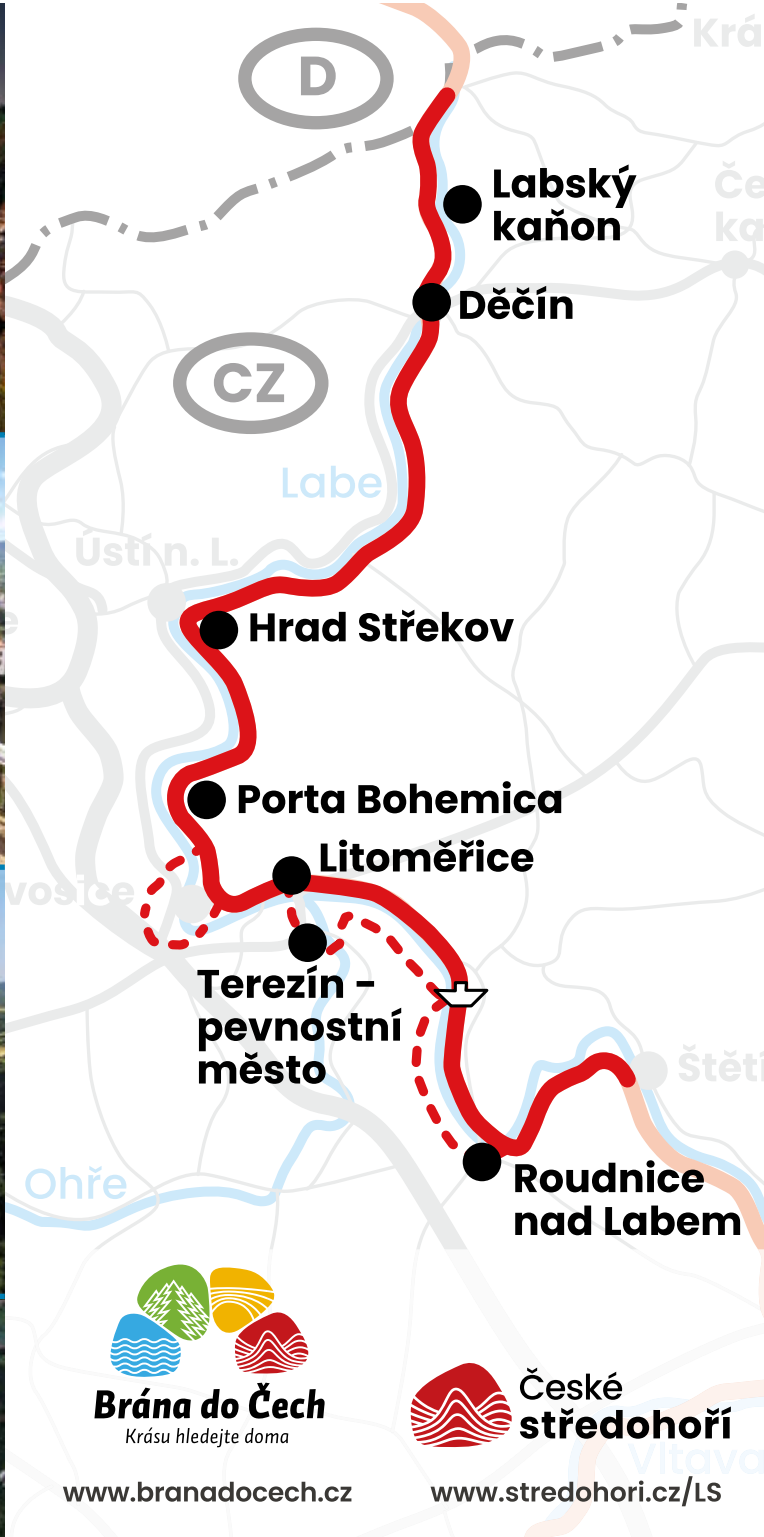
Děčín

Porta Bohemica

Pevnostní město Terezín

Hrad Střekov

Litoměřice

Roudnice n. L. -
Lobkoviczký zámek

www.branadocech.cz

www.stredohori.cz/LS

První téma „TEMA“ mimo hlavní téma pro Jana Skalického

Postavíme plavební stupeň Děčín (PSD) do roku 2028?

Prolomíme „NEUDRŽITELNÝ NEROZVOJ“ na našich vodních cestách?

Ing. Jan Skalický

Začnu otázkou. Jaký vlastně dneska mají vodní cesty význam pro naši zemi a její obyvatele?

Vodní cesty všude ve světě mají mimořádně kumulovaný význam. Na rozdíl od ostatních dopravních cest – silnic, dálnic, železničních tratí, je jejich význam nejen ve vlastní dopravě, ale zejména dnes, kdy čelíme významným klimatickým změnám a nepravděpodobnostem, nabývá na hodnotě význam vodo hospodářský, bezpečnostní, energetický, kulturní, krajinný a městotvorný, ale i klimatologický a biologický. Bez vody zkrátka není života. Lidé si v době teplotních extrémů vždy raději zvolí za místo svého bydliště lokalitu u řeky než uprostřed rozpáleného lánu. Čelit povodním bez vodo hospodářských staveb prakticky nejde a energie získaná z vodních elektráren je tou zcela nejčistší z hlediska ochrany životního prostředí. Proto se vodou a vodními cestami zabývá hned celá řada resortů: ministerstva dopravy (vodní cesta), zemědělství (závlahy, povodňová ochrana), průmyslu (energetika), životního prostředí (ochrana krajiny), místního rozvoje (sídelní rozvoj), obrany (strategie), vnitra (voda pro hasiče) apod. Zkrátka, vodu milujeme i se jí obáváme, ale péči o ni, o vodní zdroje i vodní toky se prostě nevyhneme. Proto je na stole otázka, zda a jak budovat potřebnou vodní infrastrukturu, proto je na jednáních stolec politiků i projekt plavebního stupně Děčín. Bez rozhodnutí o tomto projektu je pro politiky evidentně komplikované řešit i projekty navazující,

jako je plavební stupeň Přelouč 2, plavební komora Smíchov 2, lodní zdvihadla Slapy a Orlík i budování potřebné plavební infrastruktury, jako jsou přístaviště, přístavy, servisní centra, čerpací stanice na vodní cestě, čekací stání, obratiště lodí, lodní výtahy apod. Přitom cena všech těchto staveb činí cca 8 % z již investovaných prostředků našimi předky do Labsko – Vltavské vodní cesty. Bez stabilní vodní hladiny pro plavbu mají dnes problém i tradiční loděnice, výrobní závody vyrábějící nadrozměrné objekty. V Děčíně je dnes po většinu roku Labe nesplavné, a přitom se naši zákonodárci zavázali schválením zákona 114 o vnitrozemské plavbě, splavnost vodní cesty v definovaných úsecích udržovat.

A protože právě vodní plavební stupeň Děčín je branou k dokončení celé Labsko – Vltavské vodní cesty, kterou naši předkové po 200 let budují, pojďme se tomuto projektu v následujících odstavcích věnovat podrobněji.

Plavební stupeň Děčín je ikonický prvek naší plavební a vodo hospodářské infrastruktury, který na našich vodních cestách nemá obdoby. Do jeho přípravy stát investoval 1,6 Mld. Kč, připravuje jej desítky let, existuje 26 vládních usnesení o nutnosti jeho realizace, je součástí Zákona 416 o urychlení výstavby potřebné infrastruktury ČR, shoduje se na něm naprostá většina odborníků i volených a zodpovědných zástupců obyvatel naší země.

A zároveň na málokterém díle je tak krystalicky zřetelně vidět propast neshody jednotlivých resortů – Ministerstvo dopravy a Ředitelství vodních cest (ŘVC), tedy investor díla a Ministerstvo životního prostředí se postupně dostaly do pozice zápasníků o život. O život Plavebního stupně Děčín, o to, je-li jeho realizace ve veřejném zájmu, jestli se má tato stavba vyřadit z Koncepce vodní dopravy ČR apod.

Již jako bývalý ředitel Ředitelství vodních cest v roce 2012 jsem se svými kolegy zažíval útok Ministerstva životního prostředí na probíhající proces hodnocení vlivu stavby na životní prostředí, tedy proces EIA. A po 8 letech můj nástupce Luboš Fojtů a jeho tým na ŘVC čelí nejenom opětovnému rušení procesu EIA, ale také průzračnému porušování Zákona 114 o ochraně přírody a krajiny i porušování dalších právních norem ze strany zodpovědných státních organizací jako je Národní park České Švýcarsko. A co na to jejich šéf, ministr životního prostředí, Richard Brabec? Zatím svoje podřízené hájí a tvrdí, že postupují řádně.

Pojďme si na toto téma ochrany životního prostředí a dodržování platných legislativních norem ČR objasnit pár zajímavých faktů.

Správa Národního parku České Švýcarsko vydala 13. 11. 2018 stanovisko, že vlivy záměru PS Děčín na stanoviště 3270 nelze kompenzovat. Tím zablokovala schválení Koncepce vodní dopravy ČR a zastavila přípravu záměru Plavební stupeň Děčín. Toto stanovisko je však **v mnohonásobném rozporu s platnými zákony.** Zřejmě jde o nezákonný účelový krok sloužící k zastavení přípravy orgány ochrany přírody nechtěného záměru:

1. **Stanovisko je nicotné** (jako by vůbec nebylo vydáno), protože nebylo vydáno příslušným orgánem. Správa Národního parku České Švýcarsko postupovala procesně prokazatelně chybně.
2. Stanovisko je založeno pouze na podkladech, které si zadaly AOPK a Správa NP České Švýcarsko, a zcela ignoruje řadu podkladů potvrzujících možnost umělého vytvoření stanoviště 3270 z ČR i zahraničí. Rešerše zahraničních zdrojů identifikovala 16 lokalit, kde bylo uměle vytvořeno stanoviště 3270 na evropských řekách (Labe, Dunaj, Lippe, Ahr, Rýn, Ijssel, Krapiel a Lee). **Stanovisko tedy hrubě porušuje zásadu materiální pravdy.**

3. Není možné, aby MŽP a jemu podřízené organizace tvrdily, že **stanoviště 3270 nelze uměle vytvořit, a přitom vypapovaly prosté deponie štěrku z prohrábek** ponechané Povodím Labe, s.p., (2014–2015) na břehu Labe **jako zcela reprezentativní stanoviště 3270**.
4. Porušení zásady ochrany veřejného zájmu – Správa Národního parku České Švýcarsko svým stanoviskem **svévolně maří veřejný zájem na realizaci PSD**, který dle usnesení vlády ČR převažuje veřejný zájem na ochraně

přírody. Ve stanovisku nezákonně bere v úvahu pouze veřejný zájem na ochraně přírody (viz též bod 6).

5. **Kladení neoprávněných požadavků na kompenzační opatření** – stanovisko ke koncepci má dle § 45i odst. 9 a 11 zák. č. 114/1992 Sb. řešit jen zajištění kompenzačních opatření, nikoli jejich konkrétní podobu (ta se řeší v rámci EIA) a funkčnost (ta musí být prokázána až před samotnou realizací záměru).
6. Ing. Pavel Benda (ředitel NP České Švýcarsko) a Ing. Petr Bauer (ředitel odboru

ochrany přírody tamtéž) **jsou navíc podezřelí z osobní podjatosti vůči PS Děčín**. Pan Bauer (pravděpodobný, avšak nepřiznaný, autor stanoviska) i na oficiálních jednáních opakovaně vystupuje velmi zaujatě proti plavbě a PS Děčín a publikuje lživé články očeňující plavbu (Fórum ochrany přírody, 02/2015). Pan Benda se po nástupu do funkce netajil nesouhlasem vůči PS Děčín:

https://decinsky.denik.cz/zpravy_region/20080102pes_reditel_rozhovor.html

Děčínské memorandum č. 2 na podporu českých vodních cest – Memorandum 2020

Nejpozději od 18. století vynikaly české země tradicí stavby nákladních lodí a později i plavidel pro osobní lodní dopravu a volný čas. Zásadní význam pro rozvoj této tradice měl tzv. Navigační patent císařovny Marie Terezie z 31. května 1777 a právní normy na něj navazující. Vltavsko-labská vodní cesta je od té doby chápána jako svobodná pro plavbu. Kvalifikovaná péče o její údržbu a rozvoj se od konce 18. století stala jednou z priorit státní politiky. Tuto skutečnost respektovaly všechny vlády na území dnešní České republiky až do nástupu totalitních režimů v letech 1939 a 1948. Teprve drastická změna původních plánů soustavy vodních děl na Vltavě na přelomu 40. a 50. let minulého století vedla k opuštění vize celoročně splavné vltavské vodní cesty od Mělníka do Českých Budějovic a ke krátkozrakému upřednostnění zájmu energetiky při budování dalších vodních staveb na Vltavě. Důsledkem tohoto rozhodnutí jsou obtížně napravitelné škody pro celé české země. O to důsledněji by měla být rozvíjena stávající soustava vodních cest, která má svůj původ v dávné minulosti a byla systematicky budována a modernizována jak na sklonku Rakousko-Uherska, tak během celého období existence první Československé republiky.

Zhroucení totalitního režimu na přelomu let 1989/1990 přineslo naději na zlepšení podmínek pro údržbu a provoz vodních cest. Lodní doprava se však nedočkala takové podpory, jakou by si nejen ke své tradici, ale také ke svému potenciálu zasloužila. Naopak: paradoxně teprve v období po roce 1990 byla zastavena stavba posledních vodních děl, nutných k úplnému zprovoznění historicky nejstarší a nejvýznamnější vodní cesty v České republice. Provozovatelé lodní dopravy se navíc neoprávněně stali terčem těch, jejichž bystrostným zájmem by rozvoj neekologičtější formy nákladní dopravy logicky měl být, ochránců životního prostředí. V důsledku toho státní správa a samosprávné kraje nepodnikly v uplynulých letech téměř nic na pomoc tomuto důležitému tradičnímu a současně perspektivnímu odvětví národního hospodářství. Z hlediska dějin plavby proto nelze poslední tři desetiletí hodnotit jako šťastné období.

Při posuzování dopadu vodních staveb spjatých s plavbou v České republice na životní prostředí je dosud neprávem zcela opomíjen jeden nesmírně

důležitý faktor. Předmětem současné ochrany přírodního prostředí v České republice je v mnoha lokalitách antropogenní krajina, tedy krajina cílevědomě vytvořená člověkem mimo jiné i za účelem zprovoznění efektivně využitelných vodních cest. Týká se to jak nejrozsáhlejších celků, jaký představuje Chráněná krajinná oblast Třeboňsko, tak relativně malých, ale unikátních biotopů, jejichž příkladem je přírodní památka Komoňanské a modřanské tůňe, vzniklá od počátku navrstvením stavebních úprav vodního toku pro potřebu plavby. Totéž platí například o historických regulačních úpravách pod Sřteřkovem a Slavíkových ostrovů u Přelouče.

Soustava vodních děl, budovaná na vltavsko-labské vodní cestě systematicky od konce 19. století, dnes plní jednu roli, jejíž důležitost v současnosti dramaticky vzrůstá. Mimo širší obecné povědomí zůstává skutečnost, že pouze zásluhou procesu kanalizace Vltavy a Labe a s ním spojeného cílevědomého zalesňování okolí splavných vodních toků, prováděného od přelomu 19. a 20. století, je dnes vodní režim v České republice mnohem stabilnější a odolnější proti extrémním výkyvům počasí, než byl až do té doby. Nejde jen o to, že se moderně koncipované vodní cesty významným způsobem podílejí na zadržování vody v krajině, ale rovněž o to, že ze své podstaty účinně omezují vznik tzv. tepelných ostrovů, což je zcela opačný efekt, než jaký má na městské aglomerace a průmyslové oblasti rozvoj pozemní dopravy. V době nadcházejících klimatických změn představuje tato úprava krajiny, s níž máme již více než sto let zkušeností, nesmírně důležitý vklad. Jedná se v nejlustnější slova smyslu o zhodnocení veřejných investic, zahájených ještě hluboko v dobách Rakousko-Uherska. Z dlouhodobého hlediska je vybudování Plavebního stupně Děčín závěrečným procesem, který byl zahájen již v roce 1896 založením Komise pro kanalizování řek Vltavy a Labe v Čechách. Současný projekt tohoto vodního díla přitom zohledňuje zkušenosti s dopady stavby a provozu vodních děl na Vltavě a Labi na životní prostředí, získané v průběhu jednoho a čtvrt století. Jeho realizace je zároveň podmínkou pro zvýšení podílu nákladní lodní dopravy na česko-saském pomezí a tím z dlouhodobého hlediska ke snížení energetických nároků dopravy v tomto regionu a zátěže životního prostředí jejími exhalacemi.

Správa Národního parku České Švýcarsko výše uvedené skutečnosti dlouhodobě zcela ignoruje a svými opakovanými aktivitami na hraně zákona se snaží nikoliv pomoci nalézt obecně přijatelné řešení zamýšleného vodního díla, ale zcela zamezit jeho výstavbě. Její fundamentalistický přístup, který se formálně projevuje věcně neodůvodněnými administrativními průtahy, již negativně poznamenal rozvoj Polabí a Povltaví minimálně na dvě desetiletí. Pokud budou orgány státní správy a vyšších územně samosprávných celků nadále tolerovat čistě obstrukční a mnohdy protiprávní přístup správy Národního parku České Švýcarsko bez adekvátní reakce, hrozí pokračování nynější patové situace, která dlouhodobě poškozuje jak ekonomický rozvoj regionu a potažmo celé republiky, tak promyšlenou a kvalifikovanou péči o životní prostředí v Povltaví a Polabí. Z výše uvedených důvodů deklarujeme svými podpisy při příležitosti zahájení nové etapy vývoje Českých loděnic, a.s., podporu těmto zásadním bodům:

- využít vzájemné podpory projektu Plavebního stupně Děčín a organizací závislých na vybudování tohoto Plavebního stupně, jako jsou právě České loděnice, a.s. - zachování značky, výroby a zaměstnanost jsou silné argumenty mluvící pro PSD;
- přípravě veřejného slyšení k otázce plavebního stupně Děčín v Senátu Parlamentu České republiky;
- maximální podpoře vybudování Plavebního stupně Děčín s obecnějším cílem pomoci narovnat legislativní prostředí ochrany životního prostředí v České republice tak, aby tato ochrana byla racionální, opodstatněná, sloužila veřejnému zájmu a nevytvářela neomezený prostor pro věcně nepodložené obstrukce.

Svým podpisem tohoto memoranda veřejně, otevřeně a aktivně podporujeme orgány státní správy a vyšších územně samosprávných celků, stejně jako vládu a Parlament České republiky, v jejich úsilí legislativně ukotvit a financovat rozvoj vodních cest v Čechách, na Moravě a ve Slezsku s napojením na evropské vodní cesty. Samotné vodní cesty pak vnímáme jako nedílnou součást historicky vzniklé i moderní dopravní infrastruktury a zdůrazňujeme jejich pozitivní vliv na životní prostředí na celém území České republiky.

V Děčíně 20. srpna 2020

Pozice Ministerstva dopravy je tedy aktuálně velmi silná.

A. Existují jasné důkazy, že **organizace podřízené MŽP flagrantně porušovaly zákon a jednaly v rozporu s převažujícím veřejným zájmem.**

B. Existují jasné důkazy, že **stanoviště 3270 uměle vytvořit lze.**

a. V rámci Evropy bylo identifikováno na 16 lokalit na řekách Labe, Dunaj, Lippe, Ahr, Rýn, Ijssel, Krapiela Lee, kde působením lidské činnosti vzniklo umělé stanoviště 3270. Šlo i o úseky řek, které byly antropogenně pozměněny výrazně více než Labe pod VD Střekov. Rešerše v rámci studie ČZU však identifikovala pouze jednu z těchto lokalit a příslušnou studii prokazatelně zásadně dezinterpretovala (potvrzeno autorkou studie).

b. Prosté hromady štěrku a prohrábek koryta Labe zanechané správcem toku na březích byly hned v následujících letech vymapovány ze strany AOPK a SNP ČS jako zcela reprezentativní stanoviště 3270 (to potvrdila i studie ČVUT a ČZU (03/2020) zpracovaná pro Povodí Labe, s.p.)

C. Vláda ČR jednoznačně chce záměr PSD realizovat.

Tak, to je současný stav.

Abych negativní pocity z tohoto současného stavu přetavil v tvůrčí stav mysli i srdce a pro sebe i okolí našel pověstné světlo na konci tunelu, rozhodl jsem se vloni, že budu každoročně pořádat na podporu přípravy a realizace Plavebního stupně Děčín konference, kde vždy zhodnotíme rok minulý, otevřeně se podíváme, kdo věci pomohl, kdo uškodil a na závěr vždy vytyčíme mantinely, které omezí možnost účelovým hrám bránícím dalšímu postupu. A to vše shrneme do MEMORANDA s datem konkrétního roku, a to stvrdíme svými podpisy. Na konferenci vždy zvu – a jsem moc rád, že moje pozvání přijímají – pečlivě vybrané za věc opravdu zodpovědné šéfy státních organizací, politiky, ředitele firem, které

Účastníci konference 20. 8. 2020 v Českých Loděnicích.

spolehlivou vodní cestu tak moc potřebují, ale i zástupce médií – je totiž „Doba PR-ová!“

Na konferenci 10. 4. 2019 na Děčínském zámku jsem přivítal např. ministra zemědělství Miroslava Tomana, hejtmána Oldřicha Bubeníčka, primátora Děčína Jaroslava Hroudu, ředitele Ředitelství vodních cest Lubomíra Fojtů, generálního ředitele Povodí Labe Mariána Šebestu, zástupce Hospodářských komor a profesních sdružení... – nechci na nikoho zapomenout. Letošní setkání jsem dne 20. 8. 2020 nasměroval do Českých Loděnic, a.s., kde jsme mohli zdůraznit potřebnost díla Plavebního stupně Děčín v kontextu s naší tradiční výrobou lodí na Děčínsku. Tentokrát se m.j. zúčastnili náměstek ministra dopravy Jan Sechter, ředitel znovuoobnověného odboru vodní dopravy na Ministerstvu dopravy Evžen Vydra, ředitel Ředitelství vodních cest Lubomír Fojtů, náměstci hejtmána ÚK Zděnek Matouš, Jaroslav Komínek, Miroslav Andrt, předseda Krajské hospodářské komory Jiří Aster a další osobnosti.

A protože je Plavební stupeň Děčín tak jednoznačně potřebné vodní dílo a přes všeobecnou shodu, že je třeba jej realizovat, je desítky let tento projekt účelově odkládán a zavrhován. Rozhodl jsem se proto nejen pořádat obdobné konference jako tu letošní v Českých Loděnicích na podporu výstavby PS Děčín, a to každý rok, a to až do momentu zahájení stavby díla, ale i navrhnout

reálný harmonogram přípravy a realizace tohoto projektu.

Návrh optimistického harmonogramu:

- 2 roky na potřebné EKO procesy ochrany přírody – nalezení kompenzačních opatření vlivu stavby na ŽP
- 2 roky na projektovou přípravu
- 3 roky na realizaci, tedy stavbu díla
- 1 rok rezerva

CELKEM tedy 8 let – Plavební stupeň může stát v roce 2028!

Návrh reálného, ještě přijatelného harmonogramu:

- do konce roku 2020 – uložení kompenzačních opatření na úrovni koncepce v souladu se zák. č. 114/1992 Sb.
- 2022 - vydání stanoviska EIA a zároveň uložení kompenzačních opatření na úrovni projektu, dokončení DUSP
- 2025 - dokončení komp. opatření
- 2026 - povolení stavby PS Děčín
- 2028 - ověření funkčnosti komp. opatření
- 2028 - zahájení stavby
- 2033 - postaveno

Harmonogram ale vyžaduje ODVAHU našich zodpovědných politiků.

Slova jako „Národní hospodářství“ či „Plán výstavby“ přece nejsou sprostá slova.

Věřím tedy, že Plavební stupeň Děčín bude v dohledné době postaven a že tak konečně pověstný „NEUDRŽTELNÝ NEROZVOJ“ na našich vodních cestách prolomíme!

Platí přece známé: „Tam, kde je vůle, tam je i cesta.“ A já dodávám: „Tam, kde je silná vůle, tam je i vodní cesta!“

Ing. Jan Skalický
předseda představenstva Vodní cesty, a.s.

S přispěním:
Ing. Pavla Obrdlíka
jednatel EKOPONTIS, s.r.o.

Vizualizace navrženého plánovaného plavebního stupně Děčín – nalevo 200 m dlouhá plavební komora, napravo Malá vodní elektrárna a velký rybí přechod mocnosti řeky Ploučnice (v lokalitě soutoku s Labem v Děčíně), veškerá technologie jezu je pod hladinou – na rozdíl např. od plavebního stupně Střekov.

Druhé téma „TEMA“ mimo hlavní téma pro Jana Pokorného

Den, kdy žijeme na dluh...

Krise má v obecném pojmu mnoho významů a jsou v podstatě běžným jevem v našich životech. Krize přicházejí a odcházejí, někoho zlikvidují, někoho jen oslabí, někoho posílí. V létě letošního roku však proběhla mediálním prostorem znepokojivá zpráva o tom, že od soboty 22. srpna do konce roku žije lidstvo v přeneseném významu na dluh. Ten si vybírá podle odborníků od planety, kterou využívá za hranice jejích možností a od které vyžaduje tolik, jako kdyby mělo k dispozici téměř dvě planety. Pokud je tomu opravdu tak, pak jsou veškeré krize a války, které lidstvo provázely, jen nicotnou epizodou. O názor jsme požádali doc. RNDr. Jana Pokorného, CSc. z Třeboňské vědecké společnosti ENKI. Redakce

Přečetl jsem si text, „Den, kdy žijeme na dluh...“ a táži se, proč není na těch třech stránkách textu srozumitelně vysvětleno, jak se „ekologická stopa“ a vznikající dluh počítají? Věcnému sdělení se přibližuje odstavec: „Z nich analytici vypočítají ekologickou stopu lidstva neboli nároky lidí na zemský ekosystém, kam patří například prostor potřebný pro bydlení, pěstování potravin a chov hospodářských zvířat, spotřeba dřeva nebo produkce emisí skleníkových plynů. Tu porovnájí s kapacitou planety, která naopak označuje množství přírodních zdrojů, které příroda zvládne za rok vyprodukovat.“ Nevím, jak žijeme na dluh prostorem zaujímaným pro bydlení, pěstováním potravin, chovem hospodářských zvířat? Zastavím se u spotřeby dřeva a emisí skleníkových plynů. Pokud je spotřebou dřeva míněna těžba vzrostlých živých stromů, obecně odlesňování, souhlasím s varováním. Těžba dřeva je ovšem výrazně motivována stimulovanou poptávkou po dřevu, jako zdroji obnovitelné energie, které nahrazuje fosilní paliva. Můj kolega z Berlína léta ukazuje, jak Německo i Nizozemsko dováží ze Sibíře dřevo na pálení a plní tak své emisní limity CO₂. Dřevo by se mělo za desítky let obnovit, funkční les se obnoví spíše za sto let, fosilní paliva (uhlí, nafta, zemní plyn) se obnovují za geologická období.

Víte, kolik sluneční energie se naváže do dřeva stromů a podobně do kukuřice nebo řepky za jeden rok na 1 ha? Při velmi optimistickém výnosu naroste 10 tun sušiny na 1 ha (1 kg sušiny na m²) za rok. 1 kg sušiny obsahuje necelých 5 kWh energie, 10 tun sušiny obsahuje 50 MWh energie. Část zůstane v půdě, musíme započítat tzv. dodatkovou energii, tedy energii vydanou na pěstování, dopravu a zpracování, případně hnojení a účinnost přeměny na elektrickou energii nebo teplo. Dostáváme se v lepším případě na 20–30 MWh z 1 ha za rok. Účinnost fotosyntetické přeměny energie slunečního záření na tvorbu biomasy je totiž nižší než 1%. V našich podmínkách mírného pásma přijde za rok na 1 m² vodorovné plochy 1000–1100 kWh sluneční energie, do biomasy se naváže nejvýše 0,5% (5 kWh). Pálení rostlinné biomasy není efektivní. Rostliny a lesy zejména mají totiž v první řadě funkci klimatizační. Živý vzrostlý strom spotřebuje desítky procent (stovky W·m⁻²) sluneční energie na výpar vody. Strom tak chladí sebe a své okolí. Jestliže vzrostlý strom vypaří 20 litrů vody za hodinu, chladí výkonem 14 kW. Skupenské výparné teplo vody je totiž cca 0,7 kWh. 14 kW je ovšem chladicí výkon 5 běžných klimatizačních zařízení, z nichž každé má výkon 2,8 kW. Když

strom porazíme a nahradíme těmito technologickými jednotkami, dostaneme stejný efekt? Nikoli, technologická klimatizace svoje okolí v konečném efektu ohřívá, jako lednice ohřívá kuchyni. Strom uschovává sluneční energii do vodní páry a ta se sráží tam, kde je chladnou, vyrovnávají se tak teplotní rozdíly mezi místy i v čase. **Naše snaha nahrazovat fosilní paliva dřevem, abychom nezvyšovali obsah oxidu uhličitého ve vzduchu, vede tedy ke zhoršování klimatu, ničíme lesy a půdu.**

Soustředujeme se na snižování emisí oxidu uhličitého, aniž je prokázáno, že oxid uhličitý a další skleníkové plyny (metan, oxidy dusíku) zvyšují skleníkový efekt a tím i průměrnou teplotu Země. V důsledku nárůstu skleníkového efektu se údajně zvýšil skleníkový efekt od roku 1750 o 1–3 W·m⁻². To je hodnota vypočtená, neměřitelná, nelze ji ověřit, nelze ji testovat. Víte, kolik tepla odchází od povrchu země do atmosféry za jasné oblohy a kolik, když je zataženo? To jsou hodnoty měřitelné tzv. net – radiometrem. Když je jasno, povrch krajiny (půda, porost, střechy domu) vyzařuje do atmosféry až 150 W z metru čtverečního, když je zataženo, vyzařují se desítky a někdy i pouze jednotky wattů z metru čtverečního. Koncentrace oxidu uhličitého v atmosféře je přitom stále okolo 430 ppm, zato množství vodní páry se mění a ta tvoří mlhu, mraky a určuje, kolik slunečního záření pronikne na povrch země a kolik tepla se vyzáří zpět vysoko do atmosféry. Při 21 °C a 100% vlhkosti vzduchu je za normálního tlaku ve vzduchu 22 400 ppm vodní páry, při 50% vlhkosti 11 200 ppm, řádově více nežli je obsah CO₂. Povrchovou teplotu krajiny určuje její pokryv, les se chladí výparem vody a má například teplotu za slunného dne 28 °C, vydlážděná plocha, sklizené pole, se nechladí výparem vody a mají povrchovou teplotu k 50 °C. Jasná obloha má efektivní teplotu měřenou ze země kolem – 30 °C, mraky mívají teplotu jen o něco nižší, než je teplota povrchu země, například k 10 °C, tedy o desítky stupňů vyšší, nežli má jasná obloha. Proto na jaře květy ovocných stromů mrznou za jasné oblohy.

Klimatem a úlohou člověka v utváření klimatu se začneme skutečně zabývat, až budeme studovat efekt krajinného pokryvu (vegetace) na povrchové teploty a na množství vodní páry ve vzduchu v návaznosti na množství přicházející sluneční energie a vyzařovaného tepla. Zatím se hlavně navzájem děsíme, ustupujeme od racionality, vzdáváme se snahy o vlastní porozumění.

Ještě se zastavím u pojmu „vodní stopa“.

Strom má například 2 m³ objem kmene a větví, biomasa takového stromu vyjádřená v sušině má hmotnost 1 000 kg. Takový strom vyprodukoval za svůj život 1 000 kg kyslíku, spotřeboval 1 400 kg oxidu uhličitého a vypařil cca 500 000 kg vody, aby vytvořil 1 000 kg sušiny biomasy. Oněch 500 000 kg se někdy vyjadřuje jako „vodní stopa“ v negativním smyslu, jako spotřeba (plýtvání vodou). Na výpar 500 m³ vody spotřeboval strom 350 MWh sluneční energie, kterou vyrovnával teplotní tlakové rozdíly v čase a mezi místy. Výpar vody rostlinami se často pojímá v negativním, smyslu jako spotřeba/plýtvání vody a vyjadřuje se termínem „vodní stopa“. Přičemž, čím vyšší „vodní stopa“, tím hůře pro environment. Opak je pravdou. Vegetace čistí vodu, vyrovnává teploty, obnovuje kyslík, váže oxid uhličitý, váže živiny a vytváří organické látky pro další organismy. Pokud se zaměříme v kulturní krajině na recyklaci vody a živin s využitím vegetace a dalších vhodných technologií, nemusíme mít strach, že žijeme na dluh. **Namísto nářku bychom se měli vzdělávat a snažit se věci porozumět a nepodléhat ideologiím o zhojném efektu zvýšené koncentrace oxidu uhličitého**

doc. RNDr. Jan Pokorný, CSc.
ředitel
ENKI, o.p.s.

CO₂ experiment srozumitelný i pro blondýny

Motto: „Umíněnost a zarytost

jsou nejprůkaznějším příznakem hlouposti.“

M. de Montaigne

Ing. František Kružík

Falzifikace a falzifikovatelnost vědeckých hypotéz a teorií

Zmíníme-li pojem falzifikace (z lat. *falsum facere*, tj. explicitně ‚učinit nepravdivé‘, ve významu vyvrátit, věrohodně zpochybnit, negovat), nelze nepřipomenout **Karla Reimunda Poppera** (1902–1994), rakouského filosofa, považovaného za nejvýznamnějšího epistemologa 20. stol., který sám sebe označoval na základě svých politických, sociologických a filosofických názorů za **kritického racionalistu**. Na rozdíl od vídeňských novopozitivistů, jejichž teorii verifikace vědeckých hypotéz a teorií kritizoval a odmítal, postuloval, že **pravdivost vědecké hypotézy nebo teorie nelze dokázat**, ale pouze empiricky testovat, tedy, že pravdivost vědecké teorie nelze prokazovat, jen **falzifikovat**, vyvrátit ji, doložit experimentem její neplatnost. Podle Poppera, jenom vědecká hypotéza nebo teorie, kterou je možné podrobit falzifikaci, tj. je **falzifikovatelná**, má význam pro evoluci vědy a rozvoj poznání.

Popper, autor teorie *falzifikace vědeckých hypotéz a teorií* zdůrazňoval, že není rozhodující množství experimentálních potvrzení vědecké

teorie, dokazujících její (dočasnou) platnost, ale **pouze falzifikace může být konečná**. Je to ono pověstné „hledání černé labutě falzifikující hypotézu, že všechny labutě jsou bílé“... Tím je nastolena podmínka *sine qua non* – testovatelnosti a vyvrátitelnosti hypotéz a teorií, která je formulována jako tzv. **Popperova břitva** (cit.): „Vědecké teorie jsou ověřitelné. Ověřitelné teorie je možné na základě ověřovacího postupu – falzifikace – zamítnout (a nahradit teoriemi jinými)“ (2020).

Podmínka *falzifikovatelnosti* vědecké hypotézy nebo teorie je stálou noční můrou všech pseudověd a pseudovědčů, kteří se jako šamani věstící katastrofu (*doomsayers*) vrhli na problematiku **antropogenního globálního oteplování** (AGW) poté, kdy na přelomu 80. a 90. let přišli – v souvislosti se změnou globálního politického paradigmatu – o vrchovatě naplněná koryta a sinekury generované z investic do výzkumu a vývoje v oblasti vojenství, kosmického výzkumu, humanitních věd i některých přírodních věd, ale také v oblasti médií – propagandisté a fabulátoři lži a nepravd, dosud profitující z bipolárního světa...

Inspirace M. Thatcherovou

Mezivládní panel IPCC se nechal inspirovat M. Thatcherovou, resp. jejím *ad hoc* tažením proti spalování uhlí, kterým účelově zlikvidovala hornické odbory v Británii. Zadáání bylo jasné. Na objednávku zpracované studie „*předních britských vědců*“, odkazující se na spekulativní partikulární závěry Arrheniovy, Tyndallov, Thomsonovy, Pouilletovy, Langleyovy, Fourierovy (poslední je autor domněnky, že atmosféra jako skleněná deska skleníku blokuje vyzařování tepla ze Země – skleníkový efekt) a dalších, formulované v druhé polovině 19. stol. označily za hlavního viníka **katastrofického globálního oteplování (GW)** nevinný, avšak pro Zemi životně důležitý plyn – **oxid uhličitý CO₂** (Happer, 2016). **A protože CO₂ je produktem spalování fosilních paliv a protože fosilní paliva spalují lidé vypouštějící ten zlý CO₂ do atmosféry, mohou lidé za globální oteplování. Antropogenní globální oteplování**

bylo na světě. Slavná britská *„Železná lady“* se tak stala spoluiniciátorem současného uhlíkového šílenství. Ano, je to logika žáka základní školy. Jenže logika plodící otrávené ovoce s nebezpečnými následky, neboť tímto otráveným ovocem jsou krmeni všichni, ČR nevyjímaje, počínaje dětmi v mateřských školkách – v anglicky mluvících zemích pro to existuje stručné a výstižné pojmenování – **„greenwashing“ – zelený výpach mozku**.

Světová meteorologická organizace (WMO) obkličovala myšlenku globálního oteplování již od roku 1978, po směšném neúspěchu s globálním ochlazováním z počátku 70. let. Poučení kolapsem předpovědi katastrofálního globálního ochlazování planou hrozbou příchodu doby ledové a souvisejícím posměchem i ztrátou důvěry, našlapovali zpočátku okolo globálního oteplování po špičkách. Průlomem bylo spojení s OSN v programu UNEP a založení Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) v roce 1988. Pro meteorology a příbuzné obory to bylo dlouho připravované otevření rohu hojnosti, dokonce bohatšího, než kdy mohli doufat. Za hledání důkazů a fabrikování obžaloby proti oxidu uhličitému. Stručně řečeno za bádání o nesmrtnosti chrousta...

Jaksi paralelně se tak institucionalizovala nová, nijak ohraničená vědní disciplína – vědecká prostituce. Během několika let se vyrobily nepřehledné zástupy vědců–prostitutů, kteří jako povolání/zaměstnání uváděli že jsou klimatologové. Účty se musí platit a „peníze nesmrdí“, jak prohlásil již Vespasiánus a na tom se dodnes nic nezměnilo. Mnozí z tehdy rychlokvašných klimatologů po létech prostituování dnes znechuceně promlouvají o poměrech a metodách v navenek účtyhodných institucích napojených na globálně oteplovací penězovody – v anglicky mluvících zemích se jim říká *„whistleblower“* (volně přeloženo: *popískávač*). A často jsou to dech beroucí výpovědi...

Jak se vyhnout falzifikaci teorie nebo hypotézy

Aneb jak obhájit neobhájitelné. Jak již bylo shora zmíněno, Damoklův meč falzifikace visící

na tenkém vlásku nad obskurní hypotézou antropogenního globálního oteplování ohrožoval a stále ohrožuje bohatě saturovaný proud financí valící se z otevřeného rohu hojnosti, pojišťovaného absurdními smlouvami a závazky (viz *Pařížská smlouva*, 2015) a navazující kroky, *Green New Deal for Europe*, *elektromobilita*, podpora tzv. OZE atd., plánovitě promrhávající bilióny EUR na nesmyslnou ‚uhlíkovou neutralitu‘. Skvěle je to popsáno, komentováno a kritizováno v článku, kde jsou zdůrazněny a solidně popsány cíle a prostředky tohoto v Německu zrozeného nesmyslu (Vinkler, 2020) – skutečně stojí za přečtení.

Proto think-tank vědeckých prostitutů s pomocí spřátelené mediální sféry vytváří informační mlhu, rozhaduje maskovací síť a infiltruje se do politiky na všech úrovních, protože stále platí, a o tom vědečtí prostitutí vědí své: ‚Každý má svoji cenu!‘

Je také logické, že ostře napadají Popperovu teorii falzifikace, kde je markantní snaha najít omezilky, které by umožňovaly udržet při životě nešťastné falzifikované teorie a hypotézy udávající za hlavního hybatele oteplování oxid uhličitý. K tomu slouží celá řada vypracovaných triků, často vedoucích k hypotéze, která je z podstaty nefalzifikovatelná. Dokonalým a velmi srozumitelným přehledem k tomuto manévrování je přednáška Cyrila Heschla (Höschl, 2018).

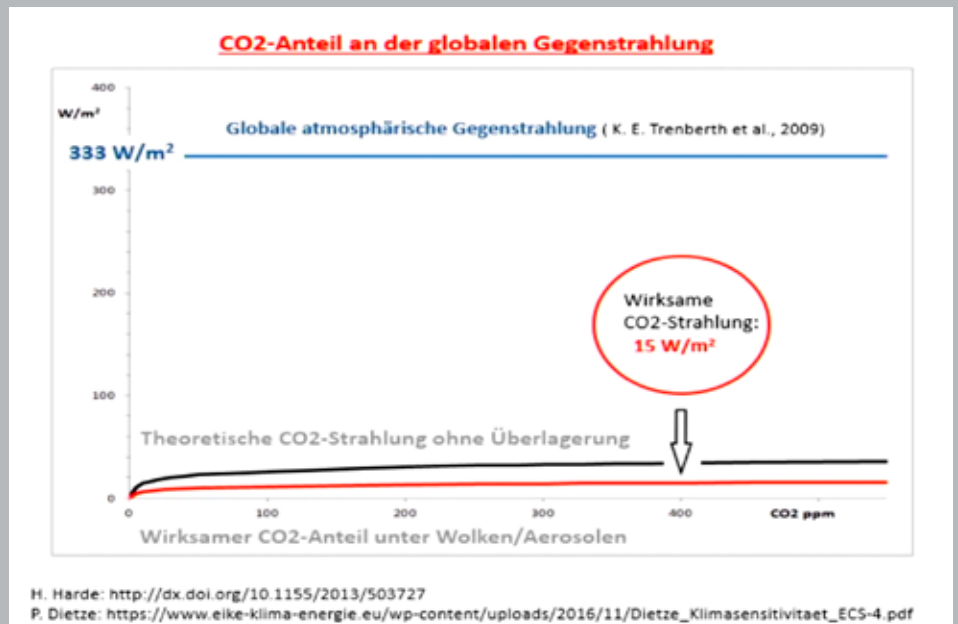
Hypotéza antropogenního globálního oteplování (AGW), včetně vlivu oxidu uhličitého na klima, byla již falzifikována ohromným množstvím prací po celém světě. Za všechny několik citací: (Alexander, 2012); (Driessen, 2018); (Hepler, 2016).

A tak se použijí jeden z nejprimitivnějších triků – **z antropogenního globálního oteplování se stala klimatická změna, ať již to znamená cokoli a ‚boj‘ proti klimatické změně může pokračovat do nekonečna, nebo přinejmenším do té doby, dokud bude dostatek hlupáků, kteří to budou ochotni platit.**

CO₂ experiment M. Schnella

Na 13. mezinárodní konferenci EIKE v Mnichově přednesl M. Schnell vynikající příspěvek, ve kterém shrnul výsledky svého experimentování s tzv. skleníkovými plyny, na měřící aparatuře vlastní konstrukce, umožňující jak experimentování v laboratorních podmínkách, tak paralelní provádění stejných experimentů v terénních podmínkách za různých meteorologických situací. Popis aparatury, stejně jako podmínky a průběh všech provedených experimentů, je velmi detailní a umožňuje tak kdekoli a kdykoli provedení kontrolních experimentů a porovnání získaných dat, která M. Schnell nabídl k dispozici. To je základní předpoklad jakékoli falzifikace – reprodukovatelnosti experimentu.

Jako komparaci pro experimenty s oxidem uhličitým a datově podchytit jeho schopnost absorbovat infračervené záření (které podle

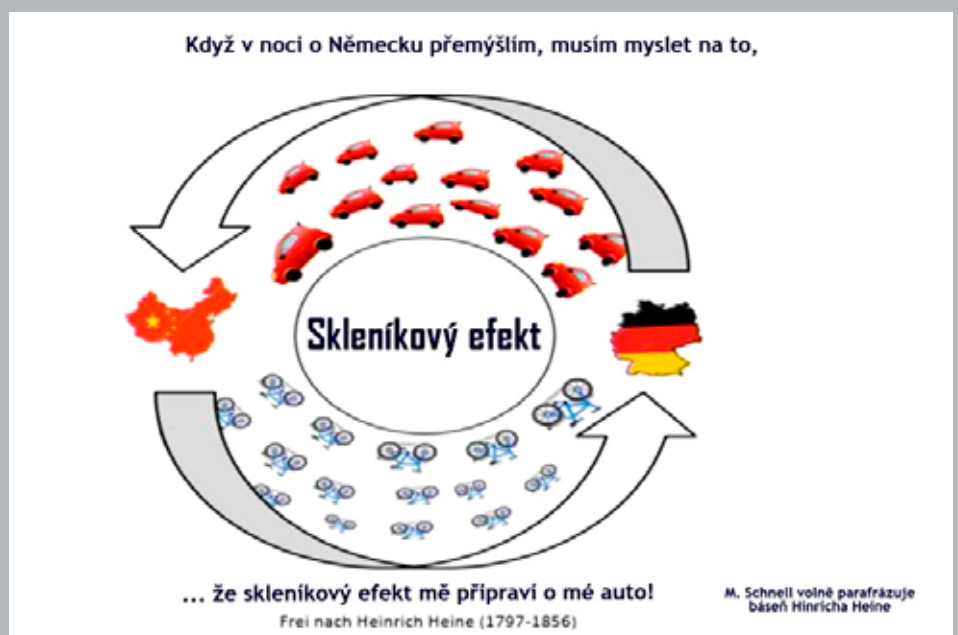
Obrázek 1: Globální atmosférické zpětné vyzařování a podíl oxidu uhličitého (černě – teoretická kapacita CO₂, červeně – experimentálně změřená kapacita CO₂)

alarmistických vědců je extraordinární – sic!), použil inertní plyn argon ze skupiny vzácných plynů, který má podobnou atomovou hmotnost jako molekula oxidu uhličitého, ale jakožto inertní plyn netvoří molekuly ani sloučeniny. Autor prokázal touto sérií experimentů, že infračerveným zářením ohříváný oxid uhličitý se chová jako zcela normální plyn a jeho teplotní stratifikace a zpětné vyzařování je téměř identické s inertním plynem (argonem).

Výsledky autor prezentoval v dlouhé sérii grafů a kontrolovatelných výpočtů, kterými jednoznačně falzifikoval hypotézu tvrdící, že oxid uhličitý je hnacím skleníkovým plynem a původcem globálního oteplování nebo

teoretickému, vzhledem k překrývání absorpčních oken s ostatními plyny, tj. oxid uhličitý prakticky nepokryje celou oblast svých absorpčních oken (100% teoretického potenciálu). Z průměrných 333 W.m⁻² zpětného vyzařování atmosféry je skleníkový efekt oxidu uhličitého menší než 5%, ostatních 95% má jiné zdroje a příčiny. A to je z důvodu nedostatku místa pro dnešek vše. Přednášku M. Schnella si můžete poslechnout zde: (Schnell, 2019).

A přijměte prosím i malý vtípek na závěr, kdy na závěr své přednášky M. Schnell uvedl volnou parafrázi Heina, jako odpověď na otázku: „Co nám způsobí skleníkový efekt?“

klimatické změny. Navíc vzhledem k nízké koncentraci oxidu uhličitého v atmosféře je jeho celkové zpětné vyzařování (tzv. *skleníkový efekt*) ve skutečnosti pouze asi 40% proti

Zdroje k článku naleznete na internetových stránkách www.ohk-most.cz/e-tema

Ing. František Kružík

Černí andělé opět na vítězné vlně – gratulujeme!

Až koncem srpna byla prakticky ukončena sezona 2019/2020 v dámské háněné, a i přes omezení vlivem koronavirové krize, se tato sezona řadí po sportovní i společenské stránce k sezonám velmi úspěšným.

Pořetí za sebou a celkově už pošesté zvedly mostecké háněnkářky 23. srpna v Kutné hoře nad hlavu Český pohár. Přesto, že nebyla oficiálně ukončena nejvyšší soutěž MOL interliga, přes nedosažitelný náskok byly Černým

andělům uděleny zlaté medaile sezony 2019/2020. Stejně tak z prvního místa národní soutěže o mistra ČR, která byla předčasně ukončena a titul nebyl udělen, postupují Černí andělé za ČR do Evropských soutěží.

Vítáme nové členy v OHK Most

MVD stavby spol. s r. o.

E-mail: senkyr@mvdstavby.cz

MHSV s. r. o.

www.mhsv.cz

Telefon: 777 477 692

Email: info@mhsv.cz

Senior caring s. r. o.

www.seniorcaring.cz

Telefon: 777 862 526

E-mail: loukotova@seniorcaring.cz

DRZÝ SMAJLÍK

Vážně? – spíše nevázně a s komentářem...

Je u nás vůbec možné, že:

- ? **pouze 5302 ze 100 834 evidovaných teplických voličů, při celkové účasti ve druhém kole 9,26 %, poslalo svého favorita do bezpečných vod Senátu PČR?** (Tím je jasné dáno, co si lid myslí o Senátu. Ústava sice říká, že „Lid je zdrojem veškeré státní moci; vykonává ji prostřednictvím orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní“, ale když jde o živobytí...)
- ? **i když školní rok 2019–20 končil v úterý 30. června, řada fešáckých ředitelů škol žákům, ale i sobě a svým pedagogům, prodloužila prázdniny a vydali vysvědčení již v pátek 26. června?** (Jeden naivka by si myslel, že po vynucené přestávce ve výuce bude trend opačný, a kromě touhy po učitelských platech bude min. z výchovných důvodů deklarován i jistý stupeň odpovědnosti, že pane ministře.)
- ? **z návrhu „zjednodušeného“ stavebního zákona vyplývá, že ze 171 paragrafů je nyní navrhováno 323 a nový vcelku logický model, tedy s Nejvyšším stavebním úřadem, 14 krajskými stavebními úřady a územními pracovišti, bere také za své?** (Nyní máme 1300 samostatných stavebních úřadů. Pracuje tam asi 13 500 lidí, jejichž šéfové jsou fakticky podřízeni „čtyř letému“ starostovi a že by přes jimi i systémem deklarovanou nezávislost přání starostů nevyhověli?)
- ? **za opakovanou krádež, naposledy 5 housek, dostal, byť recidivista, od českého soudu původně 2 roky, po odvolání 1,5 roku vězení, za znásilnění nezletilé dívky dostal migrant napoprvé jen 2 roky, po odvolání 4 roky vězení?** (No, když porovnáme cenu 5 housek a když nás jeden vězeň stojí 1200 Kč denně, což je při 1,5 roku 657 000 korun + náklady na policii, aktivního státního zástupce a 2 soudy, a přestaneme kroutit hlavou nad dvěma, pak čtyřmi roky vězení pro gaunera, co poznamenal znásilněnou dívku na celý život, pak zbývá úvaha, kdo všechno se v tomto státě zbláznil.)
- ? **až Soud Evropské unie musel označit za nepřipustnou a neopodstatněnou žalobu českého pirátského senátora na Evropskou radu, která podle tohoto „politika“ protiprávně odmítla vyloučit premiéra ČR ze zasedání o unijním rozpočtu na období 2021 až 2027?** (Historie se s fenoménem závisti a zloby asi neseťkávala poprvé, když se vžilo heslo „Když mě chcípala koza, tak ať chcípne i sousedovi“.)
- ? **čeští podnikatelé musí v současnosti vůči státu plnit 1719 povinností podle 21 základních podnikatelských zákonů a z dalších 13 právních předpisů týkajících se kupříkladu ochrany spotřebitele, obchodní inspekce nebo rozhlasových a televizních poplatků, jim přibude dalších 428 povinností a celkem tak musí plnit 2147 povinností?** (Můžeme jen dumat, je-li to prostá hloupost, diletantství, nebo logický produkt stávajícího systému s doufáním, že to není záměr.)
- ? **podle informací ČTK leží na stole ministra školství Roberta Plagy úprava vyhlášky týkající se státní části maturit, podle které by od příštího roku maturanti už neměli být známkováni a napříště by se v hodnocení měli dočíst toliko „uspěl“ či „neuspěl“?** (Právě numerické vyjádření rozdílné úrovně žáků dává objektivní obrázek o neutěšeném stavu našeho školství. Takže když se toto zruší, drtivá většina uspěje a pan stávající ministr bude nejuspěšnějším ministrem a možná také na pamětní desku dojde, je obdivuhodné, jak velká je touha zanechat po politické kariéře svůj pomník za každou cenu.)
- ? **paní ministryně práce a sociálních věcí přichází, zcela jistě na základě studií a analýz s převratnou myšlenkou, nahradit tzv. dětské skupiny jeslemi, které byly jako nedůstojný přežitek kdysi zrušeny?** (Mladé a neznalé to snad osloví a jistě to přivítají, pamětníci jen kroutí hlavou a nostalgicky dumají, zda by nebylo dobré založit, nebo přetransformovat některý již zbytný výzkumný ústav, který by zkoumal, co bylo za komunistů dobře a jako jednorázovou akci to znovu zavést.)
- ? **začátkem prázdnin odhlasovala Sněmovna pětisetmiliardový schodek. Na jejich konci se zdá, že to o 150 miliard přehnila, protože MF hlásí v srpnu rekordní výběr daní.** (Což o to, mýliti se je lidské, ale stát není vystresovaná pokladní v supermarketu!)
- ? **podle mnohých prožívá Česká republika největší hospodářskou krizi od svého vzniku, zároveň Ministerstvo financí hlásí v srpnu rekordní výběr daní, což zdá se nabourá vizi o vybojované vyšší schodku státního rozpočtu.** (Že už by dorostla do vedoucích struktur generace nepolíbená matematikou?)
- ? **že pan předseda našeho Senátu použije na Tchaj-wanu, a to vcelku trapně, analogii výroku prezidenta Kennedyho, že je „tchajwanec“?** (Nic proti velikosti našeho 2. muže ve státě, který je snad Čechem, ale prezident Kennedy měl tenkrát prst na červeném tlačítku – kde má dnes prst pan předseda, se momentálně neví.)

! Je to možné!
a kdo nevěří, ať k nám běží.

Ilustrační foto k článku První téma „TEMA“ mimo hlavní téma pro Jana Skalického ze strany 38 – Lodě na suchu – promárněné šance k úspěchu českého strojírenství.

Otázka na závěr pro tajemníka úřadu HK ČR Tomáše Vrbíka

Koncem srpna se na HIPODROMU v Mostě uskutečnil vlivem koronavirové krize první dostihový den letošní sezony. Součástí dostihového dne byl pořadatelem, mimochodem členem HK ČR, i letos zařazen dostih „Cena Hospodářské komory ČR“. Nádherný křišťálový pohár HK ČR předával letos právě pan tajemník a jemu jsme položili otázku na závěr.

Pane tajemníku, jak se Vám líbilo u nás na Mostecku a jak vnímáte situaci sportovních a kulturních institucí ještě pořád zápolícími s důsledky koronavirové krize?

Především bych chtěl poděkovat pořadatelům, že i v nelehké době poznamenané koronavirovou pandemií zvládli uspořádat další ročník tradičního dostihového klání. Poděkování patří i OHK Most, která dlouhá léta dává možnost Hospodářské komoře, aby byla u takto významné sportovní akce vidět a jako instituce se dostala do povědomí nejen podnikatelů, ale i široké veřejnosti. Akce i v letošním roce přilákala i přes nepřízeň počasí řadu diváků, kteří mohli sledovat také dostih o cenu Hospodářské komory, kterou jsem s radostí předal letošnímu šampiónovi. Mostecký dostih pro mě znamená příjemné spojení sportu, byznysu i aktivit Hospodářské komory. Navíc v krásném prostředí místního hipodromu. Vždy

mě mile překvapí, že i v průmyslovém a těžbařském regionu lze najít místo plně zeleně a čisté přírody. Dostihové klání je pro mě i důkazem, že se život v České republice vrací po omezeních kvůli pandemii COVID-19 do zaběhnutých kolejí. Právě těm, kteří přišli kvůli preventivním opatřením proti koronavirové infekci o velkou část svých příjmů nebo museli rušit plánované akce, pomáhala po celou dobu koronakrize Hospodářská komora. Ta pravidelně podnikatele informovala o nejnovějších opatřeních, záchranných programech a sama spustila řadu projektů na pomoc tuzemským firmám.

S příchodem podzimu se pravděpodobně šíření viru opět zvýší, jakkoliv věřím, že podobné preventivní kroky, jakých jsme byli svědky na jaře, už nepříjdou. Proto jsme na přelomu srpna a září pravidelně informování našich členů obnovili a každý týden jim v newsletteru Hospodářské komory zasíláme nejaktuálnější informace. Cenné rady a nejnovější dostupné informace také pravidelně aktualizujeme na komorových stránkách www.komora.cz/koronavirus.

Vedení Hospodářské komory se bude také pravidelně scházet s epidemiology, hygieniky nebo reprezentanty ministerstva zdravotnictví, abychom získali informace z první ruky a mohli je bezprostředně předávat podnikatelům. Chceme zkrátka na centrální i regionální úrovni pokračovat v servisu covidového zpravodajství, které se v minulých měsících více než osvědčilo.

Závěrem bych chtěl velmi ocenit práci OHK Most za její aktivity během koronavirové pandemie, kdy členským firmám a podnikatelům poskytovala cenné poradenství při zvládání propadu tržeb a finančních problémů. Velký dík chci vyjádřit i předsedovi OHK Most Rudolfu Jungovi, který dlouhodobě pomáhá rozvíjet podnikání v regionu, lákat mladé lidi k řemeslu a technickým oborům, a přispívá tak k lepším podmínkám pro podnikatele nejen na Mostecku, ale v celé České republice.

Tomáš Vrbík
tajemník úřadu Hospodářské komory ČR

PROFIT KARTA

Zjednodušte si mýto

Hospodářská komora České republiky přináší ZDARMA všem dopravcům exkluzivní službu v podobě PROFIT KARTY.

Co získám s PROFIT KARTOU?

- umožňuje platit mýto i kauce za palubní jednotky bezhotovostně a na souhrnnou fakturu za všechna vozidla, a to s fakturačním obdobím 15 - 30 dní a splatností 15 nebo 30 dní
- ušetřím na nákladech za bankovní záruku
- kontrolu nad náklady za projeté kilometry všech svých vozidel

Další výhody a služby nejen od Hospodářské komory ČR budou postupně přibývat!

Kartu lze získat na kterémkoli z 15 kontaktních míst Hospodářské komory ČR a karta vám bude na požádání vydána.

Více informací na:

www.komora.cz/profitkarta

HLEDÁTE ZMĚNU?

NAVŠTIVTE NÁS

NAJDETE NÁS NA KAŽDÉ KLASICKÉ ELEKTRÁRNĚ:
Počerady, Ledvice, Prunéřov, Tušimice, Mělník

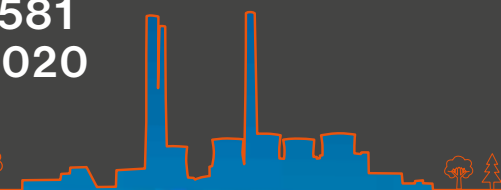
- Nabízíme stálé zaměstnání v denní údržbě a směnovém provozu kvalifikovaným i nekvalifikovaným uchazečům.

Kontakty:

ČEZ Energetické produkty, s.r.o.

jirina.horakova@cez.cz tel. +420 606 756 581

ivana.pjehova@cez.cz tel. +420 720 737 020

ČEZ ENERGETICKÉ PRODUKTY, s.r.o.